

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 88 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Β'

ΠΟΙΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΗ;

Ο πεζός ή ο οδηγός; — Ένα ζωτικό πρόβλημα για την κυκλοφορία που γίνεται επικίνδυνη

300 ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

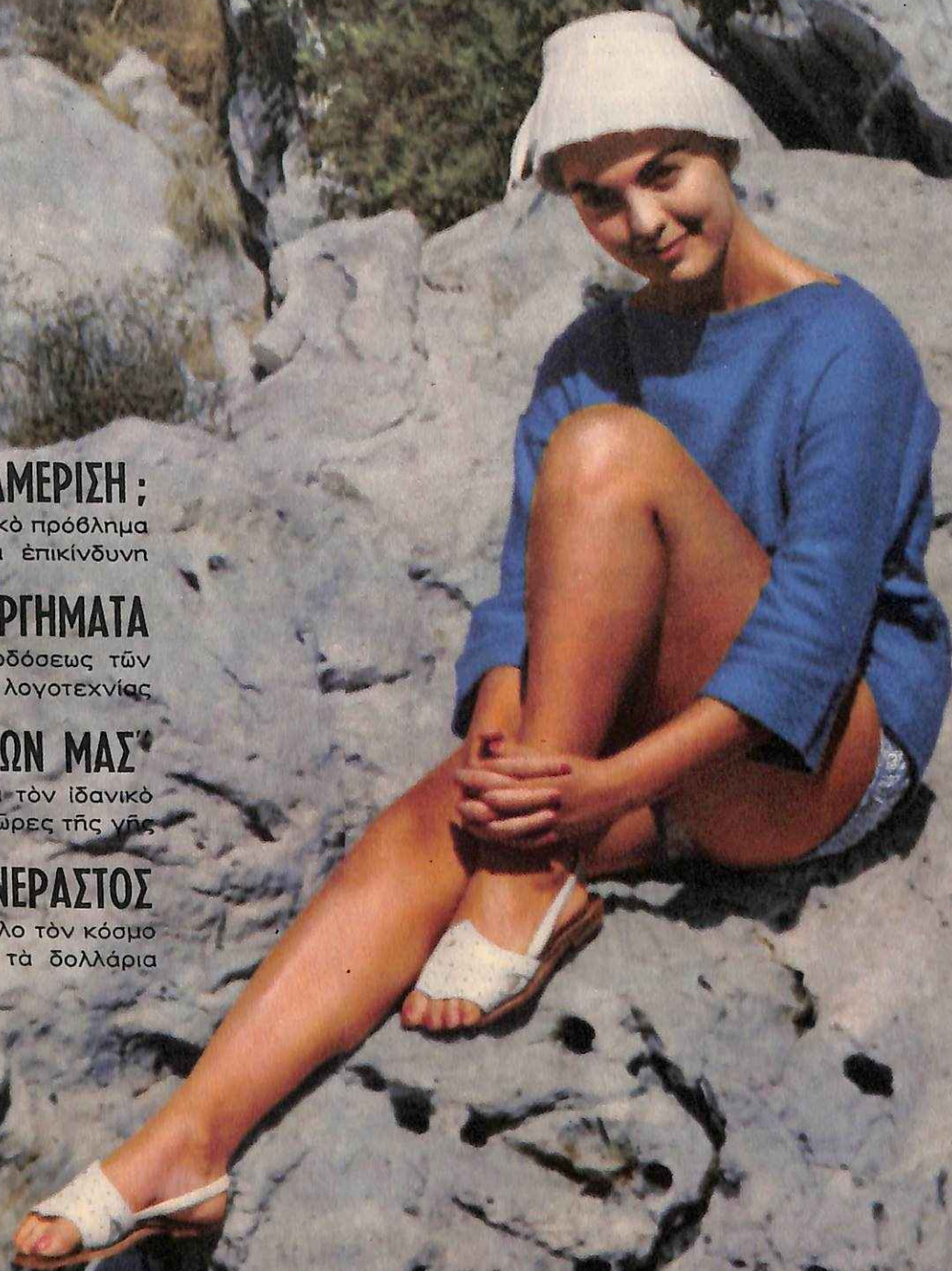
Μία μεγάλη σειρά συνοπτικής αποδόσεως των αθανάτων κειμένων της παγκόσμιας λογοτεχνίας

ΤΟ "ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΜΑΣ"

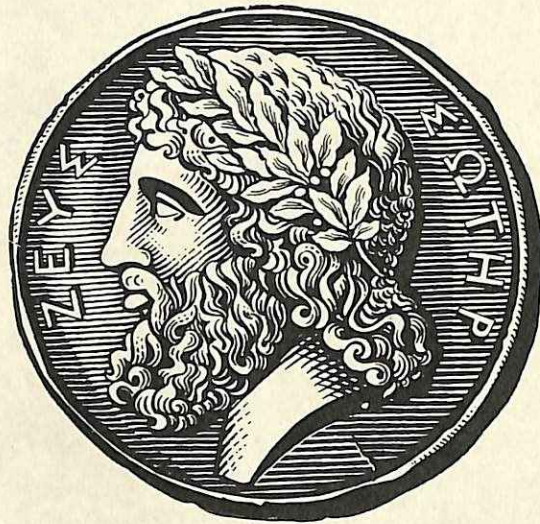
Ένα φωτογραφικό ρεπορτάζ για τον ιδανικό τύπο γυναίκας στις κυριώτερες χώρες της γης

Ο ΕΛΒΙΣ ΠΡΙΣΛΕΥ ΜΕΝΕΙ ΑΝΕΡΑΣΤΟΣ

Ο άρχηγος του «Ρόκ-Έντ-Ρόλλ» σ' όλο τον κόσμο δεν ενδιαφέρεται παρά μόνο για τα δολάρια

ΣΕ ΜΙΑΝ ΑΚΤΗ ΤΟΥ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 88 ΔΡΑΧ. 5
1-7 ΙΟΥΛΙΟΥ 1957

ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΕΛΚΗΝ "ΕΛΛΕΝΗ Γ. ΒΛΑΧΟΥ—Η. Γ. "ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ",
ΔΙΕΥΘΥΝΟΙΣ: ΚΩΝ. Κ. ΨΥΧΑΣ (Μονής Πετράκη αρ. 8, "Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης ("Αλδου Μανουτίου 18 "Αθήναι)

ΓΡΑΦΕΤΑ:

Συντάξεως, Σωκράτους 57, "Αθήναι, Τηλεφ. 57-081
Εκδόσεως, Βουλαγμένης 352, "Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

"Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. "Ετησία δραχ. 260.
"Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. "Ετησία δολλάρ. 14.

"Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνηγορήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. "Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Δυο καινοτομίες σ' αυτό το τεύχος. Πρώτη: 'Η προσθήκη περισσώτερου χρώματος στις μέσα σελίδες. Μέχρι χθές μόνο κόκκινο, σήμερα κόκκινο και μπλέ, αύριο κόκκινο και πράσινο και κίτρινο, μεθαύριο... Μεθαύριο ίσως φθάσουμε στον σκοπό, τον μεγάλο σκοπό, εκεί που τείνει το μικρό σημερινό βήμα —στη δημοσίευση πολυχρώμων φωτογραφιών, σαν κι αυτές που χρησιμοποιούμε στα εξώφυλλά μας. "Ολοι οι αναγνώστες μας δεν είναι δυνατόν να γνωρίζουν και να φαντασθούν ακόμη τί μεγάλους κόπους και τί έξοδα συνεπάγεται η αναπαραγωγή κ' η έκτύπωση πολυχρώμων φωτογραφιών. "Εχουμε όμως την ελπίδα ότι με την διαρκή άνοδο του περιδικού στην εκτίμηση και την αγάπη του ελληνικού κοινού, οι προσπάθειες θα ευοδωθούν, το «μεθαύριο» δεν θ' άργήσει πολύ... 'Η δεύτερη καινοτομία είναι η σειρά των συνοπτικών αποδόσεων μεγάλων έργων της παγκόσμιας φιλολογικής παραγωγής, μια σειρά μακράς προοπτικής και μεγάλης χρησιμότητας. Στον σημερινό αναγνώστη, που ζή στην πολυάσχολη εποχή μας, μια λιτή, αλλά υπεύθυνη υπόμνηση ενός αθανάτου έργου είναι ένα αληθινό εφόδιο για την μόρφωση και την καλλιέργειά του. "Οπως θα δήτε από άποψη σελιδοποιήσεως ελήφθη πρόνοια, ώστε τα έργα αυτά να δημοσιεύονται κατά κάποιον τρόπο ανεξάρτητα. "Ολες μαζί οι σελίδες των «300 άριστουργημάτων της παγκόσμιας λογοτεχνίας» θα μπορέσουν ν' αποτελέσουν έναν πραγματικά πολύτιμο τόμο.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

«Το περιοδικό σας είναι λαμπρό. 'Αλλά τί τα θέλετε αυτά τα συνεχή αστυνομικά μυθιστορήματα; Θέλετε και οι "Ελληνες ν' αρχίσουν να γράφουν τέτια πράγματα; Το αστυνομικό μυθιστόρημα είναι από τα χειρίστα σημάδια της λαμπρής εποχής μας».

Γρηγόρης Σαρρής
Φαρών 38, "Αλεξάνδρεια

Κατ' αρχήν, ίσως να έχετε δίκιο. 'Υπάρχουν πολλοί —και ανάμεσα σ' αυτούς συγκαταλέγονται και οι ΕΙΚΟΝΕΣ— που έχουν την πεποίθηση ότι πολλά αστυνομικά μυθιστορήματα θα ήταν καλύτερα, για πολλούς λόγους, να μη θύονταν το φως της δημοσιότητας. 'Ιδίως μια αστυνομική νουβέλλα ή διήγημα, γραμμένα έτσι στην τύχη, α-

πλώς και μόνο για να δώσουν την εύκαιρία στον «συγγραφέα» να παρουσιάσει μια σειρά από φόνους, ποικιλιμένους και με άλλες θλιβερότητες της καθημερινής —δυστυχώς— ζωής, είναι, βέβαια, απαράδεκτα. 'Από εκεί και πέρα, όμως, να μου επιτρέψετε να διαφωνήσω μαζί σας. Και εξηγούμαι:
'Υπάρχουν αστυνομικά μυθιστορήματα, νουβέλλες, ή διηγήματα που ξεφεύγουν τελείως από το αξιοκατάκριτο, χαμηλό επίπεδο, που δημιουργεί σε πολλές χώρες ή διοργανοποίηση του είδους αυτού του γραπτού λόγου.

'Ο Κόναν Ντόυλ και ο 'Εντγκαρ Ουάλλας, όμως, για να αναφέρω μερικούς από τους παλαιότερους, και η 'Αγκάθα Κρίστι, ή Ζωρζ Σιμενόν, σήμερα, κρατούν το αστυνομικό διήγημα

«Ενα άβρο χέρι, δυο λουλούδια, συνδέτουν την άνοιξη. Την αιώνια όμορφιά σας την εξασφαλίζουν τα καλλυντικά και τα άρώματα που σας προσφέρουν τα

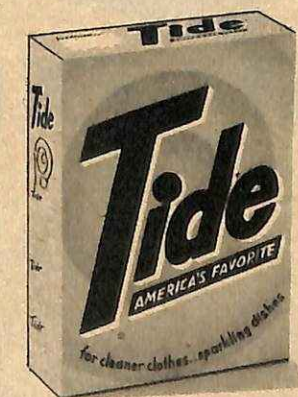
ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΩΝΙΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ & ΠΑΤΗΣΙΩΝ

Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

'Ο οίκος PROCTER & GAMBLE που παράγει το γνωστόν άπορρυπαντικό "TIDE", γνωρίζει εις το κοινόν ότι ή ύγρ άρκετινή με το όνομα "TIDE", 'Ελληνικής κατασκευής που κυκλοφορεί εις το έμπόριον, δεν είναι προϊόν του. 'Επομένως οι κατασκευασται του άπορρυπαντικού "TIDE", ούδεμίαν ευθύνην διά την ποιότητα της όμωνύμου ύγρας άρκετινής μπορούν να έχουν.

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ
φίλτρο

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Μετά την σχετικήν φορολογικήν διαρρύθμισιν, ἐδέσμευσεν τὴν διάθεσιν τῆς καταναλώσεως τὸν πρῶτον Ἑλληνικὸν σιγαρέττον μετὰ τὸ τελειότερον ἐπίστομιον φίλτρου καὶ μετὰ τὴν ἀρίστην ποιότητος εἰς τὴν τιμὴν τῶν δραχ. 8.- τὸ κυτίον τῶν 20 σιγαρέττων.

Ἐλπίζομεν συντόμως, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν εἰδικῶν πρὸς τοῦτο ἐγκαταστάσεων μας, νὰ εὐρεθῶμεν εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ κυκλοφορήσωμεν καὶ σιγαρέττα φίλτρου εἰς χαμηλότερας τιμὰς.

Κυτίο
20
σιγαρέττων
δραχ.
8

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

V. & A. Giannoulas

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΟΙ ΒΡΑΧΟΙ, Η ΑΜΜΟΥΔΙΑ κ' ἡ θάλασσα σχηματίζουν, κάθε τόσο, κατὰ μῆκος τῆς αμαραγδένιας ἀκτῆς τοῦ Σαρωνικοῦ, μικρὰ λιμανάκια, ὅπου μπορεῖ κανεὶς νὰ χαρῇ, μακριὰ ἀπὸ τὰ θλέμματα τοῦ κόσμου, τὸν ἥλιο καὶ τὸν ἀρμυρισμένον ἀέρα. Σὲ μιὰν ἀπὸ αὐτὰς τὶς γωνιὰς συνέλαβε ὁ φακὸς τὸ χαριτωμένο αὐτὸ σιγμιδύντο τῆς καλοκαιρινῆς χαρᾶς. (Φωτογρ. Σ. Λύδη).

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

Ἡ μυθιστόρημα μέσα στὰ ὅρια τοῦ καθαροῦ γραπτοῦ λόγου, δίνοντας ἐπὶ πλέον στὸν ἀναγνώστη τὴν πραγματικὴ ἀπόλαυση ποὺ χαρίζουν στὸ πνεῦμα ὁ θεμελιωμένος στὴν τετράγωνη λογικὴ συλλογισμὸς, ἡ ἐξυπνὴ σκέψη, ἡ ὁ πνευματώδης διάλογος καὶ ἡ λύση ἐνὸς πολύπλοκου αἰνίγματος.

Γι' αὐτὸ, νομίζω, ὅτι ἓνα μέρος τουλάχιστον ἀπὸ τὰ λεγόμενα «ἀστυνομικὰ μυθιστορήματα» ἔχει ὅλα τὰ προσόντα ποὺ ἀπαιτεῖται μιὰ εὐχάριστη ἀνάγνωση.

Πάντως, οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ δὲν ξεφεύγουν ποτὲ στὴν περίπτωση αὐτὴ ἀπὸ τὸν κανόνα τῆς αὐστηρῆς ἐπιλογῆς. Κατὰ τὰ ἄλλα συμφωνοῦμε.

ΑΠΟΔΗΜΕΣ «ΓΚΡΙΝΙΕΣ»

«Σὰς στέλλω ἓνα ἀπόκομμα ἀπὸ τὸ τεῦχος σας Νο 79 καὶ σὰς ἐρωτῶ: Τί σχέση εἶχε ἡ Μιστεγκέτ μετὰ τὴν Μαύρη Ἡπειρο; Ἀσφαλῶς θὰ πρόκειται γιὰ τὴν Ζοζεφὶν Μπαϊκερ καὶ ὁ συντάκτης τῆς στήλης τῶν δίσκων ἔκανε λάθος. Μὲ συγχωρεῖτε γιὰ τὴν γκρίνια».

Ἑλλη Παρασκευοπούλου
Ναϊρόμπι, Κένυα

Ἡ ἐπικοινωνία μετὰ τοὺς ξενιτεμένους συμπατριώτες μας δίνει πάντα ξεχωριστὴν χαρὰ. Ἀκόμα κι ὅταν πρόκειται νὰ μᾶς «γκρινιάσουν». Γκρίνιες σὰν τὴ δική σας εἶναι, μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς, ἐμπρόσδεκτες, γιὰτὶ μᾶς κάνουν περισσότερο προσεκτικούς. Ἐξ ἄλλου, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ σὰς ἀναγνωρίσουμε —γεωγραφικῶς τουλάχιστον— κάποιαν εἰδικότητα. Ἐχετε δίκιο.

...ποὺ μᾶς ἔστειλαν

«ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟῦ ΔΙΚΑΙΟΥ» ΥΠΟ ΣΤΡΑΤΗ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗ, καθηγητοῦ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἑπιστημῶν. Ἀθήναι 1956. Σελ. 493.

Ἐνα ἐπιστημονικὸ σύγγραμμα εἶναι κυρίως ἓνα ἀρχιτεκτόνημα, κ' ἡ παρουσίαση τῆς ὕλης καὶ ἡ κατανομή τῆς, ἔχουν σχεδὸν τὴν ἴδια σημασία μετὰ τὸ περιεχόμενο. Ὅταν μάλιστα τὸ σύγγραμμα αὐτὸ ἔχη μιὰ συγκεκριμένη ἀποστολή, (τὴν συμπλήρωση τῆς ἀπὸ ἑδρας διδασκαλίας τοῦ σημερινοῦ πρυτάνεως τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς) ἀποτελεῖ τὴν ἑκφραση ἐνὸς δλοκλήρου ἐκπαιδευτικοῦ ἐπιστεύου καὶ καθρεφτίζει καὶ τὴν προσωπικότητα τοῦ διδάσκοντος καὶ τὰ μέσα ποὺ χρησιμοποιεῖ γιὰ νὰ προσφέρῃ στοὺς σπουδαστὰς καὶ ἄλλους, συχνά, μὴ εἰδικευμένους ἀναγνώστas, μιὰ συνοπτικὴ εἰκόνα τῶν θεωριῶν ποὺ διέπουν ἓναν σχετικὰ πρόσφατον καὶ ὀχι ἐντελῶς ἐξελιγμένον τομέα τῆς ὅλης ἐπιστήμης τοῦ Δικαίου. Τὰ μέσα αὐτὰ εἶναι ἡ λιτότης, ἡ σαφὴνεια καὶ ἡ ἀποφυγὴ τοῦ ἐξεζητημένου καὶ τοῦ περιττοῦ, σὲ τρόπο ὥστε τὰ «Στοιχεῖα Διοικητικοῦ Δικαίου» ν' ἀποτελοῦν πολὺτιμο δῶρημα γιὰ τὸν κάθε κρατικὸ λειτουργό, ὅλως καὶ γενικώτερα γιὰ τὸν κάθε μορφωμένο ἄνθρωπο ποὺ θέλει (καὶ πρέπει) νὰ γνωρίζῃ σὲ ποιὲς θεωρίες εἶναι ἐδραιωμένος ὁ σύγχρονος διοικητικὸς μας μηχανισμός.

Τὸ σύγγραμμα εἶναι χωρισμένο σ' ἑπτὰ μέρη: Εἰσαγωγή, Διοικητικὴ Ὁργάνωσις, Δραστηριότης τῆς Διοικήσεως, Συμβάσεις Δημοσίου Δικαίου, Τρόποι Ἐπεμβάσεως τῆς Διοικήσεως, Διοικητικὴ Δικαιοσύνη, Δημοσίου Ὑπαλλήλοι, καὶ αὐτὴ ἡ διάταξη ἐπιτρέπει στὸν συγγραφέα ν' ἀναπτυχθῇ σὲ μιὰ πληρέστερη ἀνάλυση τοῦ θέματος τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, χωρὶς νὰ διασπασθῇ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τοῦ ὑπολοίπου διβλίου.

Πραγματικὰ, τὰ δέκα αὐτὰ κεφάλαια περὶ Δημοσίων Ὑπαλλήλων, στὸ τέλος τοῦ διβλίου, θὰ μπορούσαν ν' ἀποτελέσουν τὸν πρόλογο στὸν ἰδανικὸ ἐκείνο «Ὁδηγὸ τοῦ Κρατικοῦ Λειτουργήματος», μετὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἔπρεπε νὰ ἐφοδιάζεταί κάθε δημόσιος ὑπάλληλος μὲ τὴν δόση τῶν νενομισμένων ὀρκων. Τὰ κεφάλαια αὐτὰ ἀναφέρονται στὴν νομικὴ κατάσταση τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, τὰ καθήκοντα καὶ τὶς ὑποχρεώσεις του, τὶς κυρώσεις, τὰ δικαιώματα, τὴν λύση τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, καὶ τὶς δύο ἐκείνες κατηγορίες τῶν ὁλοῦν δημοσίων ὑπαλλήλων, τῶν «ἐπὶ συμβάσει» καὶ τῶν «ἀναγκαστικῶν συνεργατῶν». Στὴν τελευταία αὐτὴ κατηγορία, φυσικὰ, περιλαμβάνονται οἱ στρατεύσιμοι, —καὶ νὰ ἔνα θέμα συγκριτικοῦ δικαίου, ἀλήθεια, ποὺ θ' ἀξίζει νὰ διαλέξῃ ἓνας ἀπὸ τοὺς νέους νομικοὺς μας γιὰ διδακτορικὴ διατριβή.

Ἐνας ἄλλος τομέας ποὺ εἶναι πάντα γεμάτος ὕψους καὶ σκοπέλους γιὰ τὸν νομικὸ μας κόσμον (μὴ καὶ ἡ κάθε θεωρητικὴ τοῦ ἀποψη εἶναι ἀμεση πρακτικὴ προβολὴ στὴν καθημερινή μας ζωὴ) εἶναι ὁ τομεὺς τῶν Συμβάσεων Δημοσίου Δικαίου μετὰ τὶς τὸσες ἰδιομορφίες του καὶ τὴν τόσο πολυποίκιλὴ διεθνή νομολογία.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνάλυση τῶν διοικητικῶν ἐνεργειῶν, καί, ἰδίως, ἡ ἀνάπτυξη τῆς γενικῆς θεωρίας τῆς μονομεροῦς διοικητικῆς πράξεως ἐνέχουν ὅλη τὴν σιγήν τῆς ἐπιστημονικῆς συμπικνωσεως, ποὺ καθιστᾷ τὸ διάβασμα τῶν «Στοιχείων Διοικητικοῦ Δικαίου» ἀπόλαυση πνευματικὴ, ἀκόμη καὶ γιὰ ὅσους δὲν ἔχουν πλέον ἀμεση συνάρτηση μετὰ τὸν κόσμον τῶν νομικῶν ἰδεῶν, εἴτε στὴν ἀκαδημαϊκὴ, εἴτε στὴν ἐπαγγελματικὴ τῶν ἀκτινοβολία.

«Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΕΦΕΡΗΣ» ΥΠΟ ΑΝΤΡΕΑ ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ. Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἑστίας», Ἀθήνα 1957. Σελ. 207.

Τὸ ἔργο τοῦ Γιώργου Σεφέρη καταυγάζει τόσο τὴν σύγχρονὴ πνευματικὴ μας ζωὴ, ποὺ εἶναι πλέον ἀπαραίτητο νὰ βρεθῇ ἓνας μόνιμος καὶ ἔγκυρος ἀπολογητὴς του, ὅπως ἔγινε μετὰ τὸν Γιώργο Κατσιμπαλὴ στὴν περίπτωση τοῦ Κωστῆ Παλαμά. Καὶ ποῖος καταλλήλοτερος ἀπὸ τὸν Ἀντρέα Καραντώνη, τοῦ ὁποῖου κάθε γραμμὴ (μὰ, καμμιά φορὰ, καὶ κάθε στίχος!) προδίδει μιὰ συνεχὴ ἐντονη μέθεξη στὸ ἔργο τοῦ ποιητοῦ τῆς «Κίχλης» καὶ τῆς «Στροφῆς». Ὡς ἀπαρχὴ, λοιπόν, (ὅπως ἄλλωστε τὴν ὀνομάζει κι ὁ ἴδιος) θὰ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἡ σειρά αὐτὴ τῶν δοκιμῶν, ποὺ καλύπτουν ἓνα εἰκοσάχρονο διάστημα συνεχούς αἰσθητικῆς προσφορᾶς στὴν φιλολογικὴ ἐξέλιξη καὶ καλλιέργεια τοῦ τόπου μας. Μὰ εἶναι πολὺτιμη ἀπαρχή. Καθὼς προβάλλουν, σὲ κάθε σελίδα, οἱ στίχοι ἐκείνοι τοῦ Σεφέρη ποὺ εἶναι πιά μέσα στὸ αἷμα μας, κομμάτι τοῦ ἑαυτοῦ μας, στοματᾷται κανεὶς καὶ συλλογίζεται πόση κριτικὴ ἐπεξεργασία ἐπιδέχεται ἡ κάθε λέξη κ' ἡ κάθε στροφή, πόση ἀισθητικὴ χαρὰ μπορεῖ κανεὶς ν' ἀντλήσῃ ἀπὸ τὴν ἀνάλυση τῆς κάθε λεπτομέρειας, τῆς κάθε εἰκόνας, τῆς κάθε nuance.

Ὅσοι πιστεύουν (σὰν τὸν ὑποφαινόμενο) πὼς ὁ «Ἐρωτικὸς Λόγος» τοῦ Γιώργου Σεφέρη εἶναι ἀκρολήθηρο βασικὸ στὸ ἔθνικὸ μας ποιητικὸ οἰκοδόμημα, δὲν μπορεῖ νὰ μὴ σταματήσουν γιὰ ὅρα, συλλογισμένοι, μπροστὰ σὲ φράσεις τοῦ Ἀντρέα Καραντώνη σὰν κι αὐτὴν: «Πρὶν ὁ ποιητὴς γράφῃ, ὁ χρόνος χάραιε μέσα του τὴν ἱστορία...».

Ἡ σὰν κι αὐτὴν: «Μαντεύουμε τὴ μοῖρα, ποὺ καιροφυλακτεῖ γιὰ νὰ μᾶς πληγώσῃ, ποὺ μᾶς παρακολουθεῖ σὰν ὑπολὴ ἀσύλληπτη δύναμη, ποὺ ζητάει τὴν εὐκαιρία νὰ δώσῃ τὸ πρόσταγμα μετὰ τὸ κοφτερὸ χαμογέλιο τῆς, γιὰ νὰ βρῇ τὴ δική της λύτρωση, μὰ γιὰ νὰ λυτρώσῃ κ' ἐμᾶς, δίνοντάς μας τὴ χάρι' ν' ἀποκαλύψουμε ἓναν καινούργιον ἄνθρωπον μέσα μας». Ὅσοι ἔχουν μάθει ν' ἀντλοῦν ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ Γιώργου Σεφέρη ἐμπνευση κι ἀνάταση, θὰ ξαναῃσούν νέες (συχνὰ ἀπροσδόκητες) ἐμπειρίες ἀπὸ τὰ δοκίμια αὐτὰ τοῦ Ἀντρέα Καραντώνη.

ΒΑΣ. Α. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ

ΜΕΛΠΑΝ

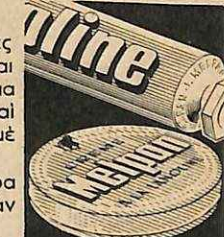

ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΚΑΙ ΤΑ ΜΑΤΙΑ

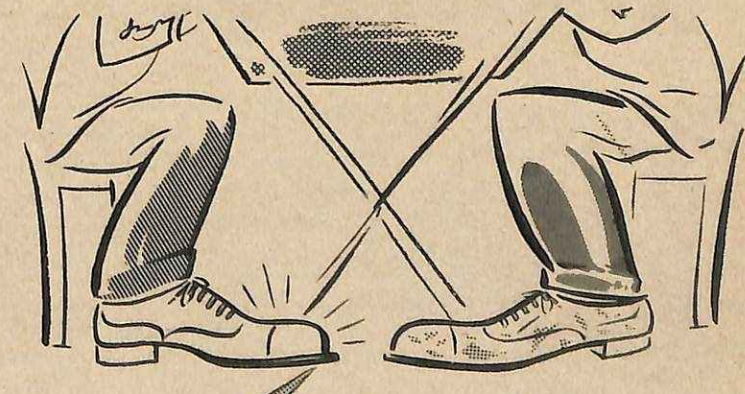
«Ὁλόκληρο τὸ σῶμα καὶ πρὸ πάντων ἡ τρυφερὴ ἐπιδερμὶς τοῦ προσώπου χρειάζονται προστασία ἀπὸ τὸν καυτερό καλοκαιρινὸ ἥλιο καὶ ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τῆς θαλασσινῆς ἀλμύρας.

Γιὰ νὰ ἀποφύγετε τὰ ἐγκαύματα, τίς παναδες ποὺ σὰς ἀσκημίζουν, τὴν ξηρότητα ποὺ εἶναι πρόδρομος τῶν ρυτίδων, προφυλάξετε τὸ σῶμα σας μετὰ τὸ μοντέρνο Λάδι ἡλίου ΜΕΛΠΑΝ καὶ περιποιηθῆτε συστηματικὰ τὴν ἐπιδερμίδα σας μετὰ Λανολίνη ΜΕΛΠΑΝ.

Ἀποκτήστε μιὰ νέα συναρπαστικὴ ὁμορφίᾳ τώρα τὸ Καλοκαίρι μετὰ Λάδι ἡλίου καὶ Λανολίνη Μελπάν.

Τὸ καλοκαίρι θέλει...
ΜΕΛΠΑΝ

Ἐμένα ὅμως τ' ἀφεντικό μου
μ' ἀγαπάει καὶ μετὰ τρέφει μετὰ:

ΛΕΥΚΟ ΠΟΛΤΟ

Κάμελ

Ὅταν ζητεῖτε νὰ ἀγοράσετε KAMEA
νὰ προσέχετε νὰ σὰς δίδουν KAMEA

ΠΟΙΟΣ ΠΡΕΠΕΙ. ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΗ,

- Ό πεζός, λένε οι όδηγοί. - Τό τροχοφόρο, επιμένουν οι πεζοί
ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΜΑ ΚΥΛΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΕΓΙΝΑΝ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΑ!
Αυτά είναι τα θύματα της δράσεως των
τροχών μέσα σ' ένα χρόνο, μόνον στη
λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας. Καθημε-
ρινά, στην εκτεταμένη ελληνική πρω-
τεύουσα, πολλοί ακόμη άνθρωποι, νέοι,
γέροι, γυναίκες, άνδρες νεροί και δυ-
νατοί, χύνουν άδοξα το αίμα τους πάνω
στην άσφαλτο — θορά του κυκλοφορια-
κού Μολώχ. Ειδικό φωτογραφικό συνε-
ργείο των ΕΙΚΟΝΩΝ με την πρόθυμη συν-
εργασία της υποδιευθύνσεως Τροχαίας
Αθηνών και του Σωματείου Ήθοποιών,
που διέθεσε τα «θύματα», ακηνοθέτησε
και φωτογράφησε τον παραστατικόν αυ-
τόν πίνακα, που διδάσκει κ' επιτάσσει,
όλους μας, πεζούς κι όδηγους: ΔΙΦΕΤΕ
ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ!

Στο έρώτημα «ποιός πρέπει να παραμερίση, ό διαβάτης ή το
αυτοκίνητο;» δέν έχει δοθή λύση, μολονότι από χιλιετηρίδων,
μηνίμας, οι πεζοί ζημιούνται από τη σύγκρουση προς τα παν-
τός είδους όχηματα. Άς μη ξεχνούμε ότι ό Οιδίπους έσκότω-
σε τόν πατέρα του Λαίο, άκριβώς γιατί δέν ήθελε να παραμε-
ρίση για να διαβή με το άρμα του ό βασιλιάς. Αυτό τό έπει-
σόδιο ίσως να είναι και τό πρώτο από τα μύρια που άκολου-
θησαν δια μέσου των αιώνων. Κάθε ήμέρα, κάθε ώρα, κάθε λε-
πτό, στόν κόσμο όλόκληρο, ένας τουλάχιστον πεζός, ένας αυ-
τοκινητιστής, πληρώνει με τό αίμα του τήν έπιμονή του να
μην κινηται λογικά, σωστά, τακτικά, όπως προβλέπουν οι
νόμοι και οι διατάξεις. Ή άρμονική συνύπαρξη τροχών και
ποδιών — των δυό αυτών μοναδικών τρόπων έπιγείου κινή-
σεως — εις τας Άθηνas, δέν κατέστη δυνατή ούτε κατά τα τε-
λευταία είκοσι έτη, από τής έποχής, δηλαδή, που πρώτος ό
αείμνηστος δήμαρχος Άθηναίων Κώστας Κοτζιάς ήσυχολήθη
σοβαρά με τή ρύθμιση της κυκλοφορίας στην πρωτεύουσα. Οι
ΕΙΚΟΝΕΣ, μολονότι γνωρίζουν ότι όλοι οι άρμόδιοι προσπα-
θούν πάντοτε δια τό καλύτερον, πιστεύουν ότι ποτέ δέν πρό-
κειται κανείς τίποτε να επιτύχη, άν δέν ψηφισθή ένας σύγ-
χρονος ΝΟΜΟΣ περί ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ. Αυτός πρέπει να θε-
σπίση αυστηρές ποινές και διατάξεις που πρέπει να εφαρμό-
ζονται με θρησκευτική ευλάβεια. Τότε μόνον ό «νόμος» τής
ζούγκλας θα παύση να ισχύη στους δρόμους των Άθηνών.

ΣΚΕΦΘΗΚΑΤΕ ποτέ τί θα γίνη αν τή στιγμή που περνάτε αντικανονικά, ανάμεσα από δυο σταματημένα αυτοκίνητα, λυθούν τὰ φρένα του ενός ή κάποιο τρίτο πέση έντελώς ξαφνικά άπάνω τους;

Αύτος πού, όπως δείχνει ή φωτογραφία μας, περνά ανάμεσα από δυο αυτοκίνητα, δέν άποτελεί εξαίρεση. Όλοι μας, περισσότερο από μιá φορά τήν ήμέρα, τó ίδιο κινδυνεύομε. Άν, κατά τύχη, λυθή τó φρένο του μεσαίου αυτοκινήτου, αν όπισθοχωρήση τó πρώτο, ή αν ένα άλλο κτυπήση τó τρίτο αυτοκίνητο, τότε, μοιραίως, θα σπάσουν τὰ πόδια μας μεταξύ των δυο μεταλλικών προφυλακτήρων.

Άναφέρω μόνον αυτή τήν περίπτωση, από τις χιλιάδες καταστάσεις που αντιμετώπιζομε καθημερινά, γιατί ή παράθεση όλων των παραβάσεων μας θα έκάλυπτε πολύτιμο χώρο. Σε μιá άλλη φωτογραφία του κειμένου αυτού, παρουσιάζομε πόσα θύματα —νεκρούς και τραυματίες— είχε ένα μόνο σημείο κεντρικής άρτηρίας. Στις περισσότερες λεωφόρους, όμως, τὰ ίδια συμβαίνουν. Κάτι, λοιπόν, πρέπει νά γίνη για νά σταματήσει τó κακό.

Λύση του δράματος, όλοι οι Άθηναίοι έχουν! Ό καθείς νομίζει ότι είναι ειδικώτερος του άλλου, αλλά κανείς άρμόδιος, μέχρις ώρας, δέν συνέλαβε τó πρόβλημα στην όλότητά του. Οι ύπευθυνοι εφαρμόζουν ήμίμετρα, που άκριβώς διότι άφορούν μικρή μόνον περιοχή, συχνά επιφέρουν άλλοι πολλές άνωμαλίες.

Μερικές «λύσεις»

Έδω πρέπει νά τονισθή ότι ή Τροχαία Άστυνομία, αν και «ειδική», δέν έχει έκ του νόμου τó δικαίωμα νά ρυθμίση τὰ τής άρμοδιότητός της! Δηλαδή, δέν μπορεί ή Τροχαία Άστυνομία νά σώση τή ζωή των πολιτών (πεζών και αυτοκινητοφορένων), που κινδυνεύουν από ένα κακώς τοποθετημένο περίπτερο, ή από μιá «στάση» τής «Πάουερ», κλπ. Ό νόμος τής άπαγορεύει νά επέμδη και νά μεταφέρη όλίγα μέτρα δεξιά ή άριστερά από τὰ εμπόδια. Τής επιτρέπεται μόνον νά κάνει... σύσταση σε κάποια επιτροπή μη ειδική εις τὰ τροχαία προβλήματα. Άρα, κακώς, όλοι μας, τόσο συχνά καταφερόμεθα έναντίον αυτής τής ύπηρεσίας, που μοχθεί καθημερινά εις τήν άχαρη προσπάθεια κάτι νά διορθώση, με παρακλήσεις.

Άπό τó σημείο αυτό, ίδου αί κύριαι άπόψεις των άλλων —άρμοδιών και μη— για τή λύση του προβλήματος.

1. Νά μη κυκλοφορούν καθόλου τὰ αυτοκίνητα εις τās κεντρικές όδους, όταν κινείται ό πολύς κόσμος!

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΗ;

Ή Τροχαία, αν και «ειδική», δέν έχει έκ του νόμου τó δικαίωμα νά ρυθμίση τὰ τής άρμοδιότητός της!

2. Νά στενέψουν όλα τὰ κεντρικά πεζοδρόμια, ώστε νά χωρούν οι δρόμοι περισσότερες σειρές αυτοκινήτων.

3. Εις τó κέντρον των δρόμων νά τοποθετηθούν, ανά 10 μέτρα, στύλοι από τσιμέντο με φώτα, ώστε νά κόβεται ή ταχύτης των αυτοκινήτων.

4. Όλοι οι δρόμοι νά διαστέθουν καταφύγια διά τους πεζούς εις τó μέσον τής όδου.

5. Νά καθορισθή ανώτατον όριον ταχύτητος τὰ 15 χιλιόμετρα τήν ώρα διά τó κέντρον τής πόλεως.

6. Νά αύξηθούν και νά γίνουν πλατύτερες αί διαβάσεις των πεζών.

7. Νά περιορισθή ό άριθμός των διαβάσεων και νά γίνουν πολλές υπόγειες, με σκάλες κινούμενες αὐτομάτως.

8.... και άλλα πολλά, πάρα πολλά, όμοια αναλόγως με τίς πρόχειρες παρατηρήσεις του κάθε «ειδικού».

Τί, λοιπόν, θα γίνη ώστε και έδω νά κινούμεθα όπως σε κάθε άλλη πόλη, που πεζοδρομικά όμοιάζει με τās Άθήνας;

Πρώτον, πρέπει νά μάθουν νά οδηγούν, οι αυτοκινητιστάι και νά περπατούν οι πεζοί.

Δεύτερον, πρέπει νά καταλάβη ό καθένας ότι τó πεζοδρόμιο είναι για τους διαβάτες και τó κατάστρωμα τής όδου είναι για τὰ τροχοφόρα.

Τρίτον, πρέπει ή κανονική ροή των ανθρώπων και των αυτοκινήτων νά μη παρεμποδίζεται από τίποτε.

Τέταρτον, πρέπει σαφώς, αὐστηρώς και λογικώς νά καθορισθούν αί απαραίτητοι διαβάσεις πεζών.

Πέμπτον, πρέπει ό παραβάτης των διατάξεων περί Τροχαίας νά γνωρίζη ότι ή ποιή του θα είναι αὐστηροτάτη.

Φυσικά, διά νά πραγματοποιηθούν τὰ άνωτέρω είναι άπαραίτητος ό νέος νόμος, που θα ρυθμίση τὰ πάντα.

Τὰ παράξενα των νόμων

Μερικά χαρακτηριστικά λεπτομέρειαι από τὰ παράξενα των νόμων και διατάξεων που ισχύουν σήμερα είναι πολύ πιό εύγλωττοι από κάθε άλλην άνάπτυξη.

* «...Άπαγορεύεται ή εις παντός είδους αυτοκίνητα τοποθέτησις και χρησιμοποίησις φωτων άλλου χρωματισμού πλην λευκού» (άρθρον 41 —ΦΕΚ 1-10-51, άρ. 196 —Τ)Β). Και όμως όλα σχεδόν τὰ γαλλικής κατασκευής αυτοκίνητα κάθε νύκτα μάς τυφλώνουν με τους κιντρίνους των προβολείς.

* «...Ό μετρητής (των ταξί) δέον νά φωτίζεται επαρκώς, ώστε νά είναι όραται υπό των έπιδατών αί σημειώμεναι ένδείξεις» (άρθρον 41, παρ. 8, ΦΕΚ 1-10-51, άρ. 196, Τ)Β). Ποιό λοιπόν ταξί δέν έχει...άμπαροκλειδωμένο τó ταξίμετρό του;

* «Άπαγορεύεται άπολύτως και αυτή έτι ή προσωρινή στάμευσις παντός είδους όχημάτων: α) Εις άπόστασιν μικρότεραν των 15 μέτρων πρό των διαβάσεων των πεζών... 6) Εις άπόστασιν μικρότεραν των 5 μέτρων από τής γωνίας των πεζοδρομίων...» (άρθρον 49, ΦΕΚ

1-10-51, άρ. 196, Τ)Β). Ή «Πάουερ» όμως πότε έφήρμοσε αυτά; Μήπως εις τó παλαιόν τέρμα Βεΐκου, εις τήν γωνίαν Πανεπιστημίου και Χαρ. Τρικούπη, εις τήν γωνίαν Άχαρνών και Ήπειρου, κλπ.;

* «Άπαγορεύεται ή καθ' οιονδήποτε τρόπον παρεμπόδισις, υπό των πεζών, τής κυκλοφορίας άλλων πεζών και των όχημάτων» (άρθρον 60, παρ. 10, ΦΕΚ 1-10-51, άρ. 196, Τ)Β). Έδω πάν σχόλιον περιττεύει!!!

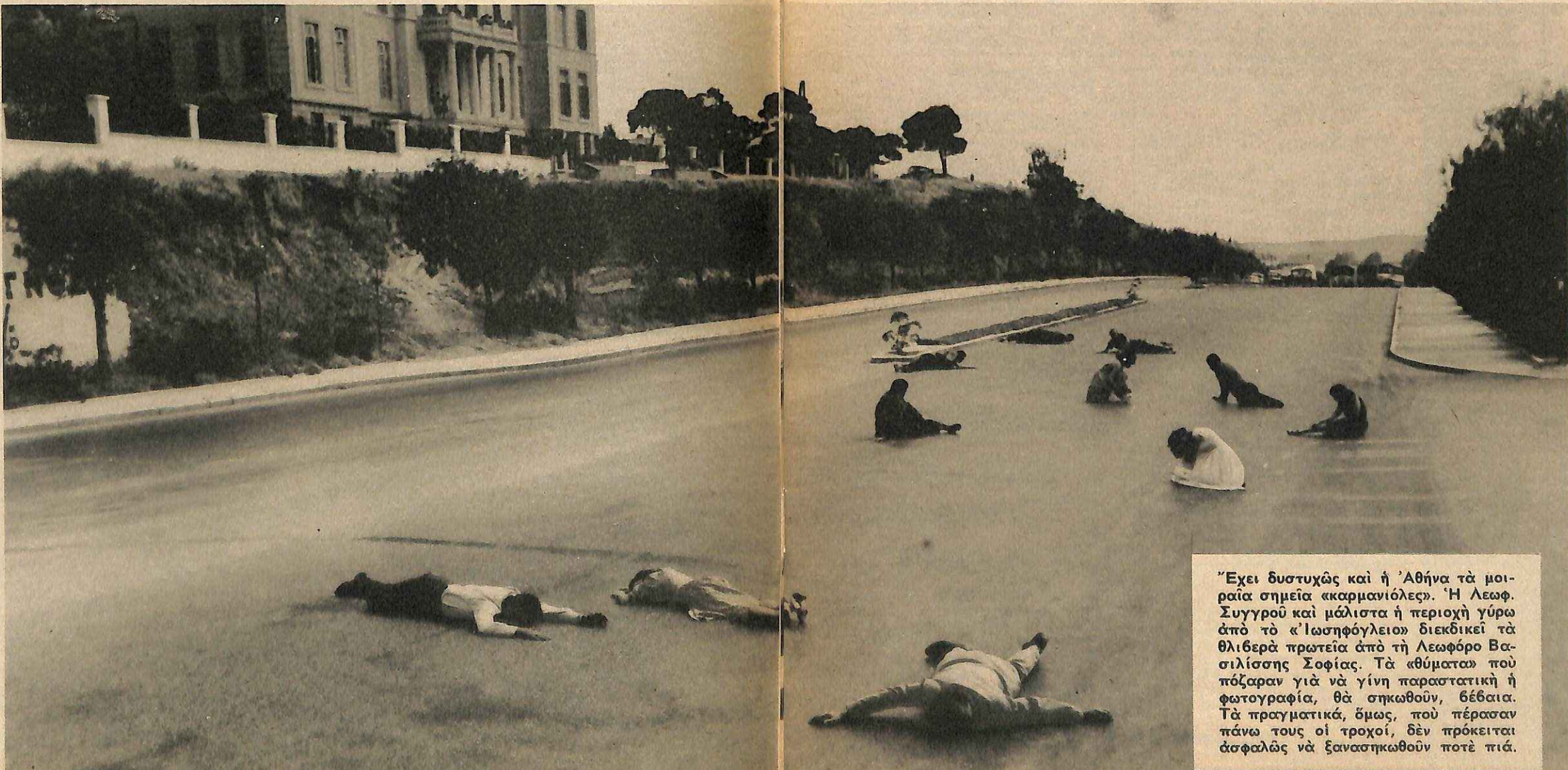
Άλλη «σειρά» περιέργων άποτελούν και τὰ έξης:

* Έμετρήθησαν πρό όλίγου καιρού (πριν άρχίσουν τὰ έργα εις τήν πλατείαν Όμονοίας) 13.892 (δέκα τρεις χιλιάδες όκτακόσια ένενήντα δύο) ταξί νά κατέρχωνται τήν όδον Σταδίου και νά εισέρχωνται, δι' αυτής, εις τήν Όμόνοϊαν έντός 15 ώρων (7.30 π.μ. έως 10.30 μ.μ.) μίας και τής αυτής ήμέρας! Έξ αυτών, τὰ 7.770 ήσαν κατελιγμένα, ενώ τὰ 6.122 δέν είχαν επιβάτην, άρα τόν «ψάρευσαν» πηγαίνοντας άργά!

* Παρεκλήθη ό Δήμος Άθηναίων νά μη κυκλοφορή τὰ όχήματα άποκομιδής άπορριμμάτων εις τās κεντρικές όδους μικρού πλάτους κατά τās ώρας τής κινήσεως. Πλην όμως Περικλέους, Έρμού, Βουλής, κλπ., τὰ αυτοκίνητα αυτά κινούνται βραδέως μεταξύ 9 και 12, και έμποδίζουν πāsαν κίνησιν.

* Τὰ όδοφράγματα άπαγορεύονται. Και όμως πρό κάθε άνεγειρομένης οικοδομής τó μόν πεζοδρόμιο καλύπτεται από τήν σκαλωσιά, ένα δε

(Φωτ. Β. ΜΙΓΚΟΥ — Β. ΚΑΡΑΜΑΝΩΛΗ)

Έχει δυστυχώς και ή Άθήνα τὰ μοιραία σημεία «καρμανιόλες». Ή Λεωφ. Συγγρού και μάλιστα ή περιοχή γύρω από τó «Ίωσηφύγλειον» διεκδικεί τὰ θλιβερά πρωτεία από τή Λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας. Τὰ «θύματα» που πόζαρον για νά γίνη παραστατική ή φωτογραφία, θα σηκωθούν, δέβαιοι. Τὰ πραγματικά, όμως, που πέρασαν πάνω τους οι τροχοί, δέν πρόκειται άσφαλώς νά ξανασηκωθούν ποτέ πιá.

μέρος του δρόμου από τὰ υλικά —τούβλα, χαλίκια, άμμος, μπετονιέρες, κλπ.— που μένουν συχνά ήμέρες όλόκληρες.

* Τὰ «περίπτερα», που κατέχονται από τήν συμπαθητική τάξη των πωλητών και των ΕΙΚΟΝΩΝ, όχι μόνον ξεφυτρώνουν σαν τὰ μανιτάρια (εις όλ' θμόν που άσφαλώς θα παραβλάπητὰ ίδια τὰ συμφέροντα των άναπήρων), αλλά και εις θέσεις-κλειδιά για τήν «όπτική» γωνία τόσο των πεζών, όσο και των οδηγών.

Όκτώ έν όλω παραδείγματα άνέφερα, όλα διαλεγμένα τυχαίως, από τις χιλιάδες των άνωμαλιών που πραγματικά συμβαίνουν καθημερινώς. Τό άρθρον αυτό δέν έχει σκοπό νά σημειώση τὰ «στραβά». Άπλως αναφέρει μερικά για νά παρουσιάση τί δέν γίνεται από ό,τι εύκολο θα ήτο νά γίνη.

ΧΩΡΙΣ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΕΣ έξουσίες, ή Τροχαία, περιορίζεται νά υποβάλλη παρακλήσεις στους «άρμοδιους» και νά περισυλλέγη τὰ θύματα.

Σώσατε τās ψυχάς μας

Δέν επιτρέπεται ή άσφαλτος νά δάφεται με αίμα. Ούτε και θα υπάρξη κέρδος αν θρεθή τó ποιός φταίει. Στις περιπτώσεις αυτές δέν υπάρχουν λεπτομέρειες. Γενικά μέτρα πρέπει μόνο νά επιβάλλωνται και αυτά, όσο κι αν φαίνωνται άντιπαθητικά, δέν παύουν από τó νά σώζουν τους πεζούς και τους αυτοκινητιστάς. Ή αὐστηρά τιμωρία, που προβλέπει ένας δίκαιος νόμος, ποτέ δέν έθλαψε τó σύνολο των ανθρώπων. Τόν ένα —τόν παραβάτη— μόνον ένοχλεί, αυτόν που για τήν κοινωνία είναι και θέλει νά μείνη κίνδυνος. Άπόδειξη οι ένοκιστάι ποδηλάτων και μοτοσακό, που τὰ δίνουν χωρίς έλεγχο τής Ικανότητος εκείνου που μπορεί νά πληρώση τις λίγες ή πολλές δραχμές του ένοικίου. Και θερίζουν τόν κοσμική τὰ δίτροχα, γιατί τὰ παιδιά που τὰ οδηγούν μεθούν με τήν ταχύτητα των 50 και 60 χιλιομέτρων τήν ώρα.

Αυτή όμως ή κραυγή «Σώσατε τās ψυχάς μας» δέν είναι νέα. Υπάρχει άφ' ότου άρχισε στη γή νά κυλά ή «ρόδος». Για τους άναγνώστες των ΕΙΚΟΝΩΝ αντιγράφω έδω δυο ειδήσεις από κάποια παλαιά έφημερίδα. Τότε τὰ άμάξια έσπερναν τόν σημερινό τρόπο των αυτοκινήτων. Άλλη έποχή, άλλες συνήθειες, ίδιες όμως οι άγωνίες των πεζών. Και τί περιέργα που οι «ειδησεογράφοι» τής έποχής περιέγραφαν τὰ γεγονότα. Ίδου τὰ κείμενα, όπως τὰ έδημοσίευσε ή «Έφημερίς» του Κορομηλά τó 1873.

«Άφ' ού έσώθημεν από τού άπειλούντος κινδύνου τής χολέρας, όσημείαι δέ όλιγώτερα σημειούμεν κρούσματα εύλογίας, πρέπει νύν νά δημοσιευώμεν καθ' έκάστην δελτίον κρουσμάτων έξ άμάξης. Κατέστη άσθένεια, επιδημία ή υπό τούς τροχούς μανιωδώς οδηγούμενης άμάξης καταπάτησις. Προχθές πάλιν άμάξα κάμπτουσα τήν γωνίαν τής όδου Έρμου πρός τήν Καπνικαρέαν, έσπριξε κάτω κόσην λεπτοθυμίσαν επί τή φραγλώφ θεάματι δύο άσθμαιοουσών κεφαλών έπ'ων άνω τής

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

ΕΝΑΣ ΤΕΛΕΙΟΣ ΑΘΛΗΤΗΣ

«ΝΟΥΣ ΥΓΙΗΣ ΕΝ ΣΩΜΑΤΙ ΥΓΙΕΙ» ΕΝΑ ΑΞΙΩΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΕΦΗΒΟ ΚΑΙ ΑΥΡΙΑΝΟ ΒΑΣΙΛΕΑ

ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΤΕΛΕΙΟΣ ΣΠΟΡΤΣΜΑΝ, Ο ΑΥΡΙΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Ένας γεροδεμένος έφηβος, με μακρυά πόδια και με μιά φωτιά να ξεπηδά από τα ζωρήα του μάτια και να του φωτίζει το πρόσωπο, ξεκίνησε από την άκρη του «διαδρόμου», έκανε μερικά σίγουρα βήματα, πάτησε με δύναμη στην άσπρη σημαδεμένη γραμμή κ' έδωσε μιά γερή ώθηση στο κορμί του, κάνοντάς το να τιναχτεί ψηλά και μπροστά. Όπως όμως δρέθηκε στον άέρα με το όμορφο τούτο άλμα, ένας ξαφνικός πόνος έτρεξε γρήγορα σ' όλο του το κορμί και του συνέφιασε το πρόσωπο. Τεντώνοντας με προσπάθεια τα νεύρα του, κράτησε για ελάχιστα το κορμί του σ' αυτή την υπερένταση, για να χαλαρώσει εύθως άμέσως και να «προσγειωθεί» κάπως άνώμαλα στο παχύ στρώμα άμμου του σκάμματος. Ήταν ή τετάρτη προσπάθεια, από τις έξι που έδικαιούτο να κάνει στο «άλμα εις μήκος», διεκδικώντας την νίκη. Όμως, ενώ ήλπιζε σε πολλά, ήταν άναγκασμένος τώρα να σταματήσει. Η πρόσφατη έγχειρίση που είχε κάνει στο πόδι, δγάζοντας ένα στραβό νύχι, του γινόταν πλέον μαρτύριο. Έτσι περιωρίσθηκε στην τρίτη θέση, με πεντέμισυ μέτρα, ενώ... Λίγο πριν, ώστόσο, είχε πετύχει να στάση το άτομικό του ρεκόρ στο «άλμα εις ύψος», πηδώντας 1,60 μέτρα και κερδίζοντας έτσι τα πιο θερμά χειροκροτήματα όλων τών θεατών.

Ο νεαρός άθλητής δέν ήταν άλλος από την Α.Β.Υ. τον Διάδοχο της Έλλάδος Κωνσταντίνο, που συνεχίζει με την ίδια φλόγα την πλούσια άθλητική δραστηριότητα του φιλάθλου πατέρα του. Στους τελευταίους άθλητικούς άγώνες της Σχολής Άναθρύτων, φάνηκε πόσο, εκτός από ένα σπόρτσμαν Βασιλιά, έχουμε κ' ένα σπόρτσμαν Διάδοχο, που, άκολουθώντας τα ίχνη του πατέρα του, άρχισε κιόλας να δημιουργή ένα δικό του θρόλο. Τόν θρόλο του όμορφου θασιλόπουλου, που το «γαλάζιο αίμα» του δέν το κράτησε μακριά άπ' τόν λαό, αλλά ή άπλότητα κ' ή καθαρή σκέψη τών δη-

ΕΝΑΣ ΑΠΛΟΣ ΜΑΘΗΤΗΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΑΝΑΘΡΥΤΩΝ ΕΜΑΘΕ Ν' ΑΓΑΠΑ ΤΑ ΣΠΟΡ

(Φωτ. Σ. και Κ. Τρεβιζάκη)

ΣΤΑ 400 μ., ΕΝΑ ΑΠ' ΤΑ 9 ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΠΙΔΙΔΕΤΑΙ Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ, ΕΧΕΙ ΡΕΚΟΡ 64"

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΣΤΟ ΑΛΜΑ ΕΙΣ ΜΗΚΟΣ. ΕΝΑ ΑΓΩΝΙΣΜΑ ΔΥΣΚΟΛΟ ΚΑΙ ΕΠΙΠΟΝΟ

μοκρατικών γονέων του το έφεραν ν' άναστηθή άνάμεσα στα παιδιά τών άπλων ανθρώπων, να κάτω μαζί τους στο ίδιο θρανίο, να παίξει στην ίδια αύλή, να διεκδικήση μαζί τους την νίκη σ' ένα άθλητικό άγώνισμα, σάν ένας κοινός θνητός και αυτός...

Ένας άπλος μαθητής

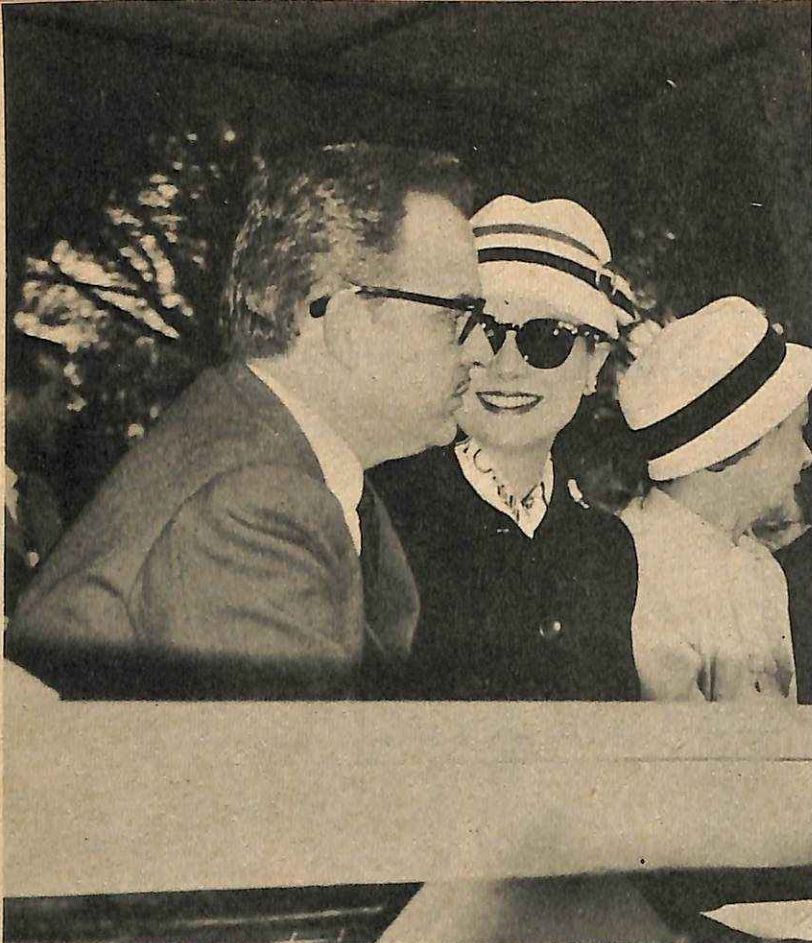
Είναι γνωστό ότι στη Σχολή Άναθρύτων, ό Διάδοχος συμπληρώνει τώρα μιάν ύποδειγματική έκπαίδευση, άκολουθώντας σάν ένας άπλος μαθητής μέσα στο σύνολο το πρωτότυπο και τόσο άποδοτικό άποδειχθέν εκπαιδευτικό σύστημα της Σχολής. Όπως είναι ένας άπλος μαθητής, μέσα στους συμμαθητάς του όπως έκπαιδεύθηκε το περασμένο καλοκαίρι σάν ένας άπλος δεκανέας άνάμεσα στους

άλλους πρασινοσκούφηδες τών Μονάδων Καταδρομών, έτσι και σάν άθλητής, ό Διάδοχος, είναι μιά άπλή μονάδα μέσα στο σύνολο, έχοντας μάθει από την πρώτη παιδική ήλικία να πιστεύη στο ίδεώδες του άθλητισμού και στην όμορφιά της εύγενοϋς άμίλλης. Φοιτώντας όλα αυτά τα χρόνια στο ύποδειγματικό σχολείο, και δείχνοντας ένα ζωηρότατο ενδιαφέρον και μιάν αγάπη για τα σπόρ, ή Α.Β.Υ. ό Διάδοχος Κωνσταντίνος είναι σήμερα ένας πολυζύητος άθλητής, με θαυμάσιες επιδόσεις στα πιο διαφορετικά άγωνίσματα και άθλήματα —επιδόσεις που του δίνουν δικαία τόν τίτλο του τέλειου σπόρτσμαν.

Άθλητική έκπαίδευση

Η άθλητική άγωγή, που άκο-

λούθησε ό Διάδοχος στη Σχολή Άναθρύτων μαζί με τα άλλα παιδιά της τάξεώς του —δέν έτυχε, ούτε τυγχάνει ποτέ ιδιαιτέρας μεταχειρίσεως, αλλά μόνον το «Ύψηλότατε» τόν διακρίνει τυπικά από τους άλλους— ήταν έξαιρετική και τα καλά άποτελέσματά της δέν άργησαν να φανούν. Όπως μάς γνωρίζει ό ύποδευθυντής της Σχολής κ. Νέρης, οι μαθηταί άρχίζουν να εκπαιδεύονται στα άθλητικά συστηματικά από την 4η τάξη του δημοτικού. Το πρόγραμμα προβλέπει 10 — 12 ώρες έβδομαδιαίως για τα σπόρ. Κάθε πρωί, στις 6,30, όλοι οι μαθηταί κάνουν ένα τροχάδην στόν στίβο της Σχολής, άφού προηγουμένως πάρουν ένα κρύο ντους, χειμώνα - καλοκαίρι. Στο μέσον του πρωινού προγράμματος, με-

Η ΓΚΡΑΙΗΣ ΚΑΙ Ο ΡΕΝΙΕ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΡΩΜΗ
(Φωτ. Α. Γ. Γ.)

ΚΑΙ ΟΜΩΣ, ΕΝΑ ΑΓΟΡΙ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ!

Το ήγεμονικό ζεύγος του Μονακό θα ήσυχάσει μόνον
αν αποκτήσει τον πολυπόθητο άρρενα απόγονό του

Η Γκραίης Κέλλυ, η γοητευτική ήθοποιος του Χόλλυγουντ που έγινε πριγκίπισσα του παραμυθένιου κράτους του Μονακό, είναι ευτυχισμένη με τον πρίγκιπα Ρενιέ. Ναί, λένε όσοι τους είδαν κάπως πιο εύθρα, στην πρόσφατη επίσκεψή τους στη Ρώμη. Η Γκραίης κι ο Ρενιέ παρακολούθησαν τους ιππικούς αγώνες, έγιναν δεκτοί απ' τον Πάπα κι απ' τον πρόεδρο της Ιταλικής Δημοκρατίας, έκαναν περιπάτους, πήγαν στα Μουσεία, και γενικά είχαν κάθε ευκαιρία να δείξουν σ' όλους τους περιεργούς την ευτυχία τους. Μάλιστα, η πρώτη Αμερικανίδα που έγινε πριγκίπισσα μπορεί να υπερηφανευθεί πως πέτυχε στο γάμο της και στο νέο επίσημο ρόλο της!

Ιδιαίτερα σημαντική ήταν, στη Ρώμη, η άκρόαση που παραχώρησε στο πριγκιπικό ζεύγος του Μονακό ο Πάπας. Όταν έφτασαν στο Βατικανό, με ενός τετάρτου της ώρας καθυστέρηση, η Γκραίης, κάτωχρη, αισθάνθηκε τόσο συγκινημένη, ώστε χρειάστηκε να συγκρατηθεί απ' το μπράτσο του άντρός της. Επαράλυσσε η γλώσσα μου, έμπιστεύθηκε αργότερα στον αιδεσιμώτατο Τάκερ, τον Αμερικανό ιερέα των άνακτόρων του Μονακό.

Στο ξενοδοχείο της Ρώμης, όπου έμειναν η Γκραίης και ο Ρενιέ, τους είχαν ετοιμάσει το εδασικό διαμέρισμα, όπου έμειναν στο παρελθόν, κατά τη διάρκεια επισκέψεών τους, στη Ρώμη, ο σουλτάνος του Μαρόκου, ο πρίγκιπ Άλη Χάν, ο βασιλιάς της Σαουδικής Αραβίας κι ο καρδινάλιος Σπέλμαν. Το δια-

μέρισμα αυτό έμοιαζε με πραγματική πτέρυγα άνακτόρων, τόσο σε έκταση όσο και σε πολυτέλεια. Έγιναν, φυσικά, και μερικές μεταρρυθμίσεις για το πριγκιπικό ζεύγος.

Η Γκραίης είχε φέρει στη Ρώμη καμιά τριανταριά τουαλέτες, δλες σχεδόν με ανοιξιάτικα χρώματα, εκτός από το φόρεμα που έβαλε στην άκρόαση του Πάπα, που ήταν ολομαυρο με μία τούλινη καλύπτρα...

Η επίσκεψη του Ρενιέ και της Γκραίης στη Ρώμη έδωσε άφορμή στις Ιταλικές έφημερίδες να φέρουν πάλι στην επιφάνεια το ζήτημα της διαδοχής του πριγκιπάτου του Μονακό. Φυσικά, το γεγονός ότι το πριγκιπικό ζεύγος απέκτησε κόρη λύει εν μέρει το ζήτημα. Το Μονακό υπήρχε φόβος να ενσωματωθεί στη Γαλλία (και να χάσουν οι κάτοικοί του το προνόμιο να μη στρατεύονται και να μην πληρώνουν φόρους στο γαλλικό κράτος) μόνον αν δεν υπήρχε καθόλου διάδοχος. Τώρα που υπάρχει η μικρή πριγκίπισσα Καρλόττα, η δυναστεία του Μονακό έχει τη δυνατότητα να συνεχιστεί, υπό τον όρο ότι η Γκραίης κι ο Ρενιέ θ' αποκτήσουν άρσενικό έγγονο. Τότε, η Καρλόττα θα μπορούσε να διευθύνει τις τύχες του πριγκιπάτου εξ ονόματος του γιού της, ώσπου ο τελευταίος να ενηλικιωθεί. Άλλα πολύ θ' απλουστεύονταν τα πράγματα, αν η Γκραίης αποκότούσε ή ίδια άρσενικό παιδί, κ' η Καρλόττα ένα αδελφάκι. Γι' αυτό και ο Ιταλικός τύπος έκανε διάφορες εκκασίες σχετικά με το ζήτημα, αν πρέπει σύντομα ν' αναμένεται μια δεύτερη έγκυμοσύνη της άραίας πριγκίπισσας...

ΙΔΑΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

ταξύ 10 — 11, κάνουν επί τρία τέταρτα της ώρας άθλητικά, επιδιόδομενοι στα διάφορα αγωνίσματα του κλασικού άθλητισμού, υπό την έποπτεία ειδικευμένων γυμναστών. Κάθε άπόγευμα, μία ώρα του προγράμματος αφιερώνεται στις άθλοπαιδιές, δηλαδή μπάσκετ, θόλεϋ μπάλ και χόκεϋ.

Με αυτή την εκπαίδευση οι μαθηταί μαθαίνουν ν' αγαπούν τα σπόρ, να πιστεύουν στην άξία τους και να αγωνίζονται τον ευγενή άγωνα.

Πολυσύνθετος άθλητής

Μέσα στην άθλητική κυψέλη της Σχολής Άναθρύτων, ο Διάδοχος της Ελλάδος γαλουχήθηκε με την όμορφία των όλυμπιακών ιδεωδών — των ιδεωδών που γεννήθηκαν στην ιερή γη, όπου αυτός μεθαύριο θα θασιλεύσει.

Τα άποτελέσματα της άθλητικής του άγωγής μεταφράζονται σε χαρακτηριστικούς αριθμούς που άποκαλύπτουν ένα πολυσύνθετο άθλητή. Σε έννέα αγωνίσματα του στίβου, μάς λέγει ο κ. Νέρης, επιδιόδοται ο Διάδοχος Κωνσταντίνος, και στα έννέα με ιδιαίτερες άξιώσεις. Τα άτομικά του ρεκόρ είναι τα έξης:

Δρόμος 100 μ. 13''',5
Δρόμος 200 μ. 26''
Δρόμος 400 μ. 64''
Δρόμος 80 μ. μετ' έμπ. 14''',3
Άλμα εις μήκος 6 μ.
Άλμα τριπλούν 12 μ.
Άλμα εις ύψος 1,60 μ.
Άκοντισμός 36 μ.
Σφαιροβολία 11 μ.

Και Ιστιοπλόος

Έκτός όμως από τον κλασικό άθλητισμό, ο Διάδοχος παίζει καλό μπάσκετ και θόλεϋ και είναι άρχηγος της ομάδος χόκεϋ της Σχολής Άναθρύτων. Άκόμη είναι καλός κολυμητής και Ιστιοπλόος, όπως ο Βασίλειος Παύλος. Στο μπάσκετ παίζει άριστο «γκάρ» στην πρώτη πεντάδα της Σχολής, και στο θόλεϋ είναι ο πρώτος «καρφωτής» της ομάδος.

Στο τέλος κάθε εκπαιδευτικής περιόδου, η Σχολή Άναθρύτων, μαζί με τις επιδείξεις των μαθητών της, τελει και τους άθλητικούς αγώνες της. Στους αγώνες αυτούς ο Διάδοχος μετέχει πάντοτε και διακρίνεται μεταξύ των νικητών. Έφέτος είχε την άτυχία να έχειρηθί στο δάκτυλο του ποδιού και να φθάσει στους αγώνες, χωρίς ή πληγή να έχει έπουλωθεί έντελώς. Φυσικά αυτό τον έμπόδισε να κερδίσει πρώτες νίκες όπως άλλοτε, και στα τέσσερα μόνον αγωνίσματα που έ-

λαβε μέρος κέρδισε μία δεύτερη νίκη, μία τρίτη και δύο τέταρτες.

Ένα νέο ρεκόρ

Όστόσο, παρά το τραύμα του, την πρώτη ήμέρα των αγώνων κατώρθωσε να κάνει καλή εμφάνιση και να καταταγί δεύτερος στο άλμα εις ύψος και τρίτος στο άλμα εις μήκος. Μάλιστα στο ύψος επέτυχε να σπάσει το άτομικό του ρεκόρ και να το άνεβάσει στο 1,60 μ., επίδοση άξιόλογη για ένα νέο της ηλικίας του. Το ίδιο ύψος επέδωσε και ο συμμαθητής του Σουκάκος, που άνεδείχθη όμως πρώτος νικητής έπειδή είχε καλύτερες προσπάθειες από τον Διάδοχο στα προηγούμενα ύψη.

Το νέο αυτό ρεκόρ του Διαδόχου στο άλμα εις ύψος προέκλεσε ζωηρή έντύπωση και στους άθλητικούς κύκλους, γιατί είναι μία επίδοση που μπορεί να άνοίξει τον δρόμο μεγαλύτερων επιτυχιών σ' έναν έφηβο άλτη.

Άνισος συναγωνισμός

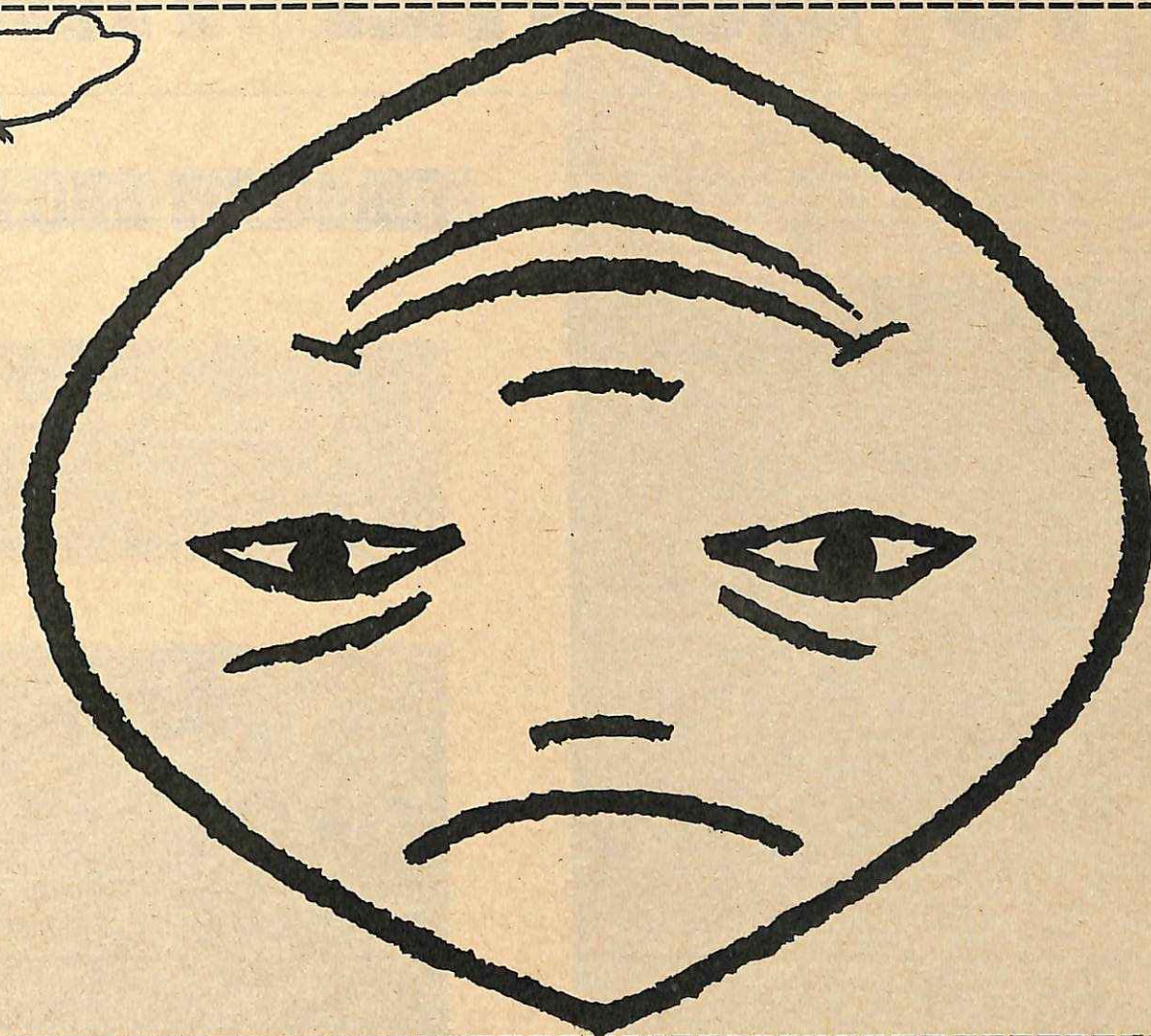
Ένθουσιασμένος από την επιτυχία του σ' αυτό το άγώνισμα ο Ύψηλότατος, συνέχισε με κέφι τις προσπάθειές του στο άλμα εις μήκος. Στην πρώτη, δεύτερη και τρίτη προσπάθεια πήγαινε καλά και είχε έλπίδες για μία καλή νίκη. Όμως στην τέταρτη φορά που ξεκίνησε και μπήκε τρέχοντας στο διάδρομο του σκάμματος, καθώς πάτησε στην «βαλβίδα» για να πηδήσει, ένοιωσε δυνατούς πόνους στο έχειρημένο δάκτυλο, πόνους τόσο ισχυρούς, ώστε αναγκάστηκε να σταματήσει για να μπορέσει να μετασχη και στα αγωνίσματα της άλλης ήμέρας των αγώνων. Έτσι, ενώ οι άλλοι τον συναγωνίστηκαν με έξη προσπάθειες, αυτός μόνον με τέσσερες μπόρεσε να κερδίσει την τρίτη νίκη με 5,50 μ., έναντι 6,46 και 5,80 μ. των συμμαθητών του Στρογγυλού και Τσαρούχα, που κατέλαβαν αντίστοιχως την πρώτη και δεύτερη θέση.

Η άξία των σπορ

Την άλλη ήμέρα των αγώνων, ο Διάδοχος, ένοχλούμενος από το τραύμα του, επέδωσε μόνο τριπλούν και έτρεξε 400 μέτρα. Ήλθε και στα δύο τέταρτα, με αντίστοιχες επιδόσεις 11,21 μ. και 65''',8. Πόσο επηρεάστηκε από τις ένοχλήσεις του ποδιού φαίνεται από το γεγονός ότι στα ίδια αγωνίσματα τα άτομικά του ρεκόρ είναι αντίστοιχως 12 μ. και 64''.

Άλλα στον άθλητισμό έχει σημασία ή προσπάθεια, ο καλός άγων και όχι ή νίκη. Και ο νεαρός Διάδοχος του έλληνικού θρόνου Κωνσταντίνος, έχει μάθει να πιστεύη από μικρό παιδί στα ευγενή άθλητικά ιδεώδη. ■ ■ ■

Πάνω από πεντακόσιοι άυτοκινιήτων Ρενώ στην Έλλάδα θα οάς πουν ότι το Ρενώ 450 είναι ή καλύτερα άπάντησις στο πρόβλημα της οικονομίας, στερρότης, άφθορίας και όμορφιάς.
Α/φοί Σαρακάκη Α.Ε. Γ' Σεπτεμβρίου 43, Άθήνα.

5
4
4
320
+ 105
= 42 χιλιάδες δραχμές !!!

Ίπποι φορολογήσιμοι

δέσεις

πόρτες

χιλιόμετρα το δοχείον

χιλιόμετρα την ώρα

Η πρόοδος είναι λάθος, αλλά
ο λογαριασμός είναι σωστός.

άναστρέψατε την εικόνα και θα δήτε το γιατί!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΜΑΣ

ΠΡΟΘΥΜΗ ΝΑ ΠΕΘΑΝΗ για την αγάπη της, αντικρύζει την καλή του ό κάθε έρωτευμένος Γιαπωνέζος. Παρ' όλη την πρόοδο, στη νοοτροπία των νέων τα δέλη του έρωτα πρέπει να έχουν πραγματική υπόσταση με αίματηρές συνέπειες. «Μια τραγωδία! Πόσο σύμφωνο και τιμητικό για τις ιαπωνικές παραδόσεις!».

ΔΙΑΦΕΡΕΙ ΑΠΟ ΗΠΕΙΡΟ ΣΕ ΗΠΕΙΡΟ, ΑΠΟ ΧΩΡΑ ΣΕ ΧΩΡΑ

Οι φωτογραφίες που συνοδεύουν αυτό το κείμενο αποτελούν μια «μελέτη». 'Ο γνωστός φωτογράφος κ. Νταϊντλιντν προσπάθησε ν' αναπλάσει μέσα από το φακό του τον ιδανικό τύπο της γυναίκας σε διάφορες χώρες του κόσμου — Ανατολή και Δύση — όπως την αντικρύζει ή μάλλον όπως την πλάθει με τη φαντασία του ό νέος που έφθασε πιά στην ηλικία του γάμου. Πολλοί είναι πιθανόν να διαφωνήσουν με τις απόψεις του «μελετη-

τού». Πιστεύουμε όμως ότι δεν θα υπάρξει κανείς να μην ομολογήσει τις καταπληκτικές πρωτεϊκές ικανότητες του μοντέλου που χρησιμοποίησε ό φωτογράφος στη σύνθεσή του. Γιατί, όσο και αν φαίνεται πράγματι απίστευτο, και για τους έννεα ιδανικούς τύπους ποζάρησε ή ίδια κοπέλα, ή νεαρή ήθοποιός Νόνα θάν Τός. "Αν και αυτό, φυσικά, θάπρεπε να σάς τó πούμε στο τέλος.

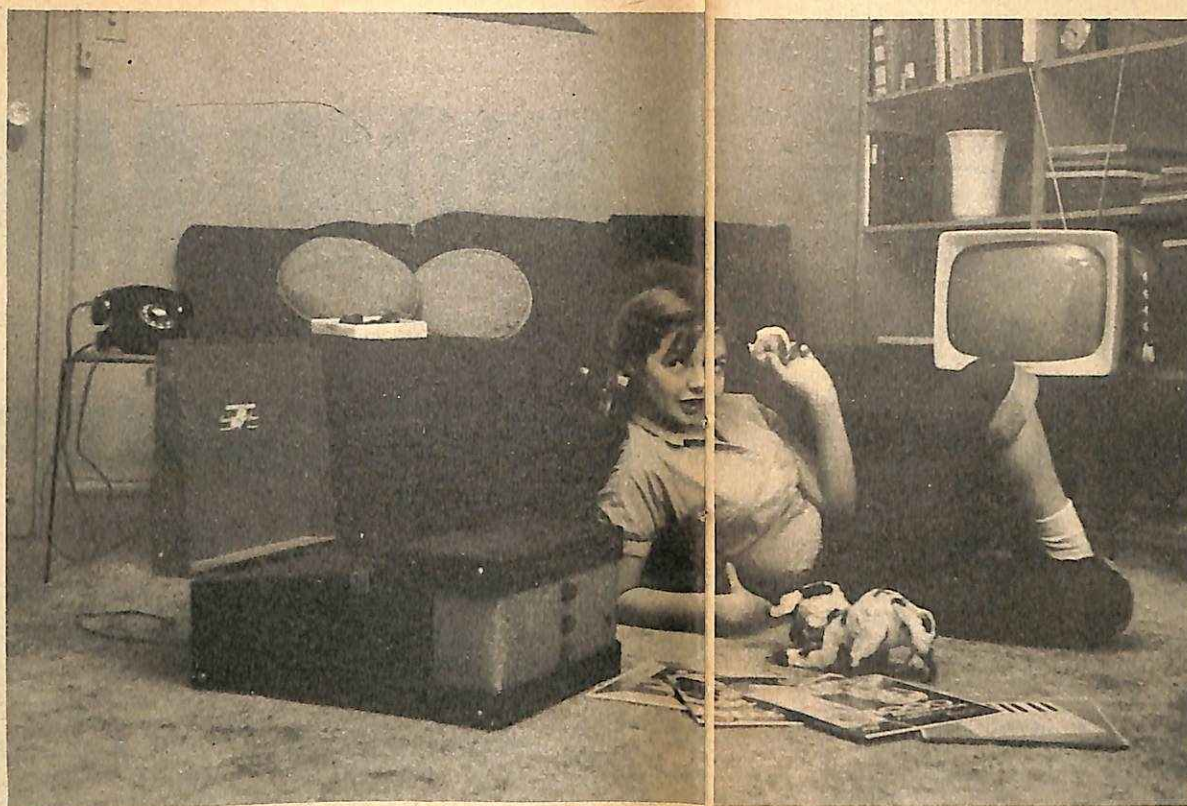

↑ ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ τρώνε αρνάκι βραστό με άρακά. Περνούν τις περισσότερες ημέρες της ζωής τους κάτω από ένα παχύ στρώμα όμιχλης και τó μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν είναι τó να συνηθίσουν να λένε «καλημέρα» ό ένας στον άλλο. Ποιάν θα θέλατε να όνειρεύονται, λοιπόν; Τή Λαλλομπρίζιντα;

«ΤΙ ΣΗΜΑΣΙΑ ΕΧΕΙ αν δεν ξέση να μαγειρεύη;», σκέφτεται ό νεαρός Σουηδός. 'Αρκεί πού είναι ένα συγχρονισμένο κορίτσι και δείχνει κατανόηση στις κατακτήσεις της ψυχανάλυσεως. Λατρεύουν και οι δυό με πάθος τή φύση, τις εκδρομές και τά νυκτερινά μπάνια. στην όμορφη άκρογιαλιά μιάς μαγευτικής λίμνης.

ΣΤΟ ΜΑΓΕΥΤΙΚΟ ΤΥΡΟΛΟ, κοντά στους δρυμούς, θα κρύψουν την αγάπη τους ο Γιόχαν και η Γκρέτχεν. "Ω, τί ειδυλλιακό, η Γκρέτχεν ν' άρμέγει τις γελάδες, να χαϊδεύη τις κασι-κούλες, ενώ ο Γιόχαν θα συμπληρώνη με έπιμέλεια τη βοτανική συλλογή του. «Ίούχου!».

«Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΙΝΑΙ ΣΟΒΑΡΗ», διαπιστώνουν οι Άμε-κό του μέσου Άμερικανού νέου. 'Η αγαπημένη του δεν φοράει τη ν' αναλάβη τόν ήγετικό ρόλο στα πάντα. Και το χειρότερο ρικανοί κοινωνιολόγοι, μελετώντας τὸ ἱδανι-άπλως παντελόνια, ἀλλ' ἔχει ὅλη τὴ διάθε-ἀπ' ὅλα, ὁ νέος τὸ βρίσκει θαυμάσιο!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΜΑΣ

ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΦΑΝΤΑΣΙΑ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ. ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΘΩΣ ΑΠΟΓΟΝ ΤΕΥΤΙΚΗ...

ΡΕΑΛΙΣΜΟΣ. Οι Ίταλοι απέδει-χθησαν οι πιο προσγειωμένοι άνθρω-ποι του κόσμου. 'Η στάση τους στους δυο Παγκόσμιους πολέμους τὸ ἐπικυρώνει. Κάτω ἀπ' τὸν μεσο-γειακὸ ἥλιο, ἡ ὁμορφιά ἀνθεί πρώι-μα καὶ μαραίνεται γρήγορα. Γιατί νὰ χάνη τὸν καιρὸ του κανείς σὲ χίμαιρες, τὴ στιγμή που ὑπάρχουν καλὲς γυναῖκες, ἄξιες νὰ πλύνουν καὶ νὰ σιδερώσουν ἓνα πουκάμισο;

«Ρωτήστε ἓνα βάτραχο ποῖο εἶναι τὸ ὠραιότερο πλάσμα στὸν κόσμο. 'Ασφαλὲς θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ, ἡ βα-τραχίνα του». 'Ο ὄξυς αὐτὸς ἀφορι-σμός που ὀφείλεται στὴν πικρόχολη γλῶσσα ἑνὸς μεγάλου σαρκαστῆ, τοῦ Βολταίρου, ἀναφέρεται σὲ ἄλλη περίπτωση, ἀσχετὴ μὲ τὸ θέμα μας. 'Ωστόσο, πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ κα-νείς ὅτι ταιριάζει σὰν γάντι στὴν ἀντίληψη που θέλησε νὰ ἐκφράσῃ ὁ κ. Νταϊνχιντ Λίντον, ἐμψυχώνοντας τὸ φακό του μὲ τὴν ἐρωτευμένη ὑ-ποκειμενικότητα ἑνῆς διαφόρων ἀρ-σενικῶν κατοίκων τοῦ πλανήτη μας. Πῶς βλέπει τὴν καλὴ του ὁ Γιαπων-νέζος, ὁ Σουηδός, ὁ Ἀγγλος, ὁ Γερ-μανός, ὁ Ἀμερικανός, ὁ Ίταλός, ὁ Μεξικανός, ὁ Ρώσος, ὁ Γάλλος; «Τὸ ὄνειρο ἑνὸς Γάλλου μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ ἐφιάλτης ἑνὸς Σουηδοῦ», τοποθετεῖ στὴ βάση τοῦ συλλογισμοῦ του ὁ εὐφάνταστος φωτογράφος. "Αδικο

ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΜΕΞΙΚΟ οἱ ἄν-τρες ἔχουν ἔμφυτη μιὰ θαθεῖα σο-φία, που καθορίζει τὴ στάση τους σύμφωνα μὲ τὸ καλὸς νοούμενο ἄν-δρικό συμφέρον. Βασίλειο τῆς γυ-ναϊκάς εἶναι τὸ σπίτι καὶ τὰ παι-διά. Κατὰ τ' ἄλλα, σκηνὲς φλογε-ροῦ πάθους καὶ κραιπάλης, σὲ στυλ «Ντολорὲς ντὲλ Λοπέξ», φρόνιμο εἶ-ναι νὰ διαφημίζονται καταλλήλως γιὰ εὐνόητους τουριστικούς λόγους →

ἔχει; Δὲν τὸ νομίζουμε. Τὸ ταξίδι που μᾶς καλεῖ νὰ κάνουμε μέσα ἀπὸ τὸ στούντιό του, καὶ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ καταπληκτικοῦ του μοντέλου, τῆς Νόνας Βὰν Τός, ἀκριδὼς αὐτὸν τὸν ἱσχυρισμὸ προορίζεται ν' ἀποδείξῃ. "Ὅτι, δηλαδή, ἡ Ἀφροδίτη τῆς Μή-λου, ἢ οἱ μαντόνες τοῦ Τιτσιάνο εἶ-ναι... τερατογονίες γιὰ ἓνα θαυμα-στὴ τῆς "Ωντρεῦ Χέμπτον.

Πάντως, πρὶν προχωρήσωμε στὴν ἀνατομία τῶν ἐρωτευμένων καρδιῶν κατὰ ἐθνικότητα, ἐπιβάλλεται μιὰ διασάφηση. Στὴ φωτογραφικὴ αὐτὴ μελέτη του, ὁ κ. Λίντον, ἔχει ὑπ' ὄ-ψη του τὸν μέσο τύπο τοῦ νέου στῆν: κάθε χώρα, τὸν τύπο ἐκείνου που συγ-κεντρώνει ἐκδηλὰ τὰ γενικὰ ἐθνικὰ χαρακτηριστικά καὶ που ἡ νοοτροπία του ἐμφανεῖται ἀπὸ τὴν ἐπικρατού-σα μέση ἀντίληψη μιᾶς συγκεκριμέ-νης στιγμῆς —τῆς μεταπολεμικῆς ἐ-

ποχῆς μας. 'Εξαιρούνται οἱ γνωστοὶ ἐρωτὸλήπτοι —οἱ «ἔπιοι θηλυμα-νεῖς» τῆς ἱερεμιάδος— που δροῦν ἀ-διακρίτως προτιμήσεων καὶ που, κα-τὰ κανόνα, στερούνται αἰσθημάτων καί... αὐταπατῶν. Οἱ σῶφρονες, λοι-πόν, νέοι μας, ἀνεξάρτητα ἀν κα-τοικοῦν στὴ Γιοκοχάμα ἢ στὸ Λίβερ-πουλ, ἔφθασαν στὴν ἡλικία τοῦ γά-μου. Τέλειωσαν τὶς ἐγκύκλιες, ἢ τὶς πανεπιστημιακὲς τοὺς σπουδές, ἢ ἔστω καὶ τὸ δημοτικό, ἔστρωσαν μιὰ δουλειά ἢ μιὰ δουλίτσα, καὶ ἤρθε πιά ἡ στιγμή νὰ στρέψουν «εὐήκοον οὖς» καὶ στοὺς χτύπους τῆς καρδιᾶς τους. Καὶ ἐπεὶ δὲ ζοῦμε πιά στὴ μακάρια ἐκείνη ἐποχὴ που τὰ ζητή-ματα τῆς εὐτυχίας δυὸ νέων λύνον-ταν ἀπὸ τοὺς «συμπεθέρους», χωρὶς κὰν νὰ ἐρωτηθοῦν οἱ ἀμέσως ἐνδιαφε-ρόμενοι, οἱ χτύποι τῆς καρδιᾶς —ἀ-σθενεῖς ἢ ἀσυγκράτητοι— παίζουν πρωταρχικὸ ρόλο στὴ χάραξη τῆς

μελλοντικῆς πορείας. Πού θὰ γυρίσῃ λοιπὸν τὰ μάτια του ὁ ὄρμος πιά γιὰ γάμο νέος; «Στὸ κορίτσι ἀπὸ τὸ ἀντικρινὸ παράθυρο», πιστεύει ὁ κ. Λίντον. «Πραγματικά, εἶναι ἀφάν-ταστα μεγάλος ὁ ἀοιθμὸς τῶν νέων που παντρεύονται γιὰτὶ ἀπλῶς ἔτυ-χε νὰ εἶναι γείτονες, συνεχίζει. Γεί-τονες στὰ σπίτια, στὸ γραφεῖο, στὸ πανεπιστήμιο ἢ στὸ τράμ. "Ίσως γιὰτὶ δὲν ἔχουν νὰ κάνουν τίποτε καλύτερο ἢ τίποτε χειρότερο. Πρὶν ὅμως ἀπὸ τὴν προσέγγιση στὴν πε-ζὴ πραγματικότητα τοῦ ἐγγάμου βίου, ὑπάρχει τὸ ἀναγκαῖο προπα-ρασκευαστικὸ στάδιο τοῦ ὁνείρου. 'Ο νέος τότε διαπιστώνει —μὲ τὴ φαντασία του, τὶς περισσότερες φο-ρές— ποῖα εἶναι τὰ προσόντα ἐκεί-να που κάνουν τὴν λατρευτὴ του «ἀνεπανάληπτη» σ' ὁλόκληρη τὴν πλάση. Καὶ αὐτὰ τὰ προσόντα — φανταστικά ἢ πραγματικά— εἶναι

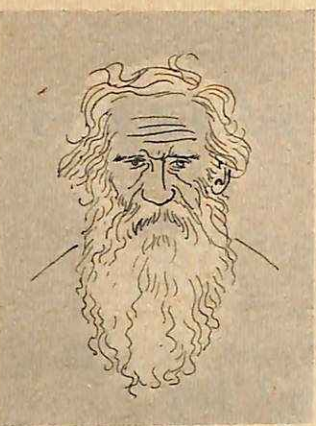
που μᾶς ἐνδιαφέρουν καὶ προσπαθί-σαμε ν' ἀποτυπώσωμε παραστατικά στὴ φωτογραφικὴ πλάκα. Καὶ οἱ γενικὲς διαπιστώσεις τοῦ κ. Λίντον συνοψίζονται στὰ ἑξῆς:

Ρομαντισμός: "Αν μὲ αὐτὴ τὴ λέξη ἐννοοῦμε μιὰ κατάσταση ἐν-τόνων συναισθημάτων, που λίγο-πο-λύ προώρится νὰ...ἐξατμισθοῦν ἀπὸ τὴν ἐπαφὴ τους μὲ τὴν πραγματικό-τητα, τότε ἡ παροδικὴ αὐτὴ ἀσθε-νεια κυριεῖται ὅλους τοὺς νέους, σ' ὁποιοδήποτε χώρα κι ἂν βρίσκων-ται, φυσικά, μὲ τὶς ἰδιαιτητεῖες, που καθορίζουν ὁ συρμός, ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος. Λιγώτερο ρομαντικοὶ εἶναι, κατὰ τὸν κ. Λίντον, οἱ Ίταλοί, κα-θόλου οἱ Μεξικανοί, καὶ ἀφάνταστα πολὺ —ποιὸς θὰ τὸ πίστευε— οἱ Ρώσοι! 'Η ἀγωγή τοῦ Σοβιετικοῦ πολίτου δημιουργεῖ τὸ αἶσθημα —ἐ-πιφανειακὰ τουλάχιστον— ὅτι ὅλοι

(Φωτ. Camera Press)

Ο κόμης Λέων Τολστόυ

γεννήθηκε στις 9 Σεπτεμβρίου του 1828 στην Γιασανάγια Πολιάνα, το μεγάλο αγρόκτημα της οικογενείας του, και πέθανε, από πνευμονία, στον μικρό σιδηροδρομικό σταθμό του 'Α-στάποβο, στις 20 Νοεμβρίου 1910, χωρίς να δεχθί να παρασταθί στις τελευταίες στιγμές του ή γυναίκα του, ούτε και να συμφιλιωθί με την Εκκλησία, που τον είχε αφορίσει.

Τρίτο παιδί του Νικολάου Τολστόυ και της πριγκίπισσας Βολκόνσκι, που έδωσε στον πατέρα του τρεις γιούς, μία κόρη και τεράστιες εκτάσεις γαιών, σαν προίκα, έχασε τη μητέρα του σε ηλικία 3 και τον πατέρα του σε ηλικία 9 ετών. Μεγάλωσε κάτω από την κηδεμονία διαφόρων συγγενικών του προσώπων και δέχθηκε την επίδρασή τους. Έγκαταλείποντας τη σκληρή πειθαρχία του πανεπιστημίου του Καζάν, έγινε το 1851 υπολοχαγός του πυροβολικού και έλαβε μέρος στον Κριαμαϊκό πόλεμο. Άσκημος, ο 'Ερμημίτης της Γιασανάγια Πολιάνα, όπως άνομάστηκε, άρχισε να δρί-

σκη ικανοποίηση στη θλίψη και στον άσκητισμό. Γράφει το πρώτο του διήγημα «Παιδική ηλικία» όταν γίνεται 24 ετών και από το 1855 παίρνει μέρος για την άπελευθέρωση των δουλοπαρικών. Άργότερα, παντρεύεται στην Μόσχα την, νεώτερη του κατά 20 χρόνια, Σοφία Μπέρς, και στην πρώτη, εύτυχημένη περίοδο του γάμου του γράφει τα μυθιστορήματα «Πόλεμος και Ειρήνη» και «Άννα Καρένινα». Με τις πρώτες άπογοητεύσεις που παίρνει από το γάμο του νύνεται τα ρούχα του μουζίκου και προσπαθώντας να είναι αδιάφορος στις ανάγκες του δίνονται στην καλλιέργεια της γης. Η άπόφασή του, το 1888, να μοιράσει τις γαίες του, που κατά δόξα είχε χαρακτήρα θεωρητικό παρά πρακτικό, τον φέρνει σε όξυτατη σύγκρουση με τη γυναίκα του. Στα 1900 εκδίδει την «Άνάσταση», για να δοθήσει τους κατατρεγμένους του Ντουκομπόρ, με άποτέλεσμα, γι' αυτή του την έκδοση, ν' αφορισθί, στις άρχες του 1901, από την 'Ιερά Σύνοδο της Ρωσικής Εκκλησίας. Στα 1910 δραπετεύει από την Γιασανάγια Πολιάνα παίρνοντας μαζί του και την κόρη του Άλεξάνδρα. Δεν προφταίνει, όμως, ν' άπομακρυνθί πολύ και πεθαίνει στο 'Αστάποβο.

Ο Τολστόυ παίρνει σαν βάση των θεωριών του τον χριστιανισμό, όχι όπως τον βρίσκει στα διάφορα χριστιανικά δόγματα, αλλά όπως τον θεωρεί άπορριπτό από την διδασκαλία του Χριστού. Τονίζοντας την αντίθεσή του με τα δόγματα, γράφει ότι οι Εκκλησίες όχι μόνον παραγνώρισαν τη διδασκαλία του Χριστού, αλλά στάθηκαν και έχθρικές προς αυτόν —θεσμοί αντίχριστιανοί. Ο χριστιανισμός, γράφει, είναι ταπείνωση, μετάνοια, ύποταγή, πρόσδος, ζωή, ενώ οι χριστιανικές θρησκείες είναι άλαστονία, δία, δεσποτισμός, άπολίθωση, θάνατος. Ο Τολστόυ άναγνωρίζει τη διδασκαλία του Χριστού από τον δόθολογισμό της και όχι από την πίστη της σε μιά άποκάλυψη. Γι' αυτόν η άγάπη είναι ο ύπερτατος νόμος και καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο άνθρωπος δεν πρέπει ν' αντίστέκεται στο κακό προτάσσοντας τη δία. Σχετικά με το δίκαιο καιο πιστεύει στη ρήση του Χριστού «Μη δικάζετε, ίνα μη δικάσθιτε». Τα δικαστήρια άνήκουν γι' αυτόν σε μιά άλλη, δάρβαση εποχή. Το κράτος είναι η επικράτηση των μοχθηρών και έρχεται σε αντίθεση με την άγάπη και το χριστιανικό: ότι όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι. Η ιδιοκτησία για τον Τολστόυ είναι τυραννία που έχοντες επί του μη έχοντες. Ο γίγας της ρωσικής διανόησης, όπως τον άνωμασαν, έχει γράψει πάνω από 100 τόμους μυθιστορημάτων και μελετών. Άνάμεσα τους ξεχωρίζουν η «Σονάτα του Κράυτσερ», η «Νύχτα του ζόφου», «Κοζάκοι», «Συζυγάκια εύτυχία», δσα ήδη παραπάνω άνεφέρθησαν και άλλα ακόμη μυθιστορήματα και μελέτες.

νούργια συστήματα, κι άνάμεσα σ' αυτά ένα σύστημα κοινοπραξίας. Όταν έμαθε πως η Κίττυ δεν είχε παντρευθί, και πως άρρώστησε και θά ξαναγυρίζε σύντομα στη Μόσχα, άποφάσισε να ζητήση άλλη μιά φορά τόν χέρι της. 'Ηξερε πως στο θάθος τόν άγαπούσε. Η ύπερηφάνειά του, όπως έλλωστε κ' η δική της, τούς κρατούσε χωρισμένους.

Ο Λέβιν ξεκίνησε, λοιπόν, για τη Μόσχα με καινούργιες έλπίδες πως η Κίττυ θά γινόταν σε λίγο γυναίκα του.

76 αρακούοντας στις διαταγές του άντρός της, η Άννα Καρένινα έπεδίωξε να ιδί τόν Βρόνσκυ και τού άνάγγειλε πως περίμενε παιδί. 'Εκείνος την ίκέτευε να ζητήσει διαζύγιο άπ' τόν άντρα της, για νάναι ελεύθερη να τόν παντρευθί. Ο Καρένιν την πληροφόρησε ψυχρά πως θά θεωρούσε τó παιδί δικό του και θά τó δεχόταν σαν τέτιο, ώστε να μη μάθει ποτέ ο κόσμος την άτίμωση της γυναίκας του, κι άρνήθηκε την ταπεινωτική διαδικασία τού διαζυγίου. Ο Καρένιν άπειλήσε, επί πλέον, την Άννα πως θά της έπαιρνε τόν Σεριόζα, άν έπέμενε να φέρεται έτσι έπιπόλαια.

Η οικογενειακή σχέση, άν και γεμάτη ένταση, εξακολούθησε να παραμένει άδιάσπαστη. Μιά νύχτα, ο Καρένιν είχε σχεδιάσει να βγί έξω, κ' η Άννα έπίσεσε τόν Βρόνσκυ να έρθη στο σπίτι. Καθώς έφευγε, ο Καρένιν τόν συνάντησε στα σκαλιά της έξορτας. «Έξω φρενών, ό

Καρένιν είπε στην Άννα πως άποφάσισε να ζητήση διαζύγιο και πως θά κρατούσε τόν Σεριόζα υπό την κηδεμονία του. Άλλα η διαδικασία τού διαζυγίου ήταν τόσο περίπλοκη, τó σκάνδαλο τόσο μεγάλο, και δόλοκληρη η ύπόθεση τόσο άηδιστική για τόν Καρένιν, ώστε διατάξε να την άρchiση. 'Ηταν ακόμα άναποφάσιτος όταν η έγκυμοσύνη της Άννας προχώρησε πολύ, γιατί είχε κερδίσει μιά σημαντική πολιτική θέση, και δεν ήθελε να ριψοκινδυνέψη την ύπόληψή του.

Όταν γεννήθηκε το παιδί, η Άννα έπεσε πολύ θαρεια άρρωστη. Ο Βρόνσκυ, γεμάτος αίσθήματα ένοχής, άποπειράθηκε ν' αυτοκτονή, μα άπέτυχε. Ο Καρένιν έπαθε τέτια σύγχυση, ώστε άποφάσισε να ικανοποιή κάθε έπιθυμία της γυναίκας του, γιατί τή νόμιζε έτοιμοθάνατη. Τό μόνο πράγμα που φαινόταν να της κάνη καλό ήταν να θλέπη τόν Βρόνσκυ. 'Επειτα άπό πολλούς μήνες άρρώστιας, πήγε με τόν έραστή της και τó κοριτσάκι της στην 'Ιταλία, όπου έζησαν με πολλές δυσκολίες. Στο άναμεταξύ, ο Λέβιν ξανάκανε την πρότασή του στην Κίττυ, και παντρεύτηκαν.

76 Άννα Καρένινα κι ο Βρόνσκυ ξαναγύρισαν στη Ρωσία κ' έγκαταστάθηκαν στο κτήμα του. Ο Καρένιν, άν και μη προχωρώντας στο διαζύγιο, θεωρούσε τόν έαυτό του χωρισμένο άπ' την Άννα, κι όλοι τόν πίστευαν άνθρωπο πολύ έντιμο κι άξιοπρεπή, που η άπιστη γυ-

ναίκα του τόν διέσυρε άδικα. Μερικές φορές η Άννα έρχόταν κρυφά στην πόλη να δη τόν Σεριόζα, μα διέκοψε αυτές τις έπισκέψεις, άπό φόβο μήπως ο άντρας της την άνακαλύψη. 'Επειτα άπό κάθε έπίσκεψη, γύριζε πύο πικραμένη και μελαγχολική. Γινόταν διαρκώς άπαιτητικώτερη άπέναντι στον Βρόνσκυ, με άποτέλεσμα εκείνος να περνάη λιγώτερο καιρό μαζί της. Η Άννα δεν έδειχνε πολύ ενδιαφέρον για τó παιδί της. Σε λίγο κατάλαβε πως ο Βρόνσκυ ήταν έρωτευμένος με μιά άλλη γυναίκα. Μιά μέρα ένοιωσε πως δεν μπορούσε να μείνη μόνη στο σπίτι. Πήγε στο σιδηροδρομικό σταθμό κι άγόρασε ένα εισιτήριο. Καθώς στεκόταν στην άποβάθρα και κοίταζε τις γραμμές, τ' αυτιά της γέμισαν άπ' τó θροντερό ήχο ενός τραίνου που πλησίαζε. Σαφνικά, θυμήθηκε έναν άνθρωπο που είχε πέσει στις γραμμές τού τραίνου, στο σιδηροδρομικό σταθμό της Μόσχας, την ήμερα που είχε συναντηθί με τόν Βρόνσκυ. 'Υπολογίζοντας προσεχτικά την άπόσταση, έπесе μπροστά στο τραίνο που πλησίαζε...

Μετά τó θάνατό της, ο Βρόνσκυ κατατάχτηκε στο στρατό. Άπό ώραιος, εύθυμος άντρας, είχε γίνει ένας άνθρωπος που ήθελε τó θάνατο. Ο μοναδικός λόγος της ύπάρξέως του άποδείχτηκε πως ήταν η Άννα.

Για τόν Λέβιν και την Κίττυ, η ζωή έγινε ένας διαρκώς μεγαλύτερος κύκλος καθημερινής εργασίας και ρουτίνας, που την μοιράζονταν μαζί. Ο Λέβιν ήξερε επί τέλους τις εύθυνες που τού επέβαλλε ο πλούτος στις σχέσεις του με τούς χωρικούς. Η Κίττυ τόν βοηθούσε να μοιραστή αυτές τις εύθυνες. Άν και ύπάρχαν πολλά έρωτήματα που δεν μπορούσε να τούς βρη μιά ικανοποιητική για τόν έαυτό του άπάντηση, είχε όμως συνείδηση της ομορφιάς της ζωής, τού μόχθου, τού πόνου, της άνάπαυσης και της εύτυχίας. ■ ■ ■

Πρέπει να τονισθί, πρών' άπό όλα, ότι η δημοσίευση της σειράς αυτής δεν έχει ούτε την δυνατότητα, ούτε την (άφελή) φιλοδοξία να δώση στον άναγνώστη την άπόλυση, την γνωριμία με τó μεγάλο έργο, που παρουσιάζεται κάτω άπό μιά συμπενομένη μορφή. Πρέπει, όμως, παράλληλα να έξαρθθί η χρησιμότητα της σειράς αυτής σε μιάν εποχή τόσο «πολυάσχολη», όσο αυτή που διανύουμε. Πολλές φορές θέλω να φέρωμε στην μνήμη μας τούς ήρωες ένος μυθιστορηματος που μας συνεκίνησε. Κ' η μνήμη μας μας προδίδει. Άλλοτε πάλι δεν έτυχε, δεν μπορούσαμε να διαβάσωμε, να δοώμε ένα πολύζωτο θεατρικό έργο, ή, ακόμη, συγχέομε τó πλαίσιο που έξελίσσεται ένα έπος, μιά τραγωδία. Η συνειστική μορφή τών έργων της συλλογής αυτής, που έγινε με μεγάλη προσοχή κ' εύλαβική λιτότητα, έχει άκριβώς σκοπό πλ η ο φ ο ρ ι α κ ή. Και σαν πληροφορία είναι έγκυρη, πιστή, άληθινή.

Στό έπόμενο τεύχος: Άνεξάρτητοι Άνθρωποι, τού ΛΑΕΝΕΣ.

Ο' άκολουθήσουν τ' αντιπροσωπευτικότερα έργα κλασικών, άλλα και «καθερωμένων» συγχρόνιων συγγραφέων, έργα τού Αισχύλου, άλλα και τού Σιάιμπκε, τού Σαίξπηρ και τού Ντοστογιέφσκυ, τού Χεμινγκγουάη και τού Σταντάλ, τού Ευριπίδου και τού Ουάιλντ, τού Τσβάιχ και τού Τουργκένιεφ, κλπ., κλπ., σε μιάν «άτακτη», άν μπορούσε να λεχθί, τάξη, ώστε όλη μαζί ή σειρά να είναι μιά φευγαλέα, βέβαια, αλλά πολύπλευρη θεώρηση τών έπιτεύξεων τού παγκοσμίου πνεύματος.

ΕΛΛΑΔΑ - ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΑΓΑΠΗ

Σημειώσεις άπό ένα όνειρεμένο ταξίδι

του ΒΙΛΛΥ ΒΙΚΖΟΡΕΚ

Άπό τó τεύχος τού 'Ιουνίου της «Αυτόκινητιστικής 'Επιθεωρήσεως» —έπισήμου όργάνου της Λέσχης Αυτόκινητού της Γερμανίας— άναδημοσιεύομε στις κύριες γραμμές του ένα άρθρο για την 'Ελλάδα τού κ. Βίλλυ Βικζόρεκ, που έπεσκέφθη την χώρα μας με την ευκαιρία τού Ράλλυ της 'Ακροπόλεως. Είναι χαρακτηριστική η άγάπη με την όποιαν ένας ξένος βλέπει την πρόοδο τού τόπου μας και συνάμα έλπιδοφόρα, σε μιάν εποχή που καταβάλλονται τόσες και τόσες προσπάθειες για την τουριστική άξιοποίηση τών έλληνικών τοπίων

Ποιοι ξέρουν αρκετά καλά την 'Ελλάδα; Η 'Ιταλία κ' η Γαλλία είναι οι χώρες που τραβούν τούς περισσότερους τουρίστες. Η 'Ελλάδα όμως θρίσκεται σχετικώς μακριά. Άνήκει στην Εύρώπη, άλλα πολλοί τη θεωρούν λιγάκι σαν μέρος της 'Ασίας. Κι όμως, με τά ένδοξα έρείπιά της, άψευδείς πέτρινους μάρτυρες τού παρελθόντος της, άποτελεί τó λίκνο τού δυτικού πολιτισμού...

Ός τώρα ήξερα την 'Ελλάδα μόνο άπό άφηγήσεις, άπό περιγραφές, φωτογραφίες και ταινίες. Οι παραστάσεις όμως που έχει κανείς για μιά χώρα δεν άνταποκρίνονται πάντα στην πραγματικότητα. Μερικές φυσικές όμορφιές δεν μπορούν να γίνουν κάρτ-ποστάλ. Στην περίπτωση της 'Ελλάδος, αυτό ισχύει ακόμη περισσότερο: Είναι πολύ ώραιότερη άπ' ότι φαντάζεται κανείς. Δεν ύπάρχει άνθρωπος που νάχη δη μιά φορά την 'Ελλάδα, και να μην κατέχεται άπ' την έπιθυμία να την ξαναδύ...

Η 'Ελλάδα παρουσιάζει πολλά πλεονεκτήματα για τούς περιηγητάς —και ιδίως εκείνους που δεν έχουν ως μοναδικό σκοπό τών διακοπών τους τη διαμονή σ' ένα ξενοδοχείο με λουτρά πολυτελείας. 'Υπάρχουν ένα σωρό τουρίστες που δεν θέλουν παρά ήσυχία, μέτριες άνέσεις, άπλη ζωή. Κι αυτή την παραδεισιακή ζωή μπορεί να την προσφέρει η 'Ελλάδα —ιδίως στα θαυμάσια νησιά της. 'Εκει μπορεί κανείς με λίγα χρήματα να βρη λιτά, άλλα καθαρά δωμάτια, φιλοξενία και θάλασσα...

Την 'Ελλάδα την έπισκέφθηκα με την ευκαιρία τού Ε' Ράλλυ της 'Ακροπόλεως. Τό Ράλλυ αυτό δεν έγινε μόνο σε καλούς τουριστικούς δρόμους, άλλα και σε άνώμαλους, που περνούσαν άπό ξεραμένους χειμάρρους, άπό στενές όρεινές κορδέλλες, που θρίσκονταν στην άκρη φοθερών θαράθρων κλπ. Δεν είναι καθόλου παράξενο πού, μ' αυτές τις συνθήκες, ο αριθμός τών αυτοκινήτων που άναγκάστηκαν να παραιτηθού άπ' τόν άγώνα ήταν μεγάλος. Άπ' τά 64 αυτοκίνητα μόνο τά 41 έφτασαν στην 'Αθήνα. Στο Ράλλυ έλασαν μέρος μόνο τέσσερα γερμανικά αυτοκίνητα. Τό καλύτερο ήταν ή «Ζάαμπ 93» τόν Ρούπρεχτ Χόπφεν και Βόλφγκανγκ Μπίνγκεμερ, άπ' τη Φραγκφούρτη, που ήρθε 11η στη γενική βαθμολογία.

Τό αυτοκίνητο τών Φρίτς Ρίς και Χάινς Βένχερ —μιά «Μερσεντές 220»— στάθηκε πολύ άτυχο. 200 μέτρα μετά την έκκλιση έθασκε ένα λάστιχο και, παρ' όλο που τó άλλαξαν σε 10 σχεδόν λεπτά κ' έκαναν όλη την ύπόλοιπη διαδρομή άφωγα, ήρθαν 32οι στη γενική βαθμολογία. «Ολ' αυτά έξ αιτίας ένος μικρού καρφιού, που τρύπησε τó λάστιχο. Ο Ρίς άποφάσισε να... έπιχρυσώσει αυτό τó καρφάκι, για να θυμάται, λέει, πόσο τού στοίχισε...

Τό Ράλλυ τó κέρδισε, όπως είναι γνωστό, ο Γάλλος Ζ. 'Εστεζέ με μιά «Φερράρι». Δεύτερος ήρθε ο Γάλλος Μπλανσόν με μιά «Ζάαμπ 93» και τρίτος και τέταρτος ο Έλλην Ν. Φιλίνης κι ο Σουηδός Κάρλασον, κ' οι δύο με «Ντέ-Κά-Βέ».

Θά θυμάμαι πάντα τη σκηνή της άπονωσης τών θραδελών, την ήλιόλουστη εκείνη μέρα, με φόντο την 'Ακρόπολη και τη θάλασσα.

Χαρίς μεγάλη συνοδεία, ο βασιλεύς Παύλος της 'Ελλάδος έφτασε οδηγώντας ο ίδιος τó μεγάλο άμερικανικό του αυτοκίνητο. Ο βασιλεύς τών Έλλήνων ξέρει καλά τ' αυτοκίνητα, τού άρέσει πολύ να οδηγί γρήγορα. 'Επειτα κατέθηκε και, μέσα στα θερμά χειροκροτήματα τών παρισταμένων, έδωσε τά έπαθλα στους νικητάς. Και στο τέλος, τ' αυτοκίνητα παρήλασαν μπροστά στην Α.Μ. Ο Έλλην Φιλίνης αίσθανόταν δικαιολογημένη ύπερηφάνεια. 'Ηταν μ' ά πραγματικά βασιλική μέρα για τόν συμπαθή αυτόν οδηγό, που ήρθε τρίτος χάρι την ικανότητά του και στο γερμανικό του αυτοκίνητο...

Φεύγοντας άπ' την 'Ελλάδα, αίσθάνεται κανείς την ψυχή του θαρεια, σ' άν άποχωρίζεται έναν παλιό και στενό φίλο. 'Ηρθα σαν ξένος σε μιά ζένη χώρα, κι άφησα πίσω μου ένα σωρό φίλους... Γεια σας, φίλοι μου, κ' εύχομαι να σάς ξαναδύ στο ΣΤ' Ράλλυ της 'Ακροπόλεως...

Αυτό είναι Σκωτζέζικο Ούίσκυ!

Η οικοδέσποινα που ξέρει προσφέρει πάντα...

DEWAR'S "White Label"

-it never varies

Lambretta

Νέα 1957 MONTELLA

125 Ld και 150 Ld ΔΙΧΡΩΜΟ

Νέα ΓΡΑΜΜΗ

Έπισκεφθόντε τας εκδόσεις μας

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΤΑΛΛΑΣ Α.Ε. ΛΕΩΦ. ΣΥΓΓΡΟΥ 73 ΤΗΛ. 91169 ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ "ΑΛΕΥΑ", Ε.Π.Ε. ΛΕΩΦ. ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 10 ΤΗΛ. 611774 ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ Σ. ΦΕΤΣΗΣ ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 131

ΤΜΗΜΑ ΜΩΣΑΪΚΟΥ στο ναό του 'Αγίου 'Απολλιναρίου της Ραβέννας. Παρουσιάζει ανώνυμη αγία σε πομπή. 'Ο 'Άγιος 'Απολλινάριος διηγέρθη τον 5ο αιώνα, επί Θεοδορίου, για να χρησιμεύσει σαν μητρό-
πολη των άρειανών. Το έσωτερικό του ναού ιστορήθηκε τον 6ο αιώνα.

τὰ ΨΗΦΙΔΩΤΑ τῆς ΡΑΒΕΝΝΑΣ

Τὸ ἀποθησαύρισμα ἐκἀτοντάετους πείρας στὴ συντήρηση, τὴν ἀποκατά-
σταση καὶ τὴν ἀντιγραφή ψηφιδωτῶν, κρύβεται πίσω ἀπὸ τὴν ἐξοχὴ ἐρ-
γασία πού μᾶς παρουσίασαν τὸν τελευταῖο καιρὸ στὸ Βυζαντινὸ Μου-
σεῖο ἡ «Μποττέγκα ντὲλ Μοσαϊκο» καὶ ἡ «Ἀκαδημία Καλῶν Τεχνῶν τῆς Ρα-
βέννας». Πιστὰ, πιστότατα ἀντίγραφα τῶν ὑπέρλαμπρων τεχνουργημάτων
τῆς χρυσῆς ἰουστινιανείου ἐποχῆς, τὰ ὁποῖα στολίζουν σχεδὸν ἀνέπαφα
ἀκόμη τὴν ἀλλοτε πρωτεύουσα τοῦ δυτικοῦ ρωμαϊκοῦ κράτους καὶ ἔδρα
τῶν Βυζαντινῶν ἐξάρχων, μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ διαπιστώσουμε πόσο ἔχουν
εἰσχωρήσει στὰ μυστικά τῆς παλαιοχριστιανικῆς τέχνης οἱ καλλιτέχνες
πού τὰ ἀνέπλασαν. Λεῖπει, βέβαια, ἡ μυστηριακὴ ἱεροπρέπεια τῶν χώρων
πού βρίσκονται τὰ πρωτότυπα, λείπει ἀκόμη ὁ φωτισμὸς πού προορίζεται
νὰ τὰ περιβάλλῃ, ἀλλὰ ὁ ἐπισκέπτης τῆς ἐκθέσεως ἔχει τὴν εὐχέρεια νὰ
τὰ ἀπολαύσῃ ἀπὸ κοντὰ, νὰ ψηλαφήσῃ σχεδὸν τὸ σχῆμα καὶ τὶς φωτοσκι-
άσεις τῆς κάθε ψηφίδας, ν' ἀντιληφθῇ τὸ μυστικὸ τοῦ ἀσύλληπτου χρω-
ματικοῦ παιγνιδίου πού παρουσιάζει μιὰ ψηφοθετημένη ἐπιφάνεια.

«Στὶς ἐπιφάνειες τῶν μωσαϊκῶν τὸ φῶς δὲν γλιστρᾷ σὰν πάντα ἀπὸ
ἐναν καθρέπτη, ἀλλὰ διαιρείται σὲ τόσες ἐνότητες, ὅσες εἶναι καὶ οἱ ψη-
φίδες, παρατηρεῖ ὁ καθηγητὴς Γκιουζέππε Μπονάνι, ἑθνος ἀρχαιοτήτων
τῆς Ραβέννας. Καὶ συνεχίζει:

»Ἡ ἐπιφάνεια τῶν ψηφιδωτῶν εἶναι κάπως ἀνώμαλη, ἐξ αἰτίας τοῦ δι-
αφορετικοῦ μεγέθους τῶν ψηφιδῶν καὶ τῆς κλίσεως, ἡ ὁποία ποικίλλει ἀ-
νάλογα μὲ τὸν τρόπο καὶ τὸ βάθος στὸ ὁποῖο τοποθέτησε τὶς ψηφίδες πά-
νω στὸ ἐπίχρισμα τὸ ἀρχαῖο τεχνίτης. Ἡ ἀνομοιογένεια αὕτη γεννᾷ ἓνα
ἀτέλειωτο χρωματικὸ παιχνίδι.

»Μόλις ἀλλάζει λίγο θέσι ὁ θεατὴς, οἱ ψηφίδες φωτίζονται ἢ σθῆνουν,
ἐξαφανίζονται ἢ λαμπυρίζουν, μέσα σὲ συνεχὴ μαρμαρυγή. Ἐκεῖ κανεῖς τὴν
αἴσθησι πὺς βλέπει κάτι τὸ ζωντανό, τὸ παλλόμενο ἀπὸ κίνηση καὶ δι-
αρκὴ ἐναλλαγή».

Ἡ σημερινὴ μικρὴ πόλη τῆς Βορείου Ἰταλίας γνώρισε κάποτε τὴ μοί-
ρα νὰ σταθῇ τὸ σταυροδρόμι δυὸ κόσμων. Ὁ κυριώτατος συγκοινωνιακὸς
κόμβος στὴν ἐποχὴ τῆς ρωμαϊκῆς ἀκμῆς, ἀναγνωρίζεται στὰ 404 μ.Χ. ἀ-
πὸ τὸν Ὀνώριο, πρωτεύουσα τοῦ καταρρέοντος δυτικοῦ κράτους. Δὲν ἄρ-
γησε νὰ πέσῃ στὰ χέρια τῶν βαρβάρων πού ὑποκατέστησαν στὴν ἐξουσία
τοὺς Λατίνους. Τέλος στὰ 539, στὴν ἰουστινιανειο ἐξόρμησι τῆς ἀνασυστά-
σεως τῆς αὐτοκρατορίας καταλαμβάνεται ἀπὸ τὸ στρατηγὸ Βελισσάριο
καὶ ὀρίζεται ἔδρα τῶν Βυζαντινῶν στρατιωτικῶν διοικητῶν, τῶν «ἐξάρχων».
Ἡ ἐξουσία τῆς Ραβέννας θὰ διατηρηθῇ ὡς τὸν 8ο αἰῶνα, καὶ στὴν περί-
οδο αὕτη θὰ συμπληρωθοῦν τὰ μνημειακὰ ἔργα πού συνυφαίνουν τὴν καλ-
λιτεχνικὴ ἱστορία τῆς μὲ τὴν πρώτη περίοδο τῆς βυζαντινῆς πνευματικῆς
ἀκμῆς.

Ἡ Βασιλικὴ τοῦ Οὐρσον, ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελι-
στοῦ, τὸ μωσαλεῖο τῆς Γάλλας Πλακιδίας, τὸ ἀνάκτορο τοῦ Θεοδορί-
ου τοῦ Μεγάλου, ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου Βιταλίου, τοῦ
Ἁγίου Ἀπολλιναρίου τοῦ Νέου καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀπολλιναρίου in Classe,
(Classis ἦταν τὸ ἐπίγειο τῆς πόλεως), πλῆθος ἄλλων κτισμάτων μικρῶν καὶ
μεγάλων, ἀπείρτων καὶ μεγαλοπρεπῶν, φανερῶν τὴν ἀφάνταστη καλ-
λιτεχνικὴ δραστηριότητα τῶν ἐκαστοτε κυριάρχων τῆς πόλεως. Γιατὶ ἡ
ἀνθιστὴ τῆς Ραβέννας, πρέπει νὰ σημειώσουμε, ὅτι ἀρχίζει ἀπὸ τὴν περί-
οδο ἀκόμη τῶν Ὀστρογότῶν βασιλέων —τοῦ Ὀδοάκρου καὶ τοῦ Θεοδο-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ Σ.Ε.Λ. 49

↑ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΣ.
Λεπτομέρεια ἀπὸ τὸ θαυμάσιο ψηφιδω-
τὸ στὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Βιταλίου. Ὁ
Ἰουστινιανός, μετὰ τὴν κατάληψι τῆς
Ραβέννας ἀπὸ τὸ στρατηγὸ Βελισσά-
ριο, ἐχορήγησε ἀφειδῶς τὰ μέσα γιὰ
τὴν διακόσμησι τῶν μνημείων τῆς πρω-
τεύουσας τοῦ Αὐτ. Ρωμαϊκοῦ κράτους

← ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ ἀπὸ ψηφιδωτὸ τοῦ Ἁ-
γίου Ἀπολλιναρίου in Classe. Ὁ Μό-
σχος, σύμβολο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκά

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ. ΠΕΡΙΦΗΜΟ ΓΙΑ ΤΗ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΧΡΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΨΗΦΙΔΩΤΟ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΒΙΤΑΛΙΟ

Σ Ε Λ Ι Γ Η Ω Ρ Α Ε Ι Σ Θ Ε Σ Τ Ο Ν Π Ρ Ο Ο Ρ Ι Σ Μ Ο Σ Α Σ Ξ Ε Κ Ο Υ Ρ Α Σ Τ Ο Ι

ΓΡΑΜΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (Δρομολόγια ισχύοντα από 1ης 'Ιουλίου 1957)

Έξ 'Αθηνών διά :

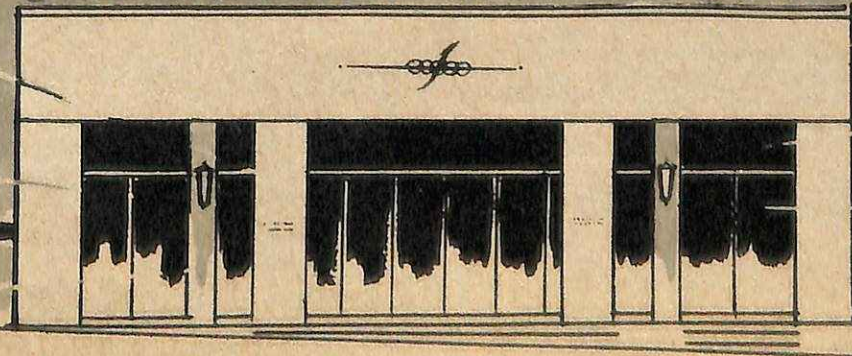
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ	5 δρομολόγια ήμερησίως και εκάστην Δευτέραν - Πέμπτην και Σάββατον
ΑΓΡΙΝΙΟΝ	Τρίτη - Πέμπτη - Σάββατον - Κυριακή
ΙΩΑΝΝΙΝΑ	Τρίτη - Πέμπτη - Σάββατον - Κυριακή
ΑΛΕΞ/ΛΙΣ	Δευτέρα - Τρίτη - Πέμπτη - Παρασκευή - Σάββατον
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ	2 δρομολόγια καθ' εκάστην και εκάστην Τρίτη
ΚΑΒΑΛΑ	Δευτέρα - Τρίτη - Τετάρτη - Πέμπτη - Παρασκευή - Σάββατον
ΚΕΡΚΥΡΑ	Καθ' εκάστην
ΜΥΤΙΛΗΝΗ	Δευτέρα - Τετάρτη - Παρασκευή - Σάββατον - Κυριακή
ΡΟΔΟΣ	Καθ' εκάστην και Τρίτη - Τετάρτη
ΧΑΝΙΑ	Καθ' εκάστην και Τρίτη και Σάββατον

ΓΡΑΜΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (Θερινά δρομολόγια από 1ης 'Ιουλίου 1957)

ΑΘΗΝΑΙ — ΡΩΜΗ	Δευτέρα - Τετάρτη - Παρασκευή - Σάββατον
ΑΘΗΝΑΙ — ΠΑΡΙΣΙ	Δευτέρα - Τετάρτη - Παρασκευή - Σάββατον
ΑΘΗΝΑΙ — ΛΟΝΔΙΝΟΝ	Δευτέρα - Τετάρτη - Παρασκευή - Σάββατον
ΑΘΗΝΑΙ — ΚΩΝ/ΛΙΣ	Τρίτη - Πέμπτη - Παρασκευή
ΑΘΗΝΑΙ — ΛΕΥΚΩΣΙΑ	Τρίτη - Πέμπτη - Κυριακή
ΑΘΗΝΑΙ — ΒΗΡΥΤΤΟΣ	Τρίτη - Πέμπτη - Κυριακή
ΑΘΗΝΑΙ — ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ	Δευτέρα - Τρίτη - Τετάρτη - Πέμπτη
ΑΘΗΝΑΙ — ΚΑΪΡΟΝ	Πέμπτη - Κυριακή
ΚΕΡΚΥΡΑ — ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ	Δευτέρα - Τρίτη - Τετάρτη - Παρασκευή - Σάββατον

ΑΝΑΓΛΥΦΟΣ Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

ΤΟ ΟΠΙΤΙ ΜΙΑΣ ΑΓΓΗΣ

΄Αστυνομικό μυθιστόρημα της Μ. G. EBERHART

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η Μόριρα Λέιν, νέα και έμορφη, φιλοξενείται στο πλούσιο σπίτι των Θόρν —του Ρίτσαρντ και της Άλις Θόρν— μαζί με τη θεία του Ρίτσαρντ, την άρχοντική λαίδη Κορνέλια Κορμέικελ, σ' ένα προάστιο της Νέας Υόρκης. Η Άλις όμως, η ωραιότερη και τέλεια Άλις, δε μένει σ' αυτό το σπίτι. Είναι στη φυλακή. Έχει καταδικαστεί σε ισόβια για τον φόνο του Τζακ Μάντερς, ενός γείτονα των Θόρν και στενού φίλου τους. Άθελά της, η Μόριρα Λέιν έρωτεύεται τον Ρίτσαρντ και για να ξεριζώσει απ' την καρδιά της αυτό το αίσθημα αποφασίζει να φύγει και να εγκατασταθεί στη Ν. Υόρκη, κοντά στον αδελφό της Τιμ. Άναγγέλλει την απόφασή της στον Ρίτσαρντ που ακούει το νέο με πρόδηλη λύπη. Προτείνει στη Μόριρα να κάνουν ένα περίπατο στο δάσος. Για πρώτη φορά της εξομολογείται πως κι αυτός την αγαπά. Είναι αποφασισμένος να ζητήσει διαζύγιο απ' την Άλις. Μια γυναίκα καταδικασμένη να περάσει όλη της τη ζωή στη φυλακή δεν πρέπει να σταθεί εμπόδιο στην τύχη της. Η Μόριρα είναι πανευτυχής, αλλά διατάζει. Γυρίζουν στο σπίτι. Κι όταν φτάνουν εκεί βρίσκονται, έμβροντοι, μπροστά στην Άλις, την Άλις που ακριβώς εκείνο τ' απόγευμα άπελευθερώθηκε απ' τη φυλακή, ύστερα από μία νέα, ανεπίτευκτη κατάθεση του Τιμ και του Ούμπ Μάντερς. Το δικαστήριο είχε καταδικάσει την Άλις υπηριζόμενο στις μαρτυρίες του Τιμ και του Ούμπ Μάντερς, δ' όποιος είχε καταθέσει ότι είχε δη την κατηγορουμένη απ' το παράθυρο να πυροβολεί τον αδελφό του. Κι άξαφνα, πριν από λίγες μέρες, δ' Τιμ παρουσιάστηκε στον ιαδερνήτη για να δηλώσει ότι δ' Ούμπ Μάντερς δεν ήταν δυνατό να είχε δη την Άλις να πυροβολεί, άφου οι κοινότητες του παροδίου ήταν κλειστές. Και, έντελώς άπροσδόκητα, δ' Ούμπ Μάντερς άμολόγησε ότι δεν είχε πη την άλήθεια στο δικαστήριο. Έτσι, η κατηγορία εναντίον της Άλις έχει καταρρεύσει. Η Άλις είναι τώρα έλευθερη. Άφου όμως η Άλις δεν είναι ένοχη, ποιος σκότωσε τον Τζακ Μάντερς; Ο κωδερνήτης που άπελευθέρωσε την Άλις και την συνόδευσε στο σπίτι της δηλώνει κατηγορηματικά ότι η άστυνομία δ' άρχισι νέες ανακρίσεις. Η Μόριρα δέχεται την άπροσδόκητη τροπή που παίρνουν τα πράγματα με άλληλοσυγκρουόμενα αίσθήματα. Χαίρεται για λογαριασμό της Άλις, αλλά και λυπείται βλέποντας τ' όνειρο της τύχιας της να διαλύεται.

7

Παράξενο, ώστόσο, να αισθάνεται αυτή συμπόνια για την Άλις—τη γυναίκα του Ρίτσαρντ. Για πρώτη φορά, η Μόριρα κατάλαβε πως πολλές φορές αισθήματα πολυσύνθετα και αντιφατικά, συγκινήσεις άλληλοσυγκρουόμενες γεμίζουν την ανθρώπινη καρδιά. Άν το καλοξέταζε κανείς, ή Άλις ήταν ή αντίπαλός της, και μάλιστα μια έντυχιμένη αντίπαλος αυτή τη στιγμή. Είχε γυρίσει στο σπίτι της με τον φωτιστέρανο της μάγνυρος και είχε ξανά πάρει δικαιωματικά τη θέση της στο πλευρό του Ρίτσαρντ. Η Μόριρα ήξερε πολύ καλά τι σήμαινε αυτό για την ίδια... αλλά δε μπορούσε να μη λυπάται την Άλις καθώς την έβλεπε τώρα ν' άπλώνει σαν παιδί τα χέρια για ν' άγκαλιάσει τα λουλούδια.

Άθελά του, μισεί κανείς τον αντίπαλό του. Έκείνη δε θα μπορούσε ποτέ της να μισήσει την Άλις.

Τό ξανθό κεφάλι της Άλις έσκυψε με μία κί-

νηση παιδιάστική πάνω απ' τους χρυσαφένιους ναρκίσσους.

—Διάλεξες ακριβώς τό Όθω που έπρεπε γι' αυτά τα λουλούδια. Πώς τα κατάφερες, Μόριρα; Άλλά... μάλλον δ' Μπάρτον θα τα τακτοποίησε. Έκείνος ξέρει.

—Εγώ τό διάλεξα, είπε ή Μόριρα. Αυτό μου φάνηκε τό πιο κατάλληλο.

—Δέν έπρεσες έξω.

Η Άλις σήκωσε τό κεφάλι και τό βλέμμα της σταμάτησε στη διτρίνα του γραφείου. Άνοιξε ένα συρτάρι, πήρε από μέσα ένα κλειδί και ξεκλείδωσε τη διτρίνα.

—Νά και δ' Έρως μου, είπε...

Πήρε τό λεπτό, ύπεροχο άγαλματάκι και τό κράτησε γυρίζοντάς τό απ' όλες τις μεριές. Ένα άχνό χαμόγελο διαγράφτηκε στά χείλη της. Στάφρηκε στη Μόριρα.

—Αυτό τό άγαλματάκι τό ανακάλνω μόνη μου, είπε. Ξώδεσα πολλά λεφτά γι' αυτό. Είναι όμως όραιο, δεν είναι έτσι;

Τά μάτια της στηλώθηκαν στη Μόριρα. Άξαφνα φώναξε με πάθος, σχεδόν άγρια:

—Δέ μπορώ νό τό πιστέψω! Βρίσκομαι στο σπίτι μου! Ξαναγύρισα... Και όμως... (Τά καστανά μάτια της κοίταξαν τη Μόριρα ίκεντυικά): Πάντα μου φαινότανε πως κάποτε θα γινότανε αυτό. Στην άρχή, δεν πίστευα πως θα με θεωρούσαν ένοχη. Δέν καταλάβαινα τίποτε. Όλα μου φαινόταν άπίθανα, ιερατόδη. Νόμιζα πως δ' καθένας τδβλεπε πως δέν ήτανε δυνατό να τό ελχα κάνει έγώ. Άκόμη και στη φυλακή, κάθε μέρα, κάθε νύχτα έλεγα στον εαυτό μου: «Μά πως μπορούν να μη βλέπουν πως είμαι άθώα;» (Έκανε μία μικρή παύση και συνέχισε πιο ήρεμα): Έκείνο που με βοήθησε να μη χάσω τό ήθικό μου όλους αυτούς τους μήνες ήταν, νομίζω, ή πεποίθηση πως κάποια μέρα θα καταλάβαιναν τό λάθος τους—πως ή άλήθεια θα έβγαине κάποτε στη μέση. Και όμως... τώρα που τό θαύμα έγινε, δε μπορώ να τό πιστέψω.

Τά δελουδίνα καστανά μάτια της στράφηκαν προς την πόρτα. Τά δήματα του Ρίτσαρντ πλησίαζαν.

—Θ' άνεβώ στην κάμαρά μου, είπε. Τποσδήποτε του Ρίτσαρντ να κοιμηθώ.

Ξανθάλε με προσοχή τό άγαλματάκι στη θέση του, κλείδωσε τη διτρίνα κ' έβριζε τό κλειδί μέσ' στο συρτάρι. Ο Ρίτσαρντ μπήκε εκείνη τη στιγμή στο δωμάτιο.

—Έχεις άπόλυτη άνάγκη από άνάπαυση, Άλις, είπε πολύ ήρεμα. Όρα να πās για ύπνο.

—Ναί, πηγαίνω, άποκρίθηκε ή Άλις. (Κοντοστάθηκε κοιτάζοντας τη Μόριρα): Στάθηκε τόσο καλή μαζί μας, Μόριρα, είπε.

Η φωνή της έσπασε λιγάκι. Έσφιξε νευρικά τό μαντήλι της:

—Ηρθες έδώ για χάρη της θείας Κορνέλια... και του Ρίτσαρντ. Δέ θα μπορούσαμε ποτέ να σ' ευχαριστήσωμε άρκετά για όσα έκανες για μās. Σου είμαι ένγνώμων, Μόριρα, εγώ περισσότερο απ' όλους.

«Άγάπησα τον άντρα σου», σκέφτηκε ή Μόριρα. «Άν έρχόσουνas μία ώρα—ένα λεπτό—πιο

—Μέ συγχωρής, Ρίτσαρντ. Δέν έπρεπε να μιλώω έτσι.

Τό σφίξιμο των χεριών του χαλάωσε.

—Σέ καταλαβαίνω, είπε. Ξέρω τί αισθάνεσαι.

—Ός τη στιγμή που την είδα, Ρίτσαρντ, δέν τό φανταζόμουνα πως είχε μείνει ή ίδια ή παλιά ή Άλις. Μου φαινότανε πως... δ' φόνος, έπειτα ή δική, θα την ελχαν άλλάξει. Την έβλεπα σ' έναν κόσμο διαφορετικό... σά να μην ήτανε πιά εκείνη, αλλά κάποιο άλλο πρόσωπο. Δέν τη γνώριζα, δέλεπεις, πολύ καλά. Είχαμε συναντηθή έλάχιστες φορές πριν φύγω με τη θεία Κορνέλια για την Άγγλια. Η εικόνα της είχε σθήσει κατά κάποιο τρόπο απ' τη μνήμη μου... Έφερνα στο νού μου ένα όνομα. Όχι την Άλις.

—Ναί, ξέρω.

Έπρεπε να του τό πη τώρα, πριν την έγκαταλείψη όλο της τό θάρρος.

Ρίτσαρντ...

Την κοίταξε άνήσυχος, εξαφνιασμένος απ' την άλλαγή στον τόνο της φωνής της. Περιέμενε, κ' εκείνη συνέχισε:

—Όλα άλλαξαν τώρα μεταξύ μας.

—Τίποτε δέν άλλαξε μεταξύ μας.

—Είμαι ή γυναίκα σου.

—Δέν είναι περισσότερο γυναίκα μου τώρα απ' όσο ήτανε πριν από μία ώρα! Άπ' όσο ήτανε...

Σώπασε, και κατέβασε διαστικά τά χέρια του απ' τους ώμους της και γύρισε προς τό τζάκι.

—Τό πιστευώ αυτό που λέω, Μόριρα, είπε πιο ήρεμα. Σ' ένα σημείο έχεις δίκιο. Η Άλις είναι γυναίκα μου και αυτό άλλάζει δέβαια την κατάσταση. Όχι όμως ουσιαστικά. Φυσικά δημιουργούνται διάφορα προβλήματα που πρέπει να ξεπεστούν με προσοχή. Άλλά ή Άλις άθωώθηκε, είναι πάλι έλευθερη. Έπομένως... (κοντοστάθηκε) έπομένως ένα διαζύγιο... τώρα...

Διαζύγιο; Πώς είχανε μπορέσει, πριν από λίγο, να σκεφτούν και οι δύο τέτοιο πράγμα; Τόσο

αργά, θα ελχα δεχτή να πάρω τη θέση σου. Θα έκανα τό πάν για να πάρω τη θέση σου. Άκόμη και τώρα, στο βάθη της ψυχής μου τη θέλω αυτή τη θέση. Θέλω τον άντρα σου. Και, ίσως, σ' όλη μου τη ζωή θ' άγωνίζωμαι για να πνίξω μέσα μου αυτή την επιθυμία.

Τό πρόσωπο του Ρίτσαρντ ήταν άσπρο σαν πανί. Η Μόριρα τον κοίταξε, άμέσως όμως γύρισε άλλοι τό βλέμμα με πόνο στην καρδιά. Ο Ρίτσαρντ μάντενε άσφαλώς τις σκέψεις της.

—Η Μόριρα στάθηκε πιστή και άφωσιωμένη φίλη, είπε. Τό ίδιο και ή θεία Κορνέλια. Πήγαινε τώρα να πλαγιάσης, Άλις. Άύριο θάχης όλο τον καιρό να κουβεντιάσης.

—Άύριο... ψιθύρισε ή Άλις, στο σπίτι μου. Άύριο και κάθε μέρα... Ναί, ναί, πηγαίνω. Άλλά δε μπορώ να κοιμηθώ. Είπα της Φρανσιν να πη του Μπάρτον πως θα δειπνήσωμε, οι δύο μας, στο δωμάτιό μου. Θά έρθης, Ρίτσαρντ;

—Ναί, Άλις, άποκρίθηκε δ' Ρίτσαρντ με σφιγμένα χείλη.

Η Άλις χαμογέλασε, κούνησε τό κουβαριασμένο μαντήλι που κρατούσε στο χέρι της με μία παιδιαστική κίνηση άποχαιρετισμού και δγήκε απ' την κάμαρα. Τό άπαλό θρόνισμα της μεταξωτής ρόμπας της, δ' άνάλαφρος ήχος των δημάτων της, έσβησαν. Όρθιος, δ' Ρίτσαρντ, την παρακολουθούσε με τό βλέμμα. Η Μόριρα την είδε ν' άνεβαίνει τη σκάλα—τόσο μικροκαμωμένη, τόσο λεπτή κ' αϊθέρια! Κανείς τους δε μίλησε ως τη στιγμή που ή Άλις ανέθηκε τά πλατεία, επιβλητικά σκαλοπάτια κ' έστριψε στο κεφαλόσκαλο.

Τότε μόνο ή Μόριρα γύρισε και κοίταξε τον Ρίτσαρντ. Κ' εκείνος την κοίταξε.

—Ρίτσαρντ, άκουσες τί είπε!

—Ναί.

—Νά ευχαριστή... έμένα!

Κάτι σαν θυμός σπύθισε στο βάθος των πονεμένων ματιών του Ρίτσαρντ. Η Μόριρα τό πρόσεξε, και σκέφτηκε με άπόγνωση πως στο έξις—όπως και τότε τη στιγμή—δε θα μπορούσε να μαντεύη τη σκέψη του, να διασθάνεται τό νόημα που κρυβότανε πίσω απ' την κάθε του λέξη, απ' τό κάθε του βλέμμα.

—Δέν πρέπει να κατηγορής τον εαυτό σου, είπε δ' Ρίτσαρντ σχεδόν θυμωμένα. Δέν έγινε τίποτε που θα μπορούσαμε να τό άποτρέψωμε.

—Δέν είχαμε τό δικαίωμα...

—Σώπα! τη δίκιομη δ' Ρίτσαρντ άπότομα με δραχνή φωνή.

Θέλεγε κανείς πως δ' θυμός του είχε φουντώσει άξαφνα. Συγκρατήθηκε και συνέχισε πιο ήρεμα, με ύφος πολύ σοβαρό:

—Άκουσε αυτό που θα σου πώ, Μόριρα, και μην ξεχάσης ποτέ τά λόγια μου. Δέν έχομε άνάγκη από δικαιολογίες, ούτε σύ, ούτε εγώ. Αδτή είναι ή άλήθεια και τίποτε δε μπορεί να την άλλάξει.

—Πάντα βρίσκει κανείς έλαφρυντικά, όταν θέλει να δικαιολογήσει μία πράξη ταπεινή και άνήθικη.

Ο Ρίτσαρντ πήγε κοντά της και την έπιασε απ' τους ώμους.

—Μην τό ξαναπής αυτό ποτέ! είπε. Δέν υπάρχει τίποτε τό ταπεινό και άνήθικο ανάμεσα μας.

λοιπόν τους είχε τυφλώσει ή άγάπη τους;

—Κάναμε λάθος! φώναξε. Δέν ξέραμε τί λέγαμε. Δέ φανταζόμασταν τί μεγάλο κτύπημα θα ήτανε γι' αυτήν ένα διαζύγιο. Όχι, αυτό δε γίνεται! Όχι τώρα...

Ο Ρίτσαρντ κοίταξε τις φλόγες στο τζάκι. Άπ' τη θέση της, ή Μόριρα έβλεπε μονάχα τό κεφάλι του με τό μαύρο μαλλιά.

—Σ' αγαπώ, Μόριρα. Αυτό δε μπορεί ν' άλλάξει. Δέ θ' άλλάξη ποτέ, είπε δ' Ρίτσαρντ αργά.

Δάκρυα άνέθηκαν στα μάτια της Μόριρα. Ένα κύμα ένγνομισμένης την πλημμύρισε, μία παράφορη επιθυμία να πάη κοντά του, να τον άγγίση, να νοιώσει τά μπράτσα του γύρω απ' τους ώμους της να την άγκαλιάζουν προστατευτικά. Η έξερ όμως πως δέν έπρεπε να πάη κοντά του. Με φωνή τρεμουλιαστή, είπε:

—Αυτό θα τό θυμώμαι πάντα... Πάντα.

Ο Ρίτσαρντ στράφηκε άπότομα και την κοίταξε:

—Τι θέλεις να πής; Άκουσε με, Μόριρα. Δέ μπορώ να σου πώ αυτή τη στιγμή τί ακριβώς θα γίνη, ή με τί τρόπο θα γίνη. Η άπροσδόκητη έπιστροφή της Άλις δημιουργεί όρισμένα προβλήματα. Και ή λύση τους χρειάζεται σκέψη πολλή. Ξέρω ένα πράγμα, έσύ κ' εγώ δε θ' άλλάξωμε ποτέ...

Η Μόριρα άντίκρυσε τό βλέμμα του, σφιγγοντας άπενγνωσμένα τά χέρια της πολυθρόνας της.

—Άς άφήσωμε αυτή τη συζήτηση, Ρίτσαρντ. Γιατί δε θέλεις να τό παραδεχτής; Μόλις αντίκρύσωμε την Άλις, καταλάβαμε και οι δύο πως όλα μεταξύ μας είχανε τελειώσει. Η Άλις γύρισε στο σπίτι της. Τότερ' απ' όλα όσα τράδηξε—τόσο άδικα!—δε μπορούίμε να της κάνωμε κι άλλο κακό, να της ξεσχίσωμε την καρδιά.

Σηκώθηκε, πήγε κοντά του κι άκούμπησε τά χέρια της στους ώμους του:

—Ρίτσαρντ, αγαπημένη Ρίτσαρντ... θα ξεχάσωμε...

Ο Ρίτσαρντ δέν άποκρίθηκε, μόνο την κοίταξε με πόνο. Πάλι κάτι σά θυμός φάνηκε στα μάτια του. (Θυμός με τη μοίρα; Με τη ζωή που τά κανόνιζε όλα όσως ήθελε ένσκηνη;) Η Μόριρα έγειρε άπαλά τό κεφάλι της στον ώμο του και τό βλέμμα της έπεσε στον μικρό Έρωτα που της χαμογελούσε γλυκά.

Άργά—άργά, σταματώντας σε κάθε λέξη, νοιώθοντας έντονα την παρουσία του, τό άγγιγμα των χεριών του, άποζητώντας καταφύγιο στη δύναμη και την τρυφερότητα του, είπε:

—Δέν υπάρχει άλλος τρόπος. Η Άλις είναι σαν ένα άνθρωπο που πέρασε μία βαρεία άρρώστια και θέλει στοργή, φροντίδα, περιποίηση. Είναι σαν τον ναυαγό που δοήκε ένα ήσυχο λιμάνι και θέλει να ήσυχάση. Θα ξεχάσωμε, Ρίτσαρντ, γιατί πρέπει. Θα πάω να μείνω με τον Τιμ. Ίσως, κάποια μέρα, ή φίλια που είχαμε στην άρχή, Ρίτσαρντ, ξεαναγυρίση, χωρίς... ναί, χωρίς άγάπη...

Η φωνή της έσβησε καθώς αναλογίστηκε την μελαγχολική, άγνη ζωή που άπλωνότανε μπροστά της.

Ο Ρίτσαρντ δέν έλπε τίποτε. Η σιωπή του της φάνηκε άξαφνα παράξενη. Τόν κοίταξε. Τό πρόσωπό του ήταν άνεκαρπαστό.

Της μίλησε και ή φωνή του άκούστηκε άπίστευτα μακρινή:

—Είμαι προτιμότερο για σένα να μείνης λίγων καιρό έδώ, Μόριρα. Άσπουν να τακτοποιηθούν κάπως τά πράγματα. Μην ξεχνάς... Κάποιος σκότωσε τον Τζακ Μάντερς. Θάχουμε πάλι ανακρίσεις, έρευνες, ώσπου να βρεθί ή πραγματικός ένοχος. Τρεις είμαστε·οι ύποπτοι. Ο Ούμπ. Ο Τιμ. Κ' εγώ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

Εικονογράφηση ΓΙΩΡΓΗ ΒΑΡΛΑΜΟΥ

Τά δελουδίνα καστανά μάτια της στράφηκαν προς την πόρτα.

ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΝΑ ΘΑΥΜΑΣΗ ΚΑΝΕΙΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΑΣΦΑΛΩΣ Η...ΡΙΓΕ ΜΠΛΟΥΖΙΤΣΑ ΤΗΣ ΑΛΤΑ

ΑΣΤΕΡΑΚΙΑ

‘Ο πειρασμός με τὰ πράσινα μάτια

ΜΙΓΜΑ ΓΑΛΑΤΙΚΗΣ ΧΑΡΗΣ ΚΑΙ ΙΣΠΑΝΙΚΗΣ ΦΛΟΓΑΣ Η *Αλτα Ρίμπα* ΕΚΣΦΕΝΔΟΝΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΤΕΡΕΩΜΑ

ΠΟΙΟΣ ΔΕ ΖΗΛΕΥΕΙ, ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ, ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΝΑΒΟΥΧΟΔΟΝΟΣΟΡΑ;

Τὸ πραγματικό της ὄνομα εἶναι Βεατρίκη Ἀλταρίμπα —δ πατέρας της εἶναι Ἴσπανος — ἀλλὰ ἡ νεαρή πυρόξανθη καὶ πρασινομάτα ἀποκάλυψη τῆς γαλλικῆς ὁθόνης διατείνεται ὅτι παθαίνει... ἀλλεργία μὲ τὸ Βεατρίκη. «Ἵσραὶο ὄνομα, βέβαιον, ἐξηγεῖ, ἀλλὰ μπερδεύεται ἡ γλῶσσα σου μέχρι νὰ τὸ προφέρῃς». Πῆρε λοιπὸν τὸ νυστέρι, τὸ πέταξε ὀλόκληρον καὶ ἔκοψε στὴ μέση τὸ ἐπίθετό της. Ἔτσι ἀπὸ δις Β. Ἀλταρίμπα, ἔγινε δις Ἀλτα Ρίμπα. «Εἶναι ἓνα ὄνομα ποὺ ἔρχεται εὐκόλῃ στὸ στόμα τῶν Γάλλων», ὁμολογεῖ. Καὶ πραγματικά, οἱ Γάλλοι φίλοι τοῦ κινηματογράφου ὀλοένα καὶ συχνότερα ἔχουν στὸ στόμα τους τὸ ὄνομα ποὺ τείνει νὰ καθιερωθῇ πιά σὲ φήρμα γνωστοῦ ἀστέρος.

Ἡ Βεατρίκη, ἡ μᾶλλον ἡ Ἀλτα, γεννήθηκε στὸ Παρίσι στὶς 18 Ἰουνίου 1939, στὸν ἀστερισμὸ τῶν Διδύμων. Ἡ μητέρα της εἶναι Γαλλίδα. Πέρασε τὰ παιδικὰ της χρόνια στὴ γαλλικὴ πρωτεύουσα καὶ παρακολούθησε τὰ μαθήματά της φρόνιμα καὶ ταχτικά, σὰν ὅλα τὰ παιδάκια τοῦ κόσμου, ὡς ὅπου στὸ χαριτωμένο κεφαλάκι της εἰσέβαλε ἓνας δαίμονας: τὸ θέατρο. Ἡ Ἀλτα ἢ μᾶλλον ἀκόμη τότε ἡ Βεατρίκη, βρέθηκε ἀνακατεμένη στοὺς κύκλους ποὺ ἐκκόλλαν τοὺς νεοσσούς τῆς δραματικῆς τέχνης καὶ... τὸ σχολεῖο πήγε περίπατο. Ἀρχισε νὰ παρακολουθῇ τὶς παραδόσεις στὸ Κονσερ-

βατουάρ. Ὅλα πῆγαιναν ὀμαλά, εἶχαν περάσει κιόλας δύο μῆνες τακτικῆς φοιτήσεως, μέχρι τὴν ἡμέρα ποὺ ὁ Ρομπέρτ Χοσεῖν ἐπισκέφθηκε τὸ φυτώριο, φάχνοντας νὰ βρῇ τὸ πιὸ κατάλληλο λουλούδι γιὰ τὴ νέα ταινία του, τὴν «Ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν». Ἀνακάλυψε τὴ Βεατρίκη. Μερικὲς φωτογραφίες, λίγα μέτρα δοκιμαστικῆς ταινίας καὶ ἡ νέα «ἀποκάλυψη» ἐπωμίσθηκε τὸ βάρος τοῦ δευτέρου γυναικείου ρόλου τῆς ταινίας.

Αὐτὰ ἔγιναν πρόπερσι. Ἐπειτα ἦρθε τὸ Φεστιβάλ τῶν Καννῶν 1956 καὶ ὁ πρωτότυπος διαγωνισμὸς του, «Ἐνα ἀστὲρι ἀνατέλλει». Ἐπρόκειτο νὰ ἐπιλεγῇ ἡ παρτεναῖρ τοῦ Ἀρσὲν Λουπέν, σὲ μιὰ ταινία ποὺ θὰ γύριζε ὁ Ζακ Μπέκερ. Ὑποψήφιες, τέσσερις χιλιάδες (!). Ἀπορρίπτοντας ὀλοένα ἡ κριτικὴ ἐπιτροπὴ, οἱ ἐπίδοξες νικήτριες ἔφθασαν τὶς πενήντα, ἔπειτα τὶς δώδεκα, τέλος τὶς δύο. Νικήτρια ἡ Ἀλταρίμπα. Τότε ἀποφάσισε νὰ... ἐγχειρήσῃ τὸ ὄνομά της.

Ὁ «πειρασμός με τὰ πράσινα μάτια», ὅπως τὴν ἀπεκάλεσαν, γνώρισε ἀπὸ τότε ἐπανειλημμένες ἐπιτυχίες. Ἡδὴ ἔχει πάρει μέρος σὲ ἔξι ταινίες ποὺ οἱ γνωστότερες ἀνάμεσα σ' αὐτὲς εἶναι ἡ «Λέσχη Γυναικῶν» καὶ «Οἱ Βίαιοι» ἡ ὁποία καὶ κατὰ πάσαν πιθανότητα θὰ προβληθῇ στὴ χειμερινή περίοδο στὴν Ἀθήνα. ■ ■ ■

ΜΟΛΙΣ ΤΕΛΕΙΩΣΕ τὸ γύρισμα τῆς τελευταίας ταινίας τῆς «Οἱ βίαιοι», ἡ γοητευτικὴ Ἀλτα δέχθηκε στὸ κομψὸ διαμερισμάκι της, στὸ Παρίσι, τὴν ἐπίσκεψιν ἀντιπροσώπων τοῦ τύπου, οἱ ὁποῖοι ἀναζητοῦσαν νὰ... τονώσουν τὶς ἐντυπώσεις τους ἀπὸ τὸν «πειρασμὸ με τὰ πράσινα μάτια», ποὺ τοὺς εἶχε συναρπάσει στὸ στούντιο. Ἡ αἰφνιδιαστικὴ εἰσβολὴ βρήκε τὴν Ἀλτα κάπως ἀτημέλητη, ἀλλὰ αὐτὸ ἀκριβῶς δημιουργοῦσε ἓνα ἰδιαίτερον φωτογραφικὸ ἐνδιαφέρον. Ἡ Ἀλτα ἀνταποκρίθηκε πρόθυμα καὶ προσέφερε τὰ ἀξιόλογα αὐτὰ ἐκστασιάζοντες στὸ φωτογραφικὸ φακὸ καὶ στοὺς ἀναγνώστες τῶν Εἰκόνων.

(Φωτ. Camera Press)

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΝ ΟΙ ΣΟΦΟΙ ΑΦΗΡΗΜΕΝΟΙ

Κάθε μέρα ένα πλήθος 'Αθηναίοι από όλα τὰ επαγγέλματα και ὅλες τὶς ἡλικίες ξεχνοῦν τὰ πιό ἐτερόκλητα ἀντικείμενα

Αφηρημάδα! Μιά λέξη που και ή... Γραμματική την περιλαμβάνει στά... «αφηρημένα ουσιαστικά». Μιά κατάσταση που κάποτε δικαιολογεί και τις μεγαλύτερες ακόμη απρέπειες, ή παραλείψεις, αλλά και μία λέξη που σαν επίθετο συνοδεύει πολλά φημισμένα ονόματα. Μεγάλοι μαθηματικοί, εφευρέτες και στρατηγοί, εκπρόσωποι του πνεύματος και διάσημοι καλλιτέχνες στάθηκαν στην πρώτη σειρά της δημοσιότητας, όχι μόνον γιατί κατά βιολογική οικονομία διέθεταν ένα λαμπρό μυαλό, αλλά και γιατί έγιναν ξακουστοί από την παροιμιώδη αφηρημάδα τους...

Πότε κάποιοι απ' αυτούς έρχινε, αντί για τὸ αὐτὸ που κρατοῦσε στὸ ἀριστερὸ του χέρι, τὸ ρολόι του, που τὸ κρατοῦσε στὸ δεξιό, σ' ἓνα τσουκάλι με χοχλακιστὸ νερό, κι ἄλλοτε πάλι κάποιοι διάσημος συνάδελφός του —αἰῶνες πρὶν— χάραζε γεωμετρικὰ σχήματα στὴν ἄμμο, τὴν ὥρα που μία ὁλόκληρη πολιτεία ἔπεφτε σὲ ἐρείπια καὶ σὲ στάχτη...

Σήμερα, ἴσως οἱ ἀφηρημένοι νὰ μὴ ρίχνουν τὰ ρολόγια τους σὲ τσουκάλια με ζεματιστὸ νερό, ἢ νὰ μὴν ἀδιαφοροῦν γιὰ τὴν τραγικὴ τύχη μιᾶς πολιτείας. Πάντως, ἂν ὄχι τίποτε ἄλλο, καταφέρνουν κάθε τόσο καὶ λιγάκι νὰ παρατοῦν καταμεσίς τοῦ δρόμου διάφορα ἀντικείμενα, που κουβαλοῦν μαζί τους γιὰ προσωπικὴ τους χρῆση καὶ νὰ δάξουν σὲ μεπλάδες τὴν ἡθικὴ ἀνεκτικότητά κάποιου διαδάτη που τὰ βρίσκει, καὶ τὴν εἰδικὴ ὑπηρεσία τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, που περιμαζεύει τὰ χαμένα καὶ μετὰ ψάχνει νὰ βρῇ καὶ τοὺς ἀφηρημένους κτήτορές τους...

Πραγματικά, κάθε ἡμέρα, στὰ τράμ καὶ στὰ λεωφορεία, στὰ πεζοδρόμια καὶ στοὺς δρόμους, στὰ καθίσματα τῶν κινηματογράφων καὶ τῶν θεάτρων, στὶς σκάλες καὶ στοὺς διαδρόμους τῶν κτιρίων, στὰ ταμεία τῶν καταστημάτων, στὰ ταξί, στὰ τραίνα, στοὺς πάγκους τῶν δημοσίων κήπων καὶ τῶν πάρκων, ὅπου βάλλει ὁ νοῦς σας, βρίσκονται καὶ περιμαζεύονται ἑκατοντάδες ἀντικείμενα μικρῆς, μεγάλης, ἢ καὶ ὑπερογκῆς ἀξίας, που οἱ ἰδιοκτῆτες τους τὰ ἐγκατέλειψαν βιαστικοί καὶ ἀφηρημένοι.

Πολλὰ δὲν φθάνουν ποτὲ στὸν προορισμὸ τους. Δὲν παραδίδονται, δηλαδή, στὴν ἀστυνομία, που θὰ ἐφρόντιζε νὰ ἐπιστραφοῦν στοὺς ἀφηρημένους κατόχους τῶν, ἀλλά... ὀδηγοῦνται, συνήθως «ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνοις», στὸ... ἐνδιαίτημα τοῦ τυχεροῦ ἀνευρόντος... Στενοχώριες, ἀπ' τὴν μιὰ μεριά, γιὰ τὴν ἀπώλεια. Χαράς εὐαγγέλια, ἀπ' τὴν ἄλλη, γιὰ τὴν ἀνακάλυψή!

Γάντια, πουλόβερ, σακκάκια, παλτά, κασκόλ, φουστάνια, ἐσώρουχα, καπέλλα γυαλὶ μωπικά καὶ τοῦ ἡλίου-πρεσθωπίας καὶ ἀστιγματικά, πουκάμισα καὶ παπούτσια, βαλίτσες ὁλόκληρες ἀδειες καὶ γεμάτες, ποδήλατα καὶ μοττοσακὶ, ρολόγια, καδένες, σκουλαρίκια καὶ θραχιόλια, δακτυλίδια καὶ... βέρες... Καὶ ἀκόμη πορτοφόλια με φτωχῆς δραχμοῦλες, ἢ καταπράσινα, σαν τὴν βραζιλιανὴ ζούγκλα, πεντακοσάρικα, κομπῆς, ὁμορφες ὀμπρελ-λίτσες γιὰ τὴν τσάντα, ἢ μακρόστενες —πάλι κομπῆς— που θυμίζουν ξίφος αἰμοχαροῦς εὐπατρίδου τοῦ μεσαιῶνα, ραδιόφωνα, κλπ., κλπ.

Ὅλα αὐτὰ τὰ ἀντικείμενα, μικρὰ καὶ μεγάλα, μεγάλης ἢ μικρῆς ἀξίας, παραδίδονται, ἀπ' ὅσους δὲν ἐνδύσονται στὸν πειρασμὸ τῆς οἰκειοποιήσεως, στὰ ἀστυνομικὰ τμήματα, καὶ αὐτὰ με τὴν σειρά τους, βάσει καταστάσεων, τὰ παραδίδουν στὴν

ΑΦΗΝΕΙ ΤΗΝ ΤΣΑΝΤΑ ΤΗΣ ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΓΙΑ ΝΑ ΒΑΦΤΗ...

...ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ, ΒΕΒΑΙΑ, ΛΙΓΗ ΚΟΚΕΤΑΡΙΑ, ΑΛΛΑ ΑΣΦΑΛΩΣ ΚΑΙ ΛΙΓΩΤΕΡΗ ΑΦΗΡΗΜΑΔΑ

«Υπηρεσία Γενικών 'Αναζητήσεων» τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας, στὸ τμήμα δηλαδή τῆς ἀστυνομίας που ἀσχολεῖται καὶ με τὴν ἀναζήτηση χαμένων ἀντικειμένων.

Στὰ γιουλιάπια καὶ στὴν ἀποθήκη τῆς τὰ ἀντικείμενα θὰ περιμένουν ὡς τὴν ὥρα που ὁ ἰδιοκτῆτῆς τους θὰ ἔλθει νὰ τὰ ἀναζητήση. Γι' αὐτὸ τὸν σκοπὸ, κάθε 15 ἡμέρες, ἐκδίδεται ἕνας κατάλογος τῶν ἀντικειμένων που ἔφθασαν στὰ χέρια τῆς ἀστυνομίας καὶ στέλνεται στὶς ἐφημερίδες γιὰ δημοσίευση. Με τὴν εὐκαιρία αὐτὴ κάνουμε τὴν ἀκόλουθη πρόταση: Ὁ κατάλογος τῶν χαμένων ἀντικειμένων νὰ περιλαμβάνεται καὶ στὶς ραδιοφωνικῆς ἐκπομπῆς, ὥστε νὰ γίνεται εὐρύτερα γνωστός.

Ὅταν περάσει ἕνας χρόνος χωρὶς νὰ προσέλθῃ ὁ ἰδιοκτῆτῆς ἐνὸς ἀντικειμένου, τότε μπαίνουν σὲ ἐνέργεια διάφορα ἀρθρα τοῦ 'Αστικῶ Κώδικος, τὰ ὁποῖα ὁρίζουν τί πρέπει νὰ γίνη σὲ κάθε περίπτωση. Ἔτσι, τὸ ἀρθρο 1088 καθορίζει ὅτι, ἕνα χρόνον μετὰ τὴν παράδοσή του στὴν ἀστυνομία, ἕνα ἀντικείμενο, ἂν δὲν παρουσιασθῇ ὁ ἰδιοκτῆτῆς του, παραδίδεται στὸν εὐρέτη. Ὅταν πάλι... ἀπολεσθῇ καὶ ὁ εὐρέτης, βάσει τοῦ ἀρθρου 1091 τοῦ Α.Κ., τὸ ἀντικείμενον περιέρχεται στὴν κυριότητα τοῦ Δήμου τῆς πόλεως που βρέθηκε. Φυσικά, ὑπάρχουν καὶ οἱ ἐξαιρέσεις. Ἄν δηλαδή ἕνα ἀντικείμενο βρεθῇ σὲ κάποιο κτίριο, μετὰ τὴν πάροδο

τοῦ καθωρισμένου χρόνου, δὲν παραδίδεται στὸ ἄτομον που τὸ βρέθηκε, ἀλλὰ στὸν ἰδιοκτῆτη τοῦ κτιρίου (ἀρθρο 1092) καὶ τέλος ἂν βρεθῇ σὲ μέρος προωρισμένο γιὰ τὸ κοινὸ καὶ γενικὰ σὲ δημόσιο κτίριο, περιέρχεται στὴν κυριότητα τοῦ κράτους.

Ὁ προϊστάμενος τῆς 'Υπηρεσίας Γενικών 'Αναζητήσεων τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας ἀστυνομίας Β' κ. 'Ηλ. Διακουμῆς, τὸν ὁποῖον συναντήσαμε, διηγεῖται μερικῆς χαρακτηριστικῆς περιπτώσεως ἀπωλείας καὶ ἀνευρέσεως διαφόρων ἀντικειμένων.

Μιά ἀπ' τὶς σοβαρότερες τοῦ περασμένου χρόνου ἦταν καὶ ἡ ἀπώλεια 700 χρυσῶν λιρῶν μέσα σ' ἕνα ταξί, ἀπὸ τὴν διευθύντρια γνωστοῦ ἀθηναϊκοῦ σχολείου. Μισὴ ὥρα μετὰ τὴν ἀπώλεια τὸ ποσὸν παρεδίδετο στὴν ἀστυνομία, ἀπὸ τὸν ὁδηγὸ τοῦ ταξί καὶ ἕνα ζεύγος ἐπιστάτων, που χρησιμοποίησε τὸ ἴδιο ταξί μετὰ τὴν 'Αθηναία κυρία. Λίγη ὥρα ἀργότερα, τὰ χρήματα παρεδίδοντο στὴν ἰδιοκτῆτριά τους.

Διηγεῖται ἀκόμη ὁ κ. Διακουμῆς τὴν περίπτωση τῆς ἀπωλείας τριῶν δακτυλιδίων, ἀξίας 100 χρυσῶν λιρῶν, ἀπὸ μιὰ 'Αμερικανίδα, στὴν περιοχή τοῦ Συντάγματος. Ἡ 'Αμερικανίδα δὴλωσε τὴν ἀπώλεια στὸ Γ' ἀστυνομικὸ τμήμα καὶ μετὰ ἔφυγε γιὰ τὴν Ἠνωμένη Πολιτεία. Λίγον καιρὸ ἀργότερα τὰ τρία δακτυλίδια βρέθηκαν ἀπὸ ἕναν διευθυντὴ τοῦ ὑπουργείου Ἐμπορίου, παρε-

δόθησαν στὴν ἀστυνομία καὶ τελικὰ βρέθηκαν καὶ πάλι στὰ χέρια τῆς κατόχου τῶν.

Ἀναφέρεται ἀκόμη καὶ ἡ πραγματικὰ ἀγαθοποιὸς δράσις στὸν τομέα αὐτὸν ἐνὸς εἰσπράκτορος λεωφορείου. Ἐχει παραδώσει μέχρι σήμερα στὴν ἀστυνομία δεκάδες ἀντικειμένων που βρίσκει μέσα στὰ λεωφορεία ὅπου ἐργάζεται. Πολλὰ ἀπ' αὐτὰ τοῦ ἐπιστρέφονται τελικὰ, μιὰ καὶ οἱ κάτοχοί τους δὲν παρουσιάζονται νὰ τὰ παραλάβουν.

Πρὶν τελειώσουμε με τὶς περιπτώσεις ἀπωλείων καὶ ἀνευρέσεων ἀξίζει νὰ ἀναφέρουμε καὶ μιὰν ἄλλη περίπτωση, που ἀπασχόλησε πρὶν δυὸ περίπου χρόνια τὴν ἀθηναϊκὴ κοινωνία, τὴν ἀστυνομία καὶ ἕνα μεγάλον ἀριθμὸ 'Αθηναίων, που δάδισαν γιὰ καιρὸ στοὺς δρόμους... σκυμμένοι. Πρόκειται γιὰ τὴν ἀπώλεια ἐνὸς πολυτίμου ζεύγους σκουλαρικίων, που ἀνήκαν σὲ μιὰ γνωστὴ κυρία τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας. Παράλληλα με τὴν δὴλωση τῆς ἀπωλείας στὴν ἀστυνομία, μιὰ δημοσίευση στὸν ἀθηναϊκὸ τύπο εἰδοποιούσε τοὺς κατοίκους τῆς πρωτεύουσας, ὅτι ὁ τυχερὸς που θὰ εὕρισκε καὶ θὰ παρέδιδε τὰ χαμένα σκουλαρίκια θὰ εἰσέπραττε 300 χρυσῆς λίρες. Ὑστερα ἀπὸ λίγο καιρὸ, δυὸ 'Αθηναῖοι ἐπαίρναν ἀπὸ 150 λίρες ὁ καθένας. Κάποιοι τυχεροὶ εἶχε βρῇ τὸ ἕνα σκουλαρίκι στὸ ρεῖθρο ἐνὸς πεζοδρομίου. Ἐνας ἄλλος βρῆκε τὸ δεύτερο λίγα μέτρα πιὸ κάτω.

ΣΤΗΝ «ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΩΝ» ΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΧΟΥΣ ΤΩΝ

(Φωτ. Β. Καραμανώλη — ΕΛΚΗΝ)

ΟΛΑ ΞΕΧΝΙΟΥΝΤΑΙ, ΑΛΛΑ ΟΙ ΟΜΠΡΕΛΛΕΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΥΝΗΘΕΣΤΕΡΟ ΘΥΜΑ ΤΗΣ ΑΦΗΡΗΜΑΔΑΣ

ΕΙΔΗ.. ΑΠΩΛΕΙΑΣ, ΚΑΤΑ ΣΕΙΡΑ: ΠΟΡΤΟΦΟΛΙΑ, ΡΟΛΟΓΙΑ, ΓΥΑΛΙΑ

“Ετσι, κάθε χρόνο χάνονται στους δρόμους της άνοικονόμητης σέ έκταση πρωτεύουσας πολλά, μικρά και μεγάλα αντικείμενα. Αφηρημένοι κατά κύριο λόγο οι κάτοχοί τους, διαστικοί, ή και με τρύπιες τσέπες, χάνουν ένα σωρό πράγματα που τους ανήκουν και πολλοί απ’ αυτούς δίνουν σε πρόσθετους μπελάδες την αρμόδια υπηρεσία της αστυνομίας. “Αλλ’ οι πάλι αδιαφορούν για την απώλεια, και τα αντικείμενα που έχασαν αλλάζουν απλώς κάτοχο. Γι’ αυτό δεν είναι ποτέ επακριβώς γνωστός ο πραγματικός αριθμός των αντικειμένων που χάνονται κάθε χρόνο. Πάντως, την περασμένη χρονιά, σύμφωνα με τις καταστάσεις της αστυνομίας, παραδόθηκαν —άρα και χάθηκαν— τα παρακάτω αντικείμενα:

Η ΑΦΗΡΗΜΕΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ μπαίνει στο κατάστημα για να συνεχίσει τα ψώνια της και για να εύκολυνθῇ αφήνει το πακέτο της στον πάγκο.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΜΕΝΗ με την ώραία έκλογή της, φεύγει παίρνοντας μαζί της το νέο πακέτο, αλλά το παλιό απόμεινε εκεί όπου το ακούμπησε

Πορτοφύλια 152. Τσάντες 47. ‘Ωρολόγια 79. Γάντια 54. Δακτυλίδια 30. ‘Ομματούλεια 63. ‘Ομπρέλλες 52. Χαρτοφύλια 11. Σταυροί 8. ‘Υποδήματα 6. Στυλογράφοι 8. Βραχιόλια 5. Ζακέτες 19. ‘Επανωφόρια 8. Βαλίτσες 10. Καμπάρτινες 7. Πανταλόνια 7. Ποδήλατα 8. Φωτογραφικές μηχανές 3. Ραδιόφωνα 2. ‘Επίσης δρέθηκαν και παραδόθηκαν 26.540 δραχμές.

Οι κάτοικοι μιάς δλοκλήρης πρωτεύουσας —εστω μόνον οι αφηρημένοι— δεν χάνουν, βέβαια, ένα τόσο περιορισμένο αριθμό αντικειμένων. Μήν ξεχνάτε, όμως, ότι πολλά από τα είδη που χάνονται, και ίσως αυτά να είναι πολύ περισσότερα, δεν επιστρέφουν ποτέ στον αρχικό κάτοχό τους...

“Ένας πρόχειρος απολογισμός μάς δείχνει ότι το προβάδισμα στις απώλειες ανήκει στα πορτοφύλια (152), πράγμα που αποδεικνύει ότι οι κάτοικοι της πρωτεύουσας αναγκάζονται να χρησιμοποιούν συχνά—πικνά το πορτοφόλι, όχι βέβαια για να εισπράξουν...

Δεύτερα, αλλά με πολύ μικρότερο ρεκόρ, έρχονται τα ρολόγια. ‘Εβδομήντα εννέα δημότες έχασαν το μηχανοκίνητο μέσον που τους διευκόλυνε στις δουλειές και στα ραντεβού τους, αλλά και τους υπενθύμιζε το άδυσωπτο πέρασμα του πανδαμάτορα χρόνου. ‘Ισως ακόμη να τους υπενθύμιζε με κάτι τικ-τάκ της μηχανής του και τις δόσεις που έπρεπε ακόμη να πληρώσουν για την όριστική απόκτησή του.

Τρίτα κατά σειρά έρχονται τα γυαλιά. ‘Η απώλειά τους θα είχε για πολλούς σαν συνέπεια και την εξαφάνιση ενός μέρους της γοητείας που νόμιζαν ότι είχαν εξασφαλίσει με τη χρήση τους. Μιλάμε για αυτά τα κατάνυρα, ή σκούρα πράσινα γυαλιά του ήλιου, που χρησιμοποιούν άρρενες και θήλεις, ακόμη και τις υκερινές άρες, χωρίς να τους το έχει επιβάλει καμιά λατρική συνταγή. Για άλλους πάλι το χάσιμο των γυαλιών συνεπάγεται την απώλεια μεγάλου μέρους της πρωτοβουλίας που διαθέτουν. “Αν συναντήσετε στο δρόμο ένα άτομο με πολύ αγαθό, καλοπροαίρετο και άπλανές βλέμμα πρέπει να είσθε, σχεδόν πάντοτε, βέβαιοι ότι πρόκειται για κάποιον μύπα που έχει σπάσει ή χάσει τα γυαλιά του.

Στον πίνακα των απωλειών ακολουθούν κατά σειράν τα γάντια (ζεύγη 54), οι ομπρέλλες (52), οι τσάντες (47), τα δακτυλίδια (30) και έπονται οι ζακέτες, οι χαρτοφύλακες και οι βαλίτσες με πλούσιο ή τουλάχιστον άπιθανο περιεχόμενο.

‘Αξίζει να παραθέσουμε ένα κατάλογο διαφόρων αντικειμένων που δρέθηκαν κατά καιρούς και παρεδόθησαν στην αστυνομία. Σας μεταφέρουμε την περιγραφή τους όπως ακριβώς αναγράφεται στο σχετικό δελτίο που εκδίδει η ‘Αστυνομική Διεύθυνση ‘Αθηνών:

«1. Τρίακοντα τρία (33) Λαχεία Συντακτών (ακολουθούν οι αριθμοί των λαχείων). 2. Μία όκα τυρού μαλακού και σκληρού, ήτις εξεποιήθη αντ’ 31 δραχμών. 3. Πηλίκιον ναύτου του Β. Ν. φέρον τα γράμματα «Β. Ναρκαλιευτικά». 4. Τσάντα φθινη χρωματιστή, περιέχουσα έν σινδόνιον χρώματος ρόζ, δύο πετσέτες φαγητού, ένα καπέλλο παιδικό, δύο πιατάκια ύάλινα χρωματιστά, δύο

φιάλας και ένα βάζο ύάλινο. 5. Κασετίνα γιανιιώτικη, περιέχουσα έν δακτυλίδιον γυναικείον άσημένιον με τετράγωνη πλάκα, βραχιόλιον έπάργυρον με κορώνας και προσωπογραφίας, βραχιόλιον άργυρούν πλάτους 4 χιλιοστών του μέτρου, δακτυλίδιον μάλλον χρυσούν, γυναικείον, με μάυρη πέτρα μεγάλην και είς τὸ μέσον μικράν χρώματος λευκού, όκτώ ζεύγη ένωτίων διαφόρων χρωμάτων συνήθους χρήσεως και έν μονό, μπρελόκ σχήματος καρδιάς —έπ’ αυτού άναγράφεται ή λέξις ΑΘΗΝΕΣ— 5 καρφίτσες γυναικείες κοινής χρήσεως, βραχιόλιον έν είδει άλύσεως εύτελους άξιας και άλυτος μάλλον έπιχρυσος.

‘Από την μελέτη των αντικειμένων που παραδίδονται στην αστυνομία ή στην ειδική υπηρεσία της ‘Ηλεκτρικής ‘Εταιρίας Μεταφορών—σε πολύ μικρότερη δέβαια κλίμακα γιατί πρόκειται για αντικείμενα που χάνονται μόνο σε τράμ, τρόλλεϋ και αυτοκίνητα— μπορεί κανείς να δγάλη και ώρισμένα συμπεράσματα. Μπορεί δηλαδή να συμπεράνει με βεβαιότητα ότι οι γυναίκες αφήνουν στα συγκοινωνιακά μέσα συνήθως ένα από τα γάντια τους. Φαίνεται ότι αυτό συμβαίνει την ώρα που βγάδουν τα εισιτήριά τους.

Στην περίπτωση της απώλειας ομπρελλών το ποσοστό είναι μοιρασμένο μεταξύ των δύο φύλων. “Αντρες και γυναίκες αφήνουν τις ομπρέλλες τους δίπλα στο καθισμά τους—στο αυτοκίνητο, στο σινεμά, σε κάποιο κέντρο— και φεύγοντας ξεχνούν να τις παραλάβουν.

‘Ακόμη μπορεί κανείς να δγάλη και οικονομικά συμπεράσματα. Παραδείγματος χάρη, αν λάβουμε ύπ’ όψη μας τις απώλειες του πρώτου δεκαπενθήμερου του ‘Ιανουαρίου του 1957 δρίσκουμε ότι στην ‘Αθήνα υπάρχει άνιση κατανομή του πλούτου. Και τούτο, γιατί δρέθηκαν, βέβαια, πορτοφύλια που περιείχαν τετρακόσιες, πεντακόσιες ή και εξακόσιες δραχμές, παραδόθηκαν όμως στην αστυνομία ή στην ΗΕΜ και άλλα με πολύ-πολύ λιγότερα. “Ετσι, δρέθηκε ένα μικρό, δυστυχισμένο, μούρο πορτοφολάκι, που είχε μέσα μόνον μιάμισυ δεκάρα...

Και ένα ακόμη μελαγχολικό συμπέρασμα: Εικοσιτέσσερις ‘Αθηναίοι δημότες έχασαν τις πρώτες 15 ήμέρες του ‘Ιανουαρίου τα πορτοφύλια τους και, φυσικά, τα λεπτά τους. Το περιεχόμενο των 24 μαζί, μόλις ξεπέρασε τις 5.000 δραχμές. “Ισως βέβαια και άλλοι να έχασαν χρήματα και μάλιστα περισσότερα. Αυτά όμως δεν έπεσεστράφησαν. “Ισως έπειδη ήταν περισσότερα απ’ ό,τι έπρεπε...

Προσοχή λοιπόν στις τσέπες σας. Σφίχτε στο χέρι καλά τις ομπρέλλες σας. ‘Αγοράστε καινούργιο λουράκι, αν έχη παλιώσει εκείνο που δένει στον καρπό το ρολόγι σας. Λάβετε ακόμη ύπ’ όψη σας ότι τα τράμ δεν είναι το καταλληλότερο μέρος για να αφήνετε τα γάντια σας. Μιά δλοκλήρη υπηρεσία άσχολεύεται με τα αντικείμενα που χάσατε. Οι υπάλληλοί της καταβάλλουν πρόσθετες προσπάθειες. Το κράτος χαλάει περισσότερο χαρτί και μελάνη για τις άπαραίτητες διατυπώσεις. ‘Η άφηρημάδα σας επιβαρύνει τον προϋπολογισμό και ξελαφρώνει την τσέπη σας.

Θ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τό παιγνίδι του ρόνου

‘Αστυνομική νουβέλλα της ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

‘Ο ‘Ηρακλής Πουαρώ παίρνει ένα κάπως άκατάληπτο τηλεφώνημα από τη γνωστή συγγραφέα αστυνομικών μυθιστορημάτων κ. ‘Ολίβερ, ή όποια τόν καλεί, χωρίς να τού εξηγήη τὸ λόγο, στο Νάσσεκομπ, τού Ντε-βο-σάιρ. “Όταν από περιέργεια φθάνη εκεί, βρίσκει την κ. ‘Ολίβερ φιλοξενούμενη στο κτήμα Νάσσε, παλιά ιδιοκτησία της οικογένειας Φόλλιαι, τὸ όποιο όμως σήμερα πιά ανήκει στον δασύπλουτο και άξεστο σερ Τζώρτζ Στάμπς. ‘Η κ. ‘Ολίβερ τού εξηγεί ότι την έπομένη πρόκειται να δοθή μία γιορτή στο Νάσσε, και ότι άνάμεσα στα άλλα παιχνίδια της γιορτής θα είναι και τὸ κνήρι τού ρόνου, όπου οι συμμετέχοντες: θα κληθούν να λύσουν ένα αστυνομικό πρόβλημα. Το «παιχνίδι τού ρόνου» τὸ έχει καταστρώσει ή κ. ‘Ολίβερ, τὸυ έξομολογείται όμως τὸς φόβος της ότι από άρισμένες δαήμεντες: μικρολεπτομέρειες υποψιάζεται πως αντί για τὸν εικονικό ρόνου, την έπομένη κάποιος πρόκειται να δολοφονή πραγματικά.

2

Ο λοχαγός Γουαρμπάρτον, που φορούσε ένα καρρό σπόρ σακκάκι και έμοιαζε άδύσιστα με άλογο, τὸυ έβριζε μία σειρά κατάσπρα δόντια σ’ ένα βιαστικό χαμόγελο και συνέχισε την κουβέντα.

—Μήν ανησυχήτε. Θα τὸ τακτοποιήσω. Και για τὴ σκηνή της γύφτισσας; είπε. Τί θα λέγατε να μπη κοντά στις μανόλιες;

‘Ο σερ Τζώρτζ συνέχισε τις συστάσεις.

—‘Ο κ. καί ή κ. Λέγγ.

“Ένας ψηλός νέος άντρας με τὸ πρόσωπο άσκημα ξεφλουδισμένο από τὸν ήλιο, τὸυ χαμογέλασε φιλικά. ‘Η γυναίκα του, μία έλκυστική κοκκινωμάλλα με φακίδες, τὸυγνεψε χαριτωμένα και συνέχισε την όμιλία της με την κ. Μάστερτον.

—Και ή μίς Μπρούις, που μάς φροντίζει δ-λως, είπε ο σερ Τζώρτζ.

‘Η μίς Μπρούις καθόταν πίσω από τὸ μεγάλο άσημένιο σερβίτσιο τού τσαγιού. ‘Ηταν μία ίσχυή, δραστήρια, καθώς έδειχνε, σαραντάρα, με ζωηρούς ευχάριστους τρόπους.

—Χάρηκα πολύ, κ. Πουαρώ, είπε. ‘Ελπίζω να μὴν ταλαιπωρηθήκατε στο ταξίδι. Θα πάρετε σοά; Γάλα; Ζάχαρι;

—Πολύ λίγο γάλα, «μαντεμουαζέλ» και τέσσερα κομμάτια ζάχαρι. Και πρόσθεσε καθώς ή μίς Μπρούις ήταν άπασχολημένη με τὸ τσάι του: Βλέπω ότι όλοι κατέχεστε από μία άκρα ένεργητικότητα.

—‘Ακριβώς. Πάντα ξεφυτρώνουν τόσα ζητήματα την τελευταία στιγμή. Και σήμερα ο κόσμος έχει γίνει τόσο άμαθός.

“Εδωσε αν φλυτζάνι στον Πουαρώ. Πήρε ένα σάντουιτς και ίσορροπώντας τὸ

φλυτζάνι του στο πιατάκι πήγε και κάθισε κοντά στην οικοδέσποινα. “Επαίξε ακόμη με τὸ φῶς πάνω στο δακτυλίδι της και τὸν κοίταξε μ’ ένα ευχάριστο χαμόγελο.

—Κοιτάξτε, δέν είναι ώραίο; τὸυ είπε.

Τὴν εξέταξε προσεκτικά. Φορούσε ένα ψάθινο κινέζικο καπέλλο, που έριχνε μία ροδαλή απόχρωση στο πρόσωπό της. ‘Ηταν γεμάτη και κάπως έξωτική, καθόλου ‘Εγγλέζα. Το δέρμα της άχρωμο άσπρο, με ζωηρά χείλια στο χρώμα τού κυκλάμινου, και τὰ μάτια της δαμμένα έντονα. Τα μαλλιά της, που ξεφύγαν κάτω από τὸ καπέλλο, ήταν μαύρα και τρυφερά, βελουδένια. ‘Η φυσιογνωμία της μαρτυρούσε μία ναχήλεια. ‘Αλλά εκείνο που έκανε έντύπωση στον Πουαρώ ήταν τὰ μάτια της. Είχαν ένα παιδικακό, σχεδόν άδειο βλέμμα.

—Όραίο δακτυλίδι, της είπε.

Φάνηκε ότι ευχαριστήθηκε.

—‘Ο Τζώρτζ μὸυ τὸ χάρισε χθές, είπε χαμηλανάς τη φωνή της σὰ να ήθελε να μοιραστή μαζί του ένα μυστικό. Μὸυ χαρίζει τόσα τράγματα. Είναι πολύ καλός.

‘Η προσοχή της ήταν ακόμη στραμμένη στο δακτυλίδι της καθώς πρόσθεσε με ένα έμπιστευτικό ψιθύρισμα.

—Βλέπετε; Μὸυ γνέφει.

Ξέσπασε σ’ ένα γέλιο και ο Πουαρώ ένοωσε κάτι να τινάζεται μέσα του. ‘Ηταν ένα δυνατό, άτυμμάξετο γέλιο.

“Από την άλλη άκρη τού δωματίου ο σερ Τζώρτζ είπε:

—Χάττυ.

‘Η φωνή του ήταν φιλική αλλά έπιτιμητική. ‘Η λαίδη Στάμπς έπαψε να γελά.

‘Ο Πουαρώ είπε κάπως έβεξητημένα.

—Πολύ ώραίο μέρος τὸ Ντεβονσάιρ λαίδη Στάμπς. Δέν βρίσκετε;

—Όραίο είναι την ήμέρα, τὸυ είπε θλιμμένα. ‘Αλλά δέν υπάρχουν κέντρα.

—‘Α, κατάλαβα. Σας άρέσουν τὰ κέντρα; Μουσική, χορός. Φοράω τα πιά καλά μου φορέματα και τὰ βραχιόλια μου και τὰ δακτυλίδια μου. Κι’ όλες οι γυναίκες έχουν ώρασια φορέματα και μπιζού, αλλά καμμία τόσο άμορφα σὰν τὰ δικά μου.

Χαμογέλασε με άφάνταστη ευχαρίστηση. ‘Ο Πουαρώ ένοωσε ένα άνάλαφο τσίμπημα ούκτου.

—‘Ο Τζώρτζ είναι πολύ πλούσιος, είπε ή λαίδη Στάμπς. ‘Ομορφο νάσαι πλούσιος. ‘Εσεις τί λέτε;

—Πολύ άμορφο, συμφώνησε ο Πουαρώ.

—‘Ισως αν ήμουν πλούσια, να ήμουν σὰν την ‘Αμάντα. Τὸ βλέμμα της σταμάτησε στη

μίς Μπρούις στο τραπέζι. “Α! τί άσκημη πὸυ είναι!

‘Η μίς Μπρούις σήκωσε κείνη τη στιγμή τὰ μάτια της καταπάνω τους. ‘Η λαίδη Στάμπς δέν είχε μιλήσει δυνατά, αλλά ο Πουαρώ άναρωτήθηκε μήπως ή ‘Αμάντα Μπρούις την είχε άκούσει. Προσπάθησε ν’ αλλάξει συζήτηση.

—Θα κουρασθήκατε με τις έτοιμασίες της γιορτής.

‘Η Χάττυ Στάμπς κούνησε τὸ κεφάλι της.

—‘Ο, όχι. ‘Ολα είναι τόσο άνιαρά, είπε. “Ε-χουμε υπηρέτες και κηπουρούς. Γιατί να μὴν τὰ έτοιμάσουν αυτοί;

—‘Ο, Θεέ μου! Μιλούσε ή κ. Φόλλιαι που είχε καθίσει στον πλαϊνό καναπέ. Με αυτές τις ίδεες μεγάλωσες στις φυτείες, στο νησι σου. ‘Αλλά σήμερα ή ζωή στην ‘Αγγλία δέν είναι έτσι. Πρέπει τσάρα ο καθένας να τὰ κάνει σχεδόν όλα μόνος του.

‘Η λαίδη Στάμπς άνασήκωσε τὸς ώμους.

—Και τί όφελει να είσαι πλούσιος, αφού θα τὸ κάνει μόνος σου;

—Σε μερικούς άρέσει αυτό, είπε ή κ. Φόλλιαι χαμογελώντας της. ‘Εμείς π.χ. ‘Οχι όλα, αλλά μερικά. Πάντως μ’ άρέσει ν’ άσχολεύμαι με τις προετοιμασίες μίας τέτιας γιορτής.

—Θα μοιάζη με πάρτυ; ρώτησε ή λαίδη Στάμπς.

—Δηλαδή... όχι ακριβώς με πάρτυ, είπε ή κ. Φόλλιαι. Και πρόσθεσε ευγενικά. Πρέπει να προσπαθήσει να σ’ άρέση ή ζωή της υπαίθρου, Χάττυ. Καλά θα έκανες να μάς δοηδύσεις σήμερα τὸ πρωί, αντί να μείνεις στο κρεβάτι ως την ώρα τού τσαγιού.

—Είχα πονοκέφαλο, είπε ή Χάττυ σκυθρωπά. ‘Αλλά ή διάθεσή της άλλοσε άμέσως και χαμογέλασε στοργικά στην κ. Φόλλιαι. Αύριο θα είμαι καλή. Θα κάνω ό,τι μὸυ πῆτε. “Εφτιαξα ένα καινούργιο φουστάνι. Πάμε άπάνω να τὸ δῆτε.

‘Η κ. Φόλλιαι δίστασε για λίγο. ‘Η λαίδη Στάμπς σηκώθηκε και ξανάπε έπιμονα.

—‘Ελάτε. ‘Ελάτε, σας παρακαλώ.

—‘Όπως θέλεις.

‘Η κ. Φόλλιαι μισογέλασε και σηκώθηκε. Καθώς έδβαιναν από τὸ δωμάτιο, — τὸ μικροσκοπικό σαματάκι της πίσω από την ψηλή κορμίστασή της Χάττυ — ο Πουαρώ κοίταξε τὸ πρόσωπό της και τὸυ έκανε έντύπωση ή βαρυστημένα που είχε άντικαταστήσει τὸ χαμόγελό της.

“Εμοιάζε σὰ ναχε άπολυτρωθῇ για μία στιγμή από κάποια έπιφυλακτικότητα και δέν την έμελλε να κρατήσει πιά την κοινωνική της μάσκα.

‘Ο λοχαγός Γουαρμπάρτον ρίχτηκε στην πο-

ΕΛΒΙΣ

ΟΙ ΚΑΚΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ λένε ότι η Ντέμπρα Πάτζετ είναι ξετρελλαμένη με τον Έλβις. Γύρισαν μαζί μιὰ ταινία, πρόκειται να γυρίσουν και δεύτερη, και κάθε τόσο τους βλέπουν μαζί. Ο «σκληρός» όμως είπε «όχι».

(Φωτ. Camera Press)

Μόλις εδώ και δυο χρόνια, στη Μέμφιδα του Τέννεσι, ζούσε Ένας άσημος και φτωχός οδηγός φορτηγού αυτοκινήτου, που εξαντλούσε όλες του τις δυνάμεις για ένα μέτριο μεροκάματο. Άλλα ο νέος αυτός, που κάποια καλή μοίρα φαίνεται τον είχε ευλογήσει όταν γεννήθηκε, είχε την τριπλή τύχη να διαθέτει κάποια φωνή, να ζή στη χώρα που λατρεύει τα πιο παράδοξα είδωλα και να συναντήσει τον συνταγματάρχη Τόμ Πάρκερ. Η συνέχεια, βέβαια, είναι πασίγνωστη, και δεν χρειάζεται να την περιγράψουμε, έφ' όσον ο νέος αυτός ονομάζεται Έλβις Πρίσλεϋ. Εκείνο όμως που δεν είναι ίσως γνωστό, είναι η πρακτική μετάφραση του παραλήρηματος της αμερικανικής νεολαίας για τον υπ' άρ. 1 τραγουδιστή της ημέρας. Λοιπόν, για τον Πρίσλεϋ και τον διορατικό συνταγματάρχη, που έγινε από τη στιγμή που τον άκουσε μανάτζέρ του, δεν έχει σημασία ότι οι «τηνέιτζερς» ξενοχτούν κάτω από τα παράθυρα του ξενοδοχείου του, ή ότι παίρνει 35.000 γράμματα την εβδομάδα (δόξα είναι και πετάει): δεν έχει σημασία ότι έφτασε ο τύπος να του βρίσκη ομοιότητες με... τον Δισκοβόλο του Μύρωνα στο «προφίλ», και με τον Δαυίδ του Μιχαηλαγγέλου «αν φάς» (όχι αυτοί οι Άμερικανοί δεν έχουν το Θεό τους!): δεν έχει τέλος σημασία ότι οι νεαρές αποδλασκώνονται από έρωτα μόλις τον αντικρύσουν. Σημασία όμως έχει ότι όλα αυτά, με τους κατάλληλους και επιδέξιους χειρισμούς, μετατρέπονται σε ωραία κολλαριστά δολλάρια. Γιατί σήμερα, ο άλλοτε φτωχός οδηγός της Μέμφιδος, διαθέτει ένα αγρόκτημα, τέσσερις «καντιλλάκ», ράβεται στον πρώτο ράφτη του Χόλλυγουντ, και έχει κερδίσει μέχρι στιγμής ένα εκατομμύριο δολλάρια, το

οποίο ελπίζει να έχει διπλασιάσει ως το τέλος του 1957.

Αν ενδιαφέρεστε από που πηγάζει όλος αυτός ο πακτωλός, ή υπηρεσία έλέγχου της αμερικανικής έφορίας (ή τελειότερη του κόσμου) παρέχει τα εξής στοιχεία:

Ταινίες, με άμοιβη 250.000 δολλάρια.

Η πρώτη ταινία του Πρίσλεϋ «Λόδ μη Τέντερ», που προβλήθηκε στην Αθήνα το χειμώνα, γυρίστηκε μέσα σε λίγες βδομάδες, και ενώ στην Εύρώπη απέτυχε (σε ώριμες περιπτώσεις σφυρίχτηκε μάλιστα) στην Αμερική σημείωσε πάταγο. Μέσα σε τρεις βδομάδες έβγαλε τα έξοδά της και από κει και πέρα άρχισε να συσσωρεύει αμύθητα κέρδη. Ήδη συμπλήρωσε το γύρισμα της δεύτερης ταινίας του «Λόδινγκ Γιού», με την Λίζ Σκότ, και άρχισε το γύρισμα της τρίτης με την Ύδον Λάιμ.

Δίσκοι. Ο κάθε δίσκος του Πρίσλεϋ πουλάει το λιγότερο ένα εκατομμύριο αντίτυπα.

Τηλεόραση. Όλιγόλεπτες εμφανίσεις που πληρώνονται 50.000 δολλάρια την κάθε φορά.

Εμπόριο. Ο Πρίσλεϋ, ή μάλλον ο συνταγματάρχης ξέρει τη δουλειά του καλά. Αυτή τη στιγμή κυκλοφορούν στην αμερικανική αγορά εμπορεύματα αξίας 20 εκατομμυρίων, με το όνομα του τραγουδιστή. Κοκκινάδι Πρίσλεϋ, ζώνες Πρίσλεϋ, κάλτσες Πρίσλεϋ, που γίνονται όλα άναρπαστα. Και οι τιμές τσουχτερές.

Τρελλαθήκανε», έγραψε ένας έμπορος από την Οτάβα του Καναδά στον αντιπρόσωπό του. «Έχω τριάντα χρόνια στο εμπόριο και αυτό δεν το ξανασείδα ποτέ. Στείλε μου κι άλλα ζεύγη Τα πληρώνουν μισό δολλάριο άδιαμαρτύρητα, ενώ ως

δέν έχει καιρό να νοιασθῇ για ζητήματα τῆς καρδιᾶς

ΔΕΥΤΕΡΗ υποψήφια φέρεται ή Ύδον Λάιμ, που συμπρωταγωνιστεί με τὸ «είδωλο» στὴν τελευταία ταινία του. Ὁ Πρίσλεϋ, ὅμως, περισσότερο ἐνδιαφέρεται γιὰ τὶς «μπίζνες» του, παρὰ γιὰ τὶς αἰσθηματικὲς πλευρὲς τῆς ζωῆς. Ἔτσι, ἡ μόνη παραχώρηση ποὺ ἔκανε στὴν Ύδον ἦταν νὰ τὴν πάρῃ μαζί του γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ αγρόκτημα —13 ἑκτάρια— ποὺ ἀγόρασε στὴν πατρίδα του, τὴ Μέμφιδα. Τῆς ἐπέτρεψε ἐπίσης νὰ τὸν φιλήσῃ γιὰ νὰ τοῦ εὐχηθῇ τὸ «καλορίζικο».

τώρα με δυσκολία ἔδιναν 35 σέντς γιὰ τὶς ἄλλες μάρκες.

Ἀκόμη καὶ ἡ συντηρητικὴ «Ἐφημερίς τῆς Γουὼλ Στρήτ» —ἡ Βίβλος τοῦ Ἀμερικανοῦ ἐμπόρου— ἀναγκάσθηκε νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι κατὰ ψυχολογικὰ ἀνώμαλο ὑπάρχει κάτω ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀλόγιστη στατάλη τῶν νεαρῶν καταναλωτῶν. Τὰ εἶδη Πρίσλεϋ ἀνέρχονται κιόλας σὲ πενήντα. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ κοκκινάδια, τὶς ζώνες καὶ τὶς κάλτσες, πουλάει ἀκόμη πουκάμισα, μπρασελέ, κιθάρες, βαλίτσες, κλπ, κλπ. Σκοπεύει μάλιστα νὰ ἐπεκτείνῃ τὴ δραστηριότητά του καὶ στὴν ἀγγλικὴ ἀγορά. Βάλε τὴν ἐτικέττα Πρίσλεϋ σὲ ὅ,τιδήποτε καὶ θὰ φύγῃ τὴν ἴδια στιγμὴ, παραδέχτηκε ἕνας μεγαλέμπορος τῆς 5ης Λεωφόρου.

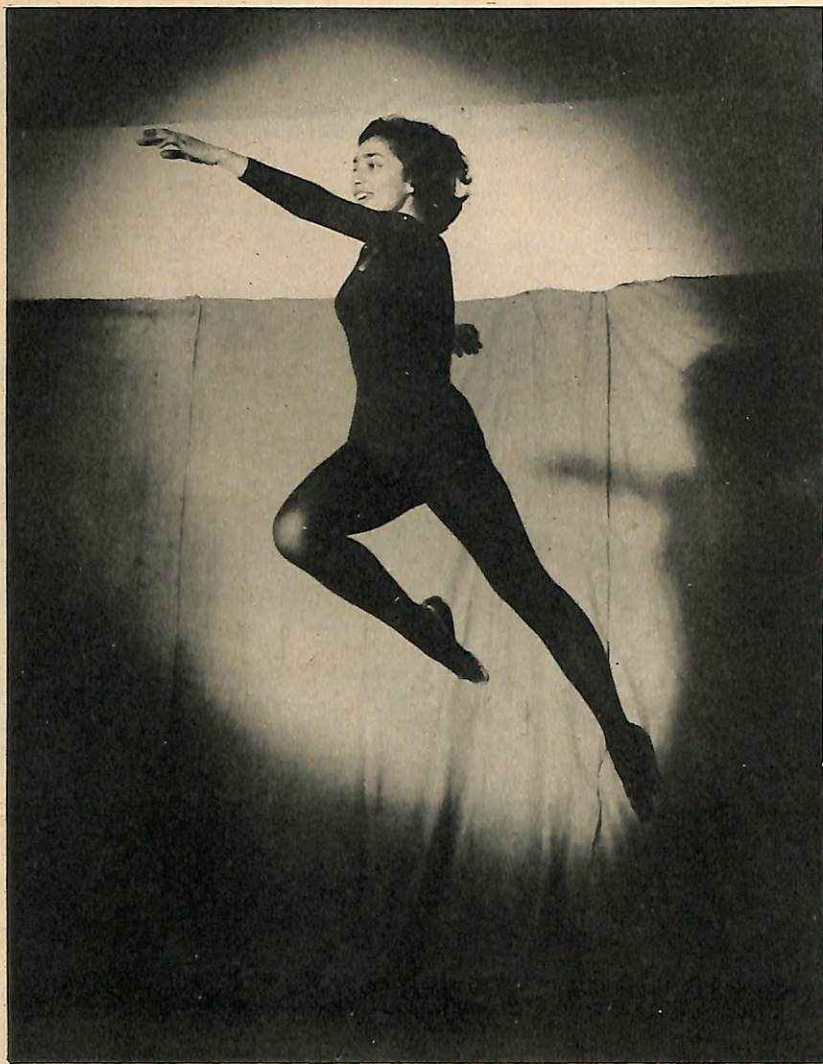
Χαρακτηριστικὸ τοῦ πρακτικοῦ πνεύματος ποὺ τὸν διακρίνει εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἀπάντησε στὴν «Μέτρο», ὅταν τοῦ ζήτησαν νὰ παρουσιάσῃ στὴν τρίτη ταινία του μετὰ τὰ μακριὰ μαλλιά του συμμαζεμένα κάπως. «Βάλετε κατιτί παραπάνω καὶ κουρεῖσμάι ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν ψιλὴ μηχανή».

Ὅσο γιὰ τὴν καρδιά τοῦ «χρυσόμαλλου δέρατος», πολλὲς τὴ διεκδικοῦν, ἀλλὰ ὁ ἴδιος δὲν δίνει θετικὴ ἀπάντηση σὲ καμμιὰ. «Εἶμαι ἀκόμη 21 χρονῶν. Νωρὶς εἶναι νὰ συζητᾶμε γιὰ τέτια ζητήματα».

Κάνει δὲν ξέρει, βέβαια, πότε θὰ σημάνῃ τὸ τέλος τοῦ Πρίσλεϋ, καὶ ὁ ἐνθουσιασμός τῶν θαυμαστῶν του θὰ ξεφουσκώσῃ. Ὡστόσο, καὶ σύντομα νὰ γίνῃ αὐτό, ὅπως ὑπολογίζουν οἱ «σοβαροὶ», δὲν θὰ ἔχῃ καμμιὰ σημασία, γιατί οὔτε τὸ ἀγράφηγμα, οὔτε οἱ «καντιλλάκ» χάνονται, οὔτε οἱ σοβαρὲς καταθέσεις στὴν τράπεζα ἐξαφανίζονται. Ἀπὸ δὴ καὶ μπρὸς ὁ Πρίσλεϋ θὰ τρώῃ καὶ θὰ πίνῃ «εἰς υγείαν...».

Έδω κι' Εκεί

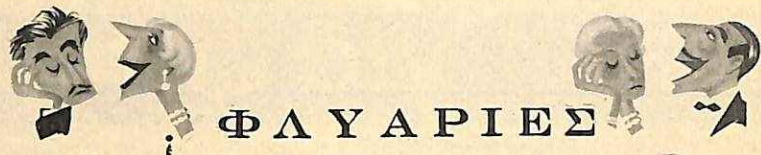
ΑΠΟ ΤΗ ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ δραυιά της Σχολής Ματέι Ρουσσόπουλου. Ή νεαρή χορεύτρια Ράνια Αβδελοπούλου, κόρη του συμπαθούς πρωταγωνιστού του «Εθνικού» Αποστόλου Αβδη, σ' ένα έντυπωσιακό πλῆγμα.

■ ■ ■ Ο ΕΘΝΙΚΟΣ Βρετανικός Κολυμβητικός Σύνλογος αποφάσισε ότι εις το μέλλον ο κυλιμωτής που θα χάνει τυχόν το ολίπ του κατά την διάρκεια ενός αγωνίσματος δεν θ' αποκλείεται από τους αγώνες.

■ ■ ■ ΕΝΑ χωριό έξω από τη Βενετία κινδυνεύει να καταστραφεί ολοκληρωτικά από τους τερμίτες. Το παλάτιο Πίτι, στη Φλωρεντία, απειλείται επίσης από τα φοβερά αυτά έντομα που έχουν ήδη καταστρέψει συγγράμματα άνωπολόγιστης αξίας. Οι ειδικοί δοκιμάζουν όλα τα γνωστά μέσα εξόντωσής.

■ ■ ■ ΕΡΕΥΝΩΝΤΑΣ τὰ ρούχα ενός αλήτη της Γρενόβλης, ονόματι Σάρλ Κλεμάν, που βρέθηκε νεκρός στο δρόμο, οι αστυνομικοί ανακάλυψαν μέσα στις τσέπες του χρεώγραφο και μετοχές αξίας 4 εκατομμυρίων φράγκων. Ο Κλεμάν ήταν επίσης ιδιοκτήτης πολλών οπιτών.

■ ■ ■ ΠΑΝΩ από 65 εκατομμύρια αυτοκίνητα, από τα οποία 54 εκατομμύρια ιδιωτικής χρήσεως, ετέθησαν σε κυκλοφορία κατά το 1956 στις Ηνωμένες Πολιτείες, δηλαδή 2.500.000 περισσότερα από το 1955.

Έλληνική νίκη... Το όνομα του φιλοτέχνου κ. Βασιλείου Γουλανδρή εξακολουθεί να κατέχει τὰ σκήπτρα της επικαιρότητας στα ξένα περιοδικά, παρ' όλον ότι επέρασαν ήδη αρκετές ημέρες από τον ηλιεπιηρισμό έργων ζωγραφικής της Γκαλερί Σαρπαντιέ του Παρισιού, στον οποίον ο Έλληνας εφοπλιστής αγόρασε έναν πίνακα του Γκωγκέν καταβάλλοντας το εξωφρενικό ποσό των 30 χιλιάδων χρυσών λιρών. Ο κ. Βασίλειος Πέτρου Γουλανδρής, εύτυχης τώρα κάτοχος του περιφήμου πίνακος, είναι ιδιοκτήτης 95 πετρελαιοφόρων και διαφόρων άλλων πλοίων. Η Κοσμική ατ-τραξιόν... Στον μεγάλο φιλανθρωπικό χορό της Χ.Ε.Ν. που δίδεται στις 17 'Ιουλίου σε πολιτισμένο κέντρο της Γλυφάδας, μια από τις ωραιότερες εκπλήξεις θα είναι —λέγεται— και τὰ πυροτεχνήματα που διέθεσε γνωστός Έλληνας εφοπλιστής, πυροτεχνήματα καταπληκτικά που θα μεταβάλλουν γιά λίγο την συμπαθητική άκτι σέ τόπο άληθινά φαντασμαγορικό... Η Μελαγχολία κές σκέψεις... Φεύγοντας από τὸ Παρίσι όπου (μεταξύ άλλων ασχολιών) εώρτασε τὴν πανηγυρική των γενεθλίων του, ο Λώρενς Ολίβιερ εἶπε: «Λατρεύω τὸ Παρίσι, είμαι ένθουσιασμένος με τὴν ἐπιτυχία μας καὶ με τὸ παράσημο τῆς Λεγεώ-νος τῆς Τιμῆς που ἀπένειμε ο πρόεδρος Κοτὺ στή γυναίκα μου, ἀλλά... είμαι πολὺ λυπημένος που συμπλήρωσα ἡλικία μισοῦ αἰ-ώνας... Η Διάφευση ἐλπίδων... Ἐπὶ 23 χρόνια ο πρώην βασιλεὺς τῆς Γιουγκοσλαβίας Πέτρος προσπαθεῖ ν' ἀνακαλύψῃ τὸν συνδυασμὸ που ἀνοίγει τὸ χρηματοκιβώτιο τοῦ πατέρα του Ἀλεξάνδρου, που βρίσκεται κατατεθειμένο σὲ μιά ἐλβετική Τρά-πεζα καὶ περιέχει 500.000 λίρες. Ἐνας πολὺς αὐλικὸς τοῦ ἔ-γραψε τώρα τελευταία πὼς γνωρίζει τὸν συνδυασμὸ. Ταξίδια στή Ζυρίχη, κινητοποίηση τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς, ἀνυπομονη-σία, προσδοκία... Ἀλίμονο, ο συνδυασμὸς δὲν ἦταν σωστός!... Η Διάλογος μετὰ ξὺ μικροβίων... Ἀνυσυχὸ τρομερὰ, μου φαίνεται πὼς τὴν ἀρπάξα. —Τί; Ποιά; —Τὴν πενικιλίνη...

444

■ ■ ■ ΤΟ Ιταλικό ταχυδρομείο εἰσήλωσε ἀδυναμία νὰ μεταδίδῃ στή Σοφία Λώρεν, στήν Ἀμερική, τὰ γράμματα που τῆς στέλνουν οἱ θαυμασταὶ τῆς. Τὸ βάρος τους φτάνει μερικές εκατον-τάδες κιλά τὴν ἡμέρα. Ἐνας σωφὲρ-γραμματοῦ παραλαμβάνει τὶς ἐπιστο-λές μ' ἕνα μικρὸ φορτηγὸ αὐτοκίνητο καί, ὕστερ' ἀπὸ αὐστηρὴ ἐπιλογή, στέλνει στὸ Χόλλυγουντ μόνον τὶς πε-ρισσότερες ἐνδιαφέρουσες.

■ ■ ■ ΕΝΑΣ Ναπολιτάνος, ο σινιὸρ Βιτσέντσο Πενάκιο, κατετρόπωσε τὸν Ἀμερικανὸ Ἀλμπερτ Κόουτ, ο ὁποῖος εἶναι ἱκανὸς νὰ τρώῃ πενήντα αὐγά τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο. Ο Βιτσέντσο κα-τεδρόνθισε σ' ἕνα γεῦμα ἕνα κιλὸ μα-καρόνια, δώδεκα μπιφτέκια, ἕνα κιλὸ ψάρια, μισὸ κιλὸ τυρὶ καὶ δώδεκα πᾶ-στες. Ἐπειδὴ δὲν πίνει κρασί, ο Βιν-σέντσο, ο ἐπιλεγόμενος «Ο Λιγὸφα-γος», ἀρκήσθηκε σὲ λεμονάδες. Ἀδεί-α-σε εἰκοσιδύο φιάλες.

■ ■ ■ ΔΥΟ ἐλέφαντες, τρόφιμοι τοῦ ζω-ολογικοῦ κήπου τῆς Ουγκάντα, ἔρρηκαν οἰκτρὸ θάνατο ἐξ αἰτίας ἐνὸς ποντι-κοῦ. Τὸ μικρὸ τραυτικὸ χώθηκε μεσ' στήν προσοκίδα ἐνὸς ἐλεφάντος που προσπαθῶσε νὰ διώξῃ τὸν παρεῖσατο κἀνόντας μιά ἀπότομη κίνηση. Ἐνα αἰμοφόρο ἀγγεῖο τοῦ παχυδέρμου ἔσκα-σε ἀπὸ τὴν βίαιη προσπάθεια καὶ τὸ ζῶο, τελείως ἐξηντημένο ἀπὸ μιά δυ-νατὴ αἰμορραγία, σωριάστηκε πάνω σ' ἕνα δεύτερο μικρὸ ἐλέφαντα που θρι-σκώτανε στὸ πλάι του καὶ τὸν συνέ-θλιψε προκαλώντας τὸν ἀκαριαῖο θά-νατό του.

■ ■ ■ ΦΟΡΩΝΤΑΣ ἕνα κομψὸ νυχτικὸ κ' ἕνα μοντέρνο ἀνοιξιάνικο καπελά-κι μιά νεαρὰ κυρία τοῦ Ὀισκίρην (Γερμανία) ἔκανε ἐπὶ μιά ὥρα περί-πατο στὸν κεντρικώτατο δρόμο τῆς πόλεως χωρὶς νὰ προκαλέσῃ καμμιὰ ἰδιαίτερη προσοχή. Κέρδιζε ἔτσι ἕνα στοίχημα ἀπὸ 100 μάρκα.

■ ΜΕΡΙΚΑ ἀπὸ τὰ ἀνέκδοτα που κυκλοφοροῦν τώρα στή Βαρσοβία καὶ — με λιγώτερο δυνατὴ φωνή καὶ με τὶς ἀπαραίτητες «επικές» παραλ-λαγές — στήν Πράγα, τὴ Βουδα-πέσθη καὶ τὸ Βουκουρεστί:

Τὸ πρῶτο: Ἡ σκηνὴ στὸ σπίτι ἐνὸς μέλους τοῦ Κόμματος.

—Μαμά, ρωτᾷ ἕνα παιδί τὴ μη-τέρα του, ὁ Στάλιν ἦταν καλὸς ἢ κακός;

—Κακός, χρυσό μου. Ἔλα, κοιμή-σου τώρα.

—Ὅχι, μαμά, πές μου, ὁ Λένιν ἦταν καλὸς ἢ κακός;

—Καλός, παιδάκι μου. Κοιμήσου τώρα.

—Ὅχι, μαμά, θέλω νὰ μοῦ πῆς...

ὁ Κροῦστσεφ εἶναι καλὸς ἢ κακός; Τότε ἡ μητέρα:

—Μὴ λές κουταράρες! Πῶς θές νὰ τὸ ξέρω; Αὐτὸ δὲν τὸ ξέρει κα-νεὶς...

ὁ Κροῦστσεφ δὲν πέθανε ἀκό-μη...

■ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ εἶναι μιά μικρὴ ἀγγελία σὲ μιά ἐφημερί-δα τῆς Βαρσοβίας:

«Ἀνταλλάσασμεν ἀνεξάρτη-σίαν ἀμφίδουλον ἐναντὶ οἰασθῆ-ποτε ἄλλης γεωγραφικῆς θέ-σεως. Ἀπευθυνθῆτε: Πολωνί-αν».

■ Η ΤΡΙΤΗ ἱστορία διαδραματίζεται στὰ σύγγρακτα σύνορα, στήν ἀρχὴ τῆς ἐπαναστάσεως.

Ἐνας γέρος Ἑβραῖος τρέχει νὰ περάσῃ τὴ μεθοριακὴ γραμμὴ.

—Γιὰ ποὺ τῶσας, σύντροφε; τοῦ λέει ὁ φρουρὸς σταματώντας τὸν με-τὸ ὅπλο του.

—Φεύγω, σύντροφε, φεύγω...

—Καὶ γιὰτί;

—Νὰ σοῦ πῶ, ἔτσι ποὺ πάνε τὰ πράγματα δὲν ἔρεει κανεὶς τί γίνε-ται ἀπὸ τὴ μιά μέρα στήν ἄλλη. Μπορεῖ νὰ ξανάρθουν ο φασίστες καὶ εἶμαι, ἔρεεις, Ἑβραῖος...

—Ὅχι δά, ὅχι δά, τὸν καθησυχά-ζει ὁ φρουρὸς. Μὴ φοβάσαι, οἱ Ρῶσοι δά μέινουν.

Καὶ ὁ Ἑβραῖος:

—Αὐτὸς εἶναι ὁ δεύτερος λόγος...

■ ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ἀνέκδοτο ἀ-φορᾷ τὴ σταλινική ἐποχὴ. Σὲ μιά συγκέντρωση τῆς Κεντρι-κῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κόμμα-τος, ἕνα παλαιὸ μέλος διαμαρ-τύρεται:

—Ἡ ἀξία μου δὲν ἀναγνωρί-ζεται. Είμαι ἕνα ἀπὸ τὰ πα-λαιότερα μέλη τοῦ Κόμματος καὶ ὅμως πολλοί, νεώτεροί ἀ-πὸ μένα, ἔγιναν ὑπουργοί.

—Μὰ, σύντροφε, παρατηρεῖ ὁ Γραμματεὺς, τώρα δὲν τὰ βουλευτοῦργια ἔχουν δυνά-μει. Δὲν ὑπάρχει κανένα διαβέσμο!

—Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ δημι-ουργήσετε!

—Μὰ ποίό;

—Νὰ με κάνετε ὑπουργό τῶν Πορτοκαλιῶν.

—Μὰ, σύντροφε, τί λές τῶ-ρα! Δὲν ὑπάρχουν πορτοκά-λια στήν Πολωνία!

—Καὶ τί σημασία ἔχει; Μήπως δὲν ἔχετε ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης;

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Ὁ ἄνθρωπος που λέει συνεχῶς ὅτι εἶναι τζέντλεμαν, δὲν ἦταν ποτὲ, οὔτε καὶ θὰ γίνῃ τζέντλε-μαν.

Σάρτις

Ἐλάχιστοι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώ-πους που ἀποκοτῶν φήμ γίνον-ται πραγματικὰ μεγάλοι, οἱ πε-ρισσότεροι... φουσκώνουν.

Οὐίλσον

Τὸ μεγαλύτερο ἐπίτευγμα στὸν κόσμο εἶναι νὰ γίνῃ κανεὶς αὐ-τάρκης.

Μαίτερλιγκ

Τὸ χρῆμα δὲν μᾶς βοηθεῖ ν' ἀποκτήσωμε φίλους· μᾶς βοηθεῖ μόνο ν' ἀποκτήσωμε ἔχθρους κα-λυτέρας ποιότητος.

Νόελ Κόουρντ

Τὰ νεῖατα δὲν εἶναι μιά πε-ρίοδος τῆς ζωῆς, εἶναι μιά κα-τάσταση ψυχῆς· δὲν εἶναι ζήτημα δροσεροῦ δερμάτος, κόκκινων χειλιῶν καὶ εὐκινῆσις στὰ γό-νατα, εἶναι ζήτημα θελήσεως, φαντασίας, σφριγηλότητος στὰ αἰσθήματα· εἶναι ἡ δροσιὰ τῶν δαυτάτων πηγῶν τῆς ζωῆς.

Οὐίλλαν

Ἀπλώνοντας τὸ χέρι του γιά νὰ πιάσῃ τ' ἄστρο, ὁ ἄνθρωπος ξεχνᾷ τὰ λουλούδια που βρίσκον-ται στὰ πόδια του.

Τζέρεμυ Μπένθαμ

■ ΣΕ ΜΙΑ ἀριστοκρατικὴ λουτρόπολη κάπου στή Γαλλία. Ἐνας πλούσιος Ἀ-μερικανὸς τουρίστας σταματᾷ μ' ἕ-να ταξὶ μπροστὰ στὸ πολυτελέστερο ξενοδοχεῖο. Κατεβαίνει καὶ λέει στὸν ὑπάλληλο που ὑποδέχεται τοὺς ξένους:

—Ρωτήστε τὸν σφῆρ τί τοῦ χρω-στῶ.

Ὁ ὑπάλληλος πηγαίνει ἔξω, ἐξετά-ζει τὸ ταξίμετρο καὶ ἐπιστρέφει.

—Εἰκοσιτὸ φράγκα, κύριε.

—Νὰ τριάντα φράγκα, τὰ δύο εἶ-ναι γιά σᾶς.

Ἀκολουθοῦν, αὐτομάτως, οἱ ἐπόμε-νες διαταγές κατὰ ἱεραρχικὴ σειρά.

Ὁ ὑπάλληλος στὸν καμαριέρη:

—Πᾶρε αὐτὰ τὰ 25 φράγκα, εἶναι γιά τὸν σφῆρ που περιμένει ἔξω.

Ὁ καμαριέρης στήν καμαριέρα:

—Νὰ 20 φράγκα. Γιά τὸν σφῆρ που περιμένει ἔξω.

—Αὐτὰ τὰ 15 φράγκα εἶναι γιά τὸν σφῆρ.

Ὁ μικρὸς πηγαίνει τέλος στὸν σφ-ῆρ καὶ τοῦ δίνει 10 φράγκα.

Ὁ σφῆρ ρίχνει μιά ματιά στὰ λε-πτά καὶ φωνάζει, φουρκισμένος:

—Τί; Μονάχα δύο φράγκα πουρ-μπουάρ! Κ' ἐπειτα σοῦ λένε πῶς οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι χουβαντάδες!

■ ΕΝΑΣ δάσκαλος ἔθεσε στοὺς μα-θητὰς τελευταίως μιά πολὺ παράξενη ἐρώτηση:

—Ἄν εἴχατε ἕνα τρίτο μάτι, ποὺ θὰ θέλατε νὰ τὸ εἴχατε;

Ἐπὶ ἀπὸ δαυτὰ συλλογὴ ἑνας μικρὸς ὑψώνει τὸ χέρι.

—Ἐγώ, κύριε, θὰ τὸ θέλα στήν ἄ-κρη τοῦ δακτύλου μου.

—Γιατί;

—Διότι θὰ μπορούσα τότε νὰ τὸ γλιστρώ ἀνάμεσα ἀπὸ καμμιὰ χαρ-μάδα τοῦ ξύλινου φράκτη καὶ νὰ δλέ-πω τζάμπα τὰ μάτια τοῦ φούτ-μπῶλ.

■ Ο ΠΕΤΡΑΚΗΣ παρακαλεῖ τὸν παπ-ποῦ του νὰ τὸν πᾶ στὸ τσίρκο. Ὁ γέρος ὅμως δὲν ἔχει καμμιὰ διάθεση.

—Μὰ, παππού, ἔχει νούμερα πολὺ πολὺ ὠραία, ἐπιμένει ὁ μικρός. Νά, στὸ ἕνα, μιά ὁμορφὴ γυναίκα καθά-λα: ἕνα ἄσπρο ἄλογο, χωρὶς νὰ φορᾷ οὐτ' ἕνα ρούχο ἐπάνω τῆς, τυλιγμένη μονάχα μετὰ μακριὰ τῆς μαλλιά!

Ὁ παππούς θενώνει τ' αὐτί.

—Ἐ, καλὰ, δὰ σὲ πᾶω, λέει. Ἐχω κ' ἐγὼ πολὺν καιρὸ νὰ δῶ ἄσπρο ἄ-λογο.

■ Η ΕΛΛΗ εἶναι μιά χαριτω-μένη μικρούλα ἔξη χρονῶν. Ἡ Ἑλλη κοιμάται πάλι στὴ μα-μά τῆς. Πρὶν ἀκόμη φέξῃ καλὰ-καλὰ, ἡ Ἑλλη ἀρχίζει τὶς φλυ-αρίες.

—Ἐλα, κοιμήσου ξανά, μω-ρό μου, τῆς λέει ἡ μητέρα τῆς. Δὲν εἶναι ὥρα τώρα γιά νὰ μι-λάη κανεὶς.

Καὶ ἡ Ἑλλη, μετὰ πολὺ χαμηλὴ φωνή:

—Μαμά, εἶναι ὥρα γιά νὰ ψιθυρίξῃ κανεὶς;

■ ΕΝΑΣ ἔμπορος παιδεύεται ἀρκετὴ ὥρα νὰ ἐπιτύχῃ τηλεφωνικὴ σύνδεση μετὰ ἑπαρχιακὴ πόλη, χωρὶς νὰ τὸ κατορθώῃ. Στὸ τέλος τὸν πιάνουν τὰ νεῦρα του:

—Δὲ μοῦ λένε, δεσποίνις, λέει στήν τηλεφωνήτρια, ποῖος ἐπιτέλους ἀπὸ τοὺς δύο μας εἶναι δακάς, ἐσεῖς ἢ ἐγώ;

—Μιά στιγμή, παρακαλῶ, ἀπαντᾷ μιά τρυφερὴ φωνή, σᾶς δίνω ἀμέσως τὶς πληροφορίες.

■ Ο ΔΙΑΣΗΜΟΣ χειρουργὸς Μπέργκμαν ἦταν μαθητὴς τοῦ χρόνιου δὲν ἦταν διόλου ἐπιμε-λῆς. Μιά μέρα, ὁ δάσκαλός του ἀνήγγειλε στήν τάξη ὅτι θὰ θρά-βευσεν τὴν καλύτερη ἐκθεσὶ ἐπάνω στὸ θέμα: «Τί εἶναι ἡ τεμπε-λιά».

Ὁ Μπέργκμαν παρέδωσε ἀμέ-σως καμαρωτὸς τὴν μακροσκε-λότερη ἐκθεσὶ—τρεῖς σελί-δες.

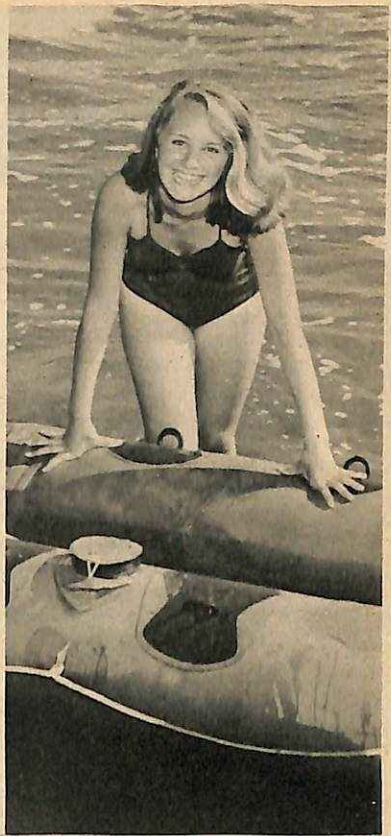
Στὴν πρώτη εἶχε γράψῃ «Αὐ-τό» στὴ δεύτερη, «εἶναι» στήν τρίτη, «τεμπελιά».

Πῆρε τὸ βραβεῖο.

■ —ΠΗΡΑ προχτὲς τὴν κό-ρη μου σ' ἕνα μάτς πυγμαχί-ας καὶ ἀπ' τὴν τρομάρα τῆς ἔχασε τὴ λαλιά τῆς.

—Καὶ τώρα τί θὰ κάνης;

—Λέω νὰ πᾶω καὶ τὴ γυ-ναῖκα μου.

Η ΑΝΤΡΑ ΜΑΡΙΝ θεωρεῖται σήμερα ἡ καινούργια ἐλπίδα τοῦ ἱταλικοῦ κινηματογράφου. Ἡ Ἄντρα γεννή-θηκε στὸ Μιλᾶνο καὶ εἶναι φοιτή-τρια, ἀλλὰ ἔχει πάρει μέρος κιόλας σὲ διάφορους μικροὺς ρόλους σὲ ταινίες που δὲν πέρσαν, βέβαια, τὰ ὅρια τῆς Ἱταλίας, ἀλλὰ που ἐ-κίνησαν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν μεγάλων παραγωγῶν γιά τὴ νεαρή «στάρλετ».

■ ■ ■ ΕΝΑΣ καθηγητῆς τῆς Βρετανι-κῆς Βασιλικῆς Πηολογικῆς Ἐται-ρίας ἐξακρίβωσε ὅτι οἱ σπίνιοι τοῦ Ἑσσεῖ ἔχουν τὴν τάση νὰ μιμοῦνται τὸ κελόδημα τῶν σπίνων τῆς Εὐρώ-πης, ἀν θροῦν σὲ ἴδιο κλουβί. Του-λάχιστον κατὰ τὶς πρώτες μέρες. Ἀργότερα, τὸ ἐγγλέζικο κελόδημα ἐ-πικρατεῖ. Τὸ γνωστὸ σατιρικό πι-ρισδικὸ «Πῶντες», ἀναγράφοντας τὴν εἰδηση, προσθέτει: «Εἶναι λυπρὸ ὅτι καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ πηολόγοι δὲν ἐγκαταλείπουν τὴν ἰδέα ὅτι ἡ Ἀγ-γλία πρέπει νὰ κυβερνᾷ πάντοτε τὸν κόσμο».

■ ■ ■ Η ΒΙΒΛΟΣ ἔχει μεταφρασθῇ σὲ 1.108 γλώσσες, ἀναγγέλλει τὸ δελτίο πληροφοριῶν τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλη-σίας τῆς Γερμανίας, που δημοσιεύεται στὸ Μπλὲφελντ. Οἱ πρὸ πρόσφατες μεταφράσεις τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἔγι-ναν στὴ γλώσσα τῶν μπέμπα (Νότιος Ροδεσία), τῶν μπίμπί-ιτς (Νηγερία) καὶ τῶν μαρόδο (Νῆσοι τοῦ Σολομών-τος).

Pin Kίρμπυ

Pin Kίρμπυ

Η Ζωή μας

...θα ήταν πολύ πιο άπλοποιημένη αν κάθε τόσο δεν την φορτώναμε μ' ένα σωρό συμπτράγκαλα.

- ♦ Νά τ' αποκτήσης, είναι εύκολο. Ν' απαλλαγής, — συχνά παίρνει δι- αστάσεις δράματος του Εγγενίου Ο' Νήλ.
- ♦ Παράδειγμα: Ο Μπρούνο.
- ♦ Είναι μήνες τώρα που όλες οι άρχες της λογικής, της αισθητικής και της νοικοκυροσύνης επιβάλλουν να κλείσει κανείς τα μάτια, με σω- φροσύνη και παλληκαριά, να πάρη τον Μπρούνο μέχρι την κουζίνα, ν' ά- νάψη ένα σπρίτο και να τον μεταβάλει σ' όλοκαύτωμα, γιά να τον γλυ- τώσει τουλάχιστον από τον εξευτελισμό του τενεκέ των σκουπιδιών και το ρύγχος των χοίρων μιάς χωματιανής.
- ♦ Μα κάθε μέρα ή εκτέλεση αναβάλλεται.
- Και τα παμπόνηρα μάτια του πλαστικού αυτού αθύρματος, που συ- χνά επιδεικνύει ιδιότητες έμφυχου, γυαλίζουν κάθε μέρα περισσότερο, αά νάχη επίγονση της συναισθηματικής επιβολής πούχει αποκτήσει πά- νω στον γράφοντα.
- ♦ Πώς την απέκτησε;

Κάποια Πρωτοχρονιά θα πρέπει νάτανε, πούταν γεμάτη ή αγορά από τούτα τα σκυλόπουλα, με τό πυθαράκι τους και την άστεία φω- νή τους. Κάποιο άρχικό άστέιο θα πρέπει να συνδέεται με τον άρχικό ξίσωση πρεσβείας, πότε σε μία πα- τής διδωλότητας, — κ' ίσως και με την πρώτη του έξοδο άργότερα σ' έναν κινηματογράφο, και με κάτι άλλες ύποπτες παρουσίες του στην τσέπη ενός παλτού, πότε σε μία δε- ξίωση πρεσβείας, πότε σε μιά πα- ρατεταμένη άγκυροβολία στον ύπ- νεμο όρμικο του μπάρ του ε' Ατε- νε Παλλάς...

♦ Καί ξαφνικά, ο Μπρούνο πήρε ύ- πόσταση. "Ήλεγχε, ένέπνεε, συνε- δούλευε, διαφώτιζε, καθωδηγούσε, έ- νέκρινε, άπέριπτε, — πρόσωπα και πράγματα, πράξεις και γεγονότα. Άκόμα κι όταν κατεπλάκη από τό δγκώδες σύγγραμμα περί λαο- γραφίας της Χίου του κ. Φιλίππου

'Αργέντη άρνήθηκε, παλληκαρίσια, κάθε αισθητική επιδιόρθωση και παρέμεινε κύριος του πεδίου, με μία πρόσθετη σοφία και πονηράδα στην σακατεμένη του μορφή.

♦ "Έγινε σύμβολο, ο Μπρούνο, κ' είναι επικίνδυνο κάτι τέτια σύμ- बोла συνέσεως, όταν είναι φτιαγμένα από εύφλεκτον ύλη πλαστική. Συλλογίζεται κανείς πώς θα τό θγάλουν πέρα στη ζωή, σαν χάσουν με τον καιρό τον προστατευτικό συναισθηματικό τους μανδύα.

♦ Τί να γίνονται άραγε όλα τούτα τα πραγμάτκια, όταν ο άτο- χός τους φύγη κάποτε από τον κόσμο τούτο;

Πολλές φορές έχω παρασταθεί σε τέτιες όδυνηρές καταγραφές — σ' άνοίγματα μπουλών με μυηλιμπιδία ντυμένα μ' άσμηόχαρτο, σε πομπώδη δικαστική παράταξη κουκλοπάνων γιά την εξακρίβωση της πραγματικής των «άγοράϊας» αξίας.

♦ Κι ακόμα πιο ενδιαφέρον (ας μη τό πούμε τραγικό, γιατί επί εποχής βασιλείας Μπ. Κυριακίδου και Μ. Μελάγιας άλλου έχει μετα- στη ή τραγικότης) — ακόμα πιο ενδιαφέρον, λοιπόν, είναι σαν ή σκαπάνη του άρχαιολόγου φέρνη στο φώς άλλα ψιλοπράγματα, που προϋπήρξαν αιώνας πριν από μας — στελεγγίδες που έβυσαν σώματα εφής των παλλόμενων από διέγερση, πυξίδες που έγγιζαν χέρια γυναι- κών τρεμμένα από προσμονή: Τί θα ήσανε, άραγε, κεί μέσα, στο έλεφαντοειδί; "Ένα χρυσαφικό; "Ένα άσημικό;

"Ή — τό καλύτερο από όλα — μία συνετά έξασφαλιστική διαθήκη.

♦ Πόσο μακριά μας πάει ο νους! Γιά τα συμπτράγκαλα λέγαμε και γιά τ' αθύρματα και γιά τα πολ- λά θρηνητικά — κοϊκίλους μιάς 'Αποκρηάς, ζωάκια ενός χριστουγε- νιάτικου δέντρου — που ήρθε ή ώρα να τα σκουπίση τό λυτρωτικό χέρι μιάς Σταυρούλας, μιάς Περμαβοΐλας, μιάς Φωτεινής.

♦ 'Αθύρματα...

♦ Θυμητάρια, παιχνίδια, κάρτες, σουβενίρ, δηλ ή συναισθηματική άποσκευή της ούσιαστικής μοναξιάς μας...

Κάθε που φτάνει τό καλοκαίρι κ' ή άθηνάϊκή σκόνη κατακάθεται πάνω σ' έμφυχα κι άψυχα, είναι καιρός γιά μιά ριζική, ούσιαστική, τελεσίδικη και θαρραλέα έκκαθάριση.

♦ Υπάρχει κανείς, ή καμιά που να θέλη τον Μπρούνο;

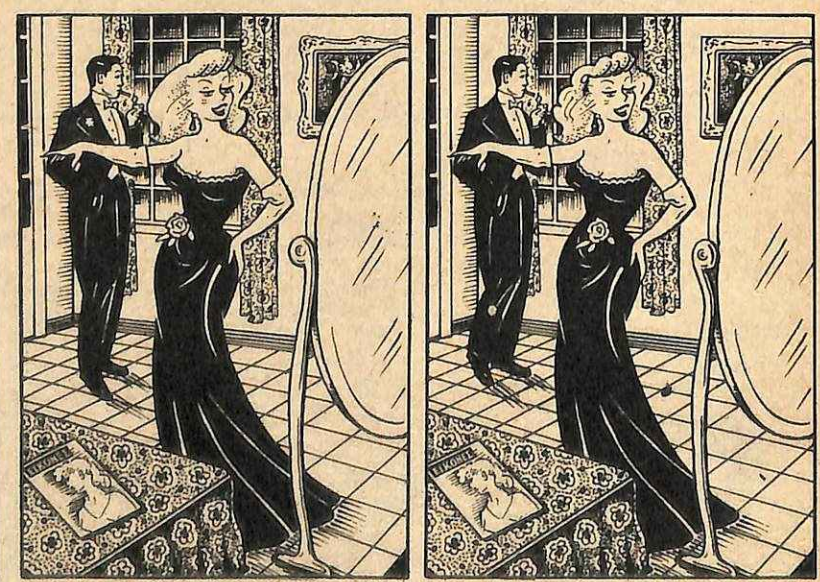
Index

ΤΙ ΛΕΝΕ ΤΑ ΣΤΡΑ

Γιά την έβδομάδα από 1 έως 7 'Ιουλίου 1957

- ΚΡΙΟΣ.**—Γιά όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου. Ξαναρωτήστε πριν λάβετε όριστικές αποφάσεις. Πρέπει κανείς να ελ- ναι πάντοτε βέβαιος κ' έτοιμος στη ζωή του. Καμμία φορά κάνουμε και λάθη. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 4.
- ΤΑΥΡΟΣ.**—Γιά όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-20 Μαΐου: Οι αντίδράσεις των ανθρώπων του στενού σας περιβάλλοντος δεν πρέ- πει να σας δάξουν σε δύσκολη θέση. Ήταν επόμενο να θρεθίτε μπρο- στά σε δυσκολίες. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 9.
- ΔΙΔΥΜΟΙ.**—Γιά όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου-21 'Ιουνίου: Έχετε κάνει κακή μεταχείριση της ελπίδας της τύχης. Πρέπει να ξε- χωρίσετε τις άσθηματικές από τις επαγγελματικές καταστάσεις. Συγ- κεντρώστε. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 6.
- ΚΑΡΚΙΝΟΣ.**—Γιά όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου: Τώρα μπορείτε να προχωρήσετε άπερίσπαστα στη δουλειά σας. Όλα τα θέματα που σας άπασχολούσαν τελευταίως θα πάρουν εύνοϊκή κ' ευχάριστη λύση. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 3.
- ΛΕΩΝ.**—Γιά όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 'Αυγούστου: Δεν θα πιστεύετε στα μάτια σας από την εύτυχία που σας περιμένει. Έχετε μεγάλους φίλους που έzerουν την προσωπική σας αξία και σας εκτιμούν. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 4.
- ΠΑΡΘΕΝΟΣ.**—Γιά όσους γεννήθηκαν από 23 'Αυγ.-22 Σ' 'Εβρίου. Ή ζωή σας επιφύλασσει πολλές άκόμη διακυμάνσεις. Προσέξτε να κάνετε ύπομονη και να συγκρατήτε τα νεύρα σας. Μόνον έτσι θα έπι- τύχετε σύντομα. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άριθ. 5.
- ΖΥΓΟΣ.**—Γιά όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ.-22 'Οκτωβρίου: Μερικές εύνοϊκές άκτίνες την έρχομένη έβδομάδα θα σας δοήσουν πο- λυ σε μία επαγγελματική προσπάθεια. Να είστε τολμηρός και να έ- χετε πρωτοβουλία. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, άριθ. 2.
- ΣΚΟΡΠΙΟΣ.**—Γιά όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Ν' 'Ιμβρίου: Έχετε ταλαιπωρηθή πολύ ψυχικά και σωματικά τον τελευταίο καιρό. Καλύτερα ν' αναπαυήτε γιά μερικές ημέρες. Ένα μικρό ταξίδι θα σας άναζωογονήσει. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 5.
- ΤΟΞΟΤΗΣ.**—Γιά όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ.- 21 Δ' 'Ιμβρίου: Μη σκέπτεσθε πάντοτε τα δυσάρεστα πράγματα. Έχετε γίνει απαι- σιόδοξος, χωρίς κανέναν ούσιαστικό λόγο. Να διασκεδάσετε περισσώ- τερο. Θάρρος, θα έπιτύχετε. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 3.
- ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.**—Γιά όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ.-19 'Ιαν.: Συγχρονίστε τις προσπάθειές σας. Έχετε πολλούς έχθρούς που πε- ριμένουν να σας έξοντώσουν. Μη τους δώσετε την λαθή. Συγκεντρώ- τε περισσότερο. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 2.
- ΥΔΡΟΧΟΟΣ.**—Γιά όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φ' 'Ιβρίου: Κάνετε τό πρώτο δήμα κ' επιτύχετε. Προσέξτε τώρα μη πέσετε σε καμμία σοβαρή παγίδα. Δύσκολα θα σας νικήσουν. Να έχετε θάρρος. Προπαθήστε. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 6.
- ΙΧΘΥΕΣ.**—Γιά όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ.- 20 Μαρτίου: Μη γελοιοποιήτε τα πράγματα. Υπάρχουν στιγμές στη ζωή που οι άνθρωποι πρέπει να κάνουν πώς δεν καταλαβαίνουν. Τότε μόνον μπο- ρούν να επικρατήσουν. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 9.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Τό δεύτερο σκίτσο διαφέρει από τό πρώτο σε 9 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Τον λένε και υπόχυμα.
2. Αναγράφεται δια την έπομένη κληρώνει εις την άριστερά πλευρά του Κρατικού μας λα- χείου — Χειλοφώνον.
3. Ιστορικό χωριό της 'Ηλείας ή... δύο άλ- λεπάλληλες νότες — Είναι και των ρητό- ρων τέχνη (γεν.).
4. Αλεξανδρινή φιλόσο- φος και μαθηματικός του 4ου μ.Χ. αιώνας (αιτ.) — Προσαγόρευ- σις έγγάμου Συμυ- νίας.
5. Άδελφός του Κίρκης (γεν.).
6. Μόλυσις, δεδήλωσις (αιτ.) — «Με τό νοϋ πλουταίνει ή κόρη, με ταν... ή άκαμάτρα» (παροιμία).
7. Μόριον — Διακριτικό κυβερνητικού αυτοκινή- του — Άδελφός, ή- πειρος.
8. Μέταλλον των σπανίων γαιών έ- χον τό 20ην μας γράμμα ως σύμ- बोλον — Παροτρύνει τούς σπκώ- νοντας θάρη.
9. Ή χειρότερα πενία... — Ύπο- νοεί και τό πρόσωπον, έιάρθρος (γεν.).
10. Κόρη του Εύρύτου — Χωριό της Κύπρου, ή γυνήτερα του Αύεν- τια.
11. Παπάτομος του Σαϊντ Λά- ρενς εις τον Καναδά, ένάρθρος — Σημείον άριθμητικής.
12. Παπάτομος του Μοσέλλα, έν- άρθρος — Απαράτητα εις την ζχαροπλαστικήν.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Κάλυμμα των Ιερών μας.
2. Ή αίτιατική ενός υιού του 'Ερ- μου (άντιστ.) — Άρχαίον όνο- μα του Δουνάβεως.
3. Άθλιος, δύστηνος, ταλαίπωρος (αιτ.) — Ύποχρεωτικοί κατα-βολαι (γεν.).
4. Λίμνη της Άθρησσίας (άντι-

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

5. στρόφος) — Ύδάτινος δρόμο (αίτιατική).
6. Νότα — Παράλλαξη του χαλα- ζίου, χρώματος καστανού ή κι- τρίου — Άρθρον.
7. Ύπονοεί την... Ψωροκώστανα — Νημάτων.
8. Όνομα δύο άρχαίων πόλεων της 'Αργολίδος και Μεσσηνίας (αι- τιατ.) — Πατήρ του Νέστορος (αίτιατική).
9. Ήρωε του Κίπλιγκ — Αύτό- ματος ελάττωσις όγκου (δην.).
10. Παράγειται έξ αποστάξεως στεμ- φύλων (γεν. δην.).
11. Τό άνώτατον χείλος των τοίχων του πλοίου (γεν. δην.).
12. Διαχωρίζει καταλλήλως κτυπώ- νος (καθαρ.) — Τα άρχαία εβύ- λινα τείχη (αιτ.) — Άρχαίον ρήμα... της βροχής.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ό σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έ- πιτύχη κανείς όσο τό δυνατόν μεγαλύ- τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ- ξεων.

Άρχίστε λοιπόν από οποιοδήπο- τε γραμμή θέλετε και προχωρήστε ά- πό τό τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό γάντοτε, τετράγωνο, όριζον- τίως, καθτός ή διαγωνίως, προσπα- θώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήτε.

Ν	Α	Ι	Μ	Ω	Κ
Α	Ο	Ζ	Ο	Μ	Γ
Π	Λ	Ν	Ε	Σ	Ε
Δ	Ο	Λ	Α	Δ	Ο
Ι	Ε	Τ	Η	Λ	Π
Ν	Ο	Α	Μ	Ο	Υ

Σημειώστε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και οδήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα γιά μιάν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

ή ώρροιά άρχίζει με τον SCHERK

Πούδρα Mysticum Scherk

Τά 5 σπουδαιότερα προσόντα της πούδρας ΣΕΡΚ:

- Περιέχει άγνά αυστατικά
- Είναι αιδέρια άρωματισμένη
- Είναι λεπτή σαν άχνός
- Αφομοιώνεται με την έπιδερμίδα
- Δημιουργεί τον έλκυστικό τύπο που ποθείτε

Scherk Mysticum Compact

Scherk Face Lotion

Γιά τό καθάρισμα της έπιδερμίδος.

- Αφαιρεί τελείως τη σκόνη, τό μακιγιάζ και τό σμίγμα από τούς πόρους.
- Έξαλείφει τό μπιμπίκια
- Ξανανιώνει την έπιδερμίδα

Γιά ένα διακριτικό μακιγιάζ του προσώπου: Βάλετε τό έξαυλωμένο Κομπάκ ΣΕΡΚ με τά ώραιότερα και φυσικά χρώματα.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ • ΑΘΗΝΑΙ, ΝΙΚΗΣ 9 • ΤΗΛ. 25-739

Ξεκούρατο και καθαρό ΠΛΥΣΙΜΟ

Καταμηκτικό Τέλειο

- Βράζει τό νε- ρό.
- Πλένει καθα- ρά.
- Στίβει αυτό- μωτος.
- Άδειάζει μό- νο του.

ΤΟ ΗΛ. ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ

Servis

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Μ. ΚΙ. ΠΑΠΑΖΑΓΛΟΥ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8 ΤΗΛ. 30-053
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 29 ΤΗΛ. 23-66

Νὰ σωθοῦν τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὸ δρόμο!

Ἡ πολύτιμη δράση τοῦ Μπενακείου Παιδικοῦ Ἀσύλου

Υπάρχουν στὴν Ἀθήνα ἄρκετοι παιδικοί σταθμοί. Ἄλλοι εἶναι κρατικοὶ καὶ ἄλλοι ἐπιχορηγοῦνται ἀπὸ μεγάλα ἐργοστάσια, ὅπως ὁ σταθμὸς τῆς καπνοβιομηχανίας Παπαστρατοῦ. Ἀλλὰ πρῶτος στὸ εἶδος του στὴν Ἑλλάδα καὶ ὑπόδειγμα γιὰ τοὺς ἄλλους στάθηκε τὸ «Μπενάκειο Παιδικὸ Ἀσύλο» τῆς Κηφισιάς.

Ὁ τραγικὸς θάνατος δύο μικρῶν παιδιῶν ἦταν ἡ αἰτία τοῦ δημιουργήθηκε. Ὁ Κωστάκης διαμελίσθηκε ἀπὸ ἓνα φορτηγὸ, ἡ Μαρούλα πέθανε ἀφοῦ κατάρπια ἓνα σωληνῆριο μὲ κινίνα πού τὰ πήρε γιὰ καραμέλλες. Τὴν ὥρα ἐκείνη οἱ μητέρες τους τὰ εἶχαν ἐγκαταλείψει μόνα γιὰ νὰ πᾶνε στὴ δουλειά τους. Δύο πλούσιοι εὐεργέτες, ὁ Μανώλης καὶ ἡ Βιργινία Μπενάκη, συγκλονίσθηκαν τόσο πολὺ ἀπὸ τὰ τραγικὰ αὐτὰ δυστυχήματα, ὥστε διέθεσαν ἀμέ-

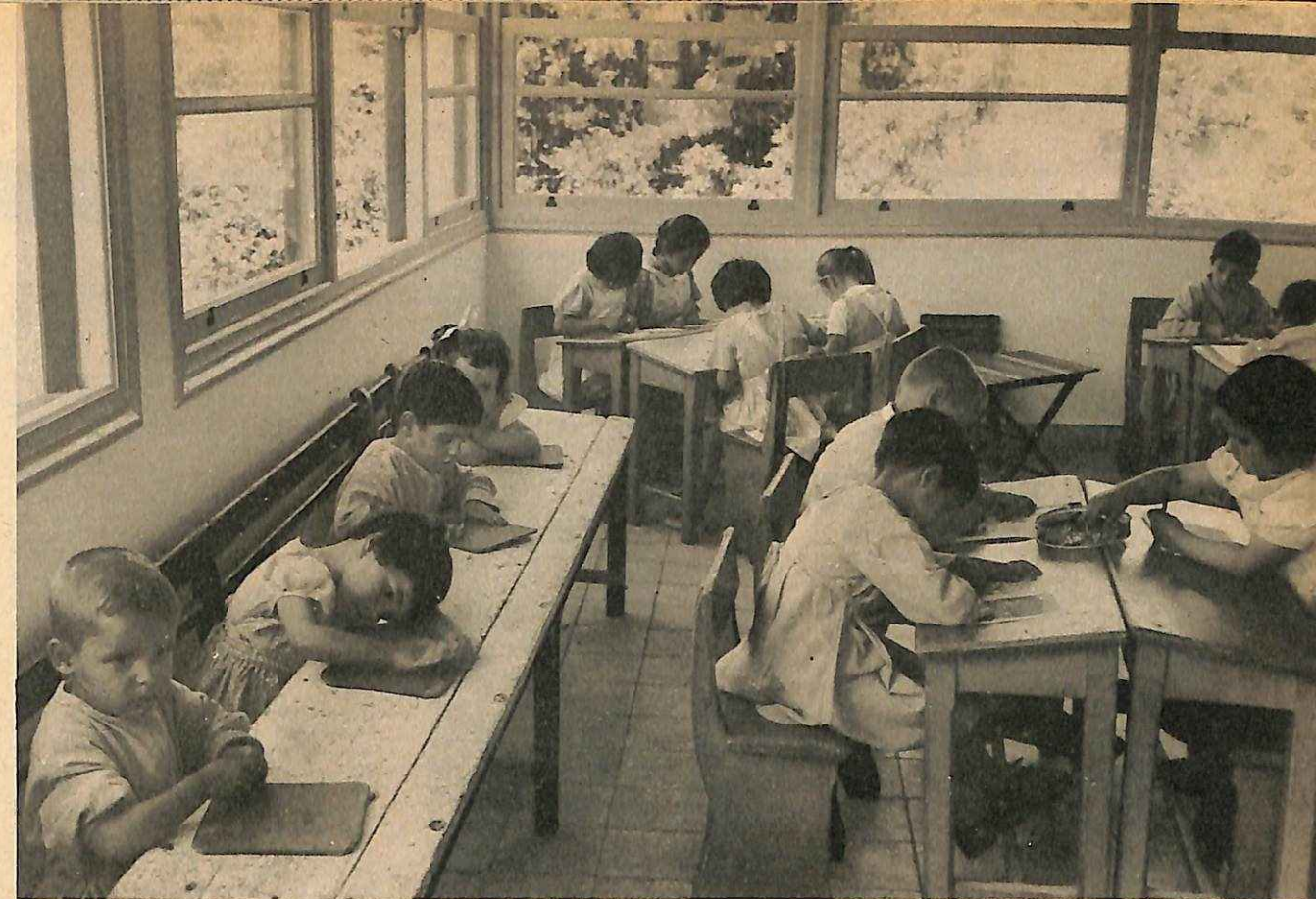
σως τὰ μέσα γιὰ νὰ ἀνεγερθῇ στὴν Κηφισιά ἓνα ἀσύλο ὅπου οἱ ἐργαζόμενες μητέρες νὰ μποροῦν νὰ ἀφήνουν τὰ παιδιὰ τους.

Τὸ «Μπενάκειο Παιδικὸ Ἀσύλο» ἰδρύθηκε τὸ Δεκέμβριον τοῦ 1926. Κάπου 80 παιδιὰ ἀπὸ 3 — 6 χρόνων φιλοξενοῦνται ἐκεῖ καθημερινά. Οἱ μητέρες τους, ἀπὸ τὴν Κηφισιά καὶ τὴν γύρω περιοχὴ, τὰ παραδίδουν στὶς 8 τὸ πρωῒ καὶ ἐρχοῦνται καὶ τὰ παίρνουν μετὰ τὴ δουλειά, στὶς 6 τὸ ἀπόγευμα.

Τὰ παιδιὰ παίζουν, μαθαίνουν ἐργόχειρα καὶ σιτίζονται δύο φορές τὴν ἡμέρα. Τὸ «Μπενάκειο» ἐπιχορηγεῖται ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο Προνοίας, ἀλλὰ τὸ ποσὸν πού παίρνει κάθε χρόνο εἶναι τόσο ἐλάχιστο, ὥστε μόλις καλύπτει τὰ ἐξόδα τοῦ ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τοὺς δώδεκα. Ἡ λειτουργία τοῦ «Μπενακείου» στηρίζεται σὲ ἰδιωτικὲς δωρεὰς καὶ κυρίως στὸν ἐ-

τήσιο χορὸ πού διδεται στὸ ξενοδοχεῖο «Σέσιλ» τῆς Κηφισιάς. Ἴσως νὰ σὰς φανῇ ἀπίθανο, ἀλλὰ ἡ συντήρησις τοῦ «Μπενακείου» στηρίζεται ἐν πολλοῖς σ' αὐτὸ τὸ χορὸ.

Ὁ χορὸς διδεται στὶς 6 Ἰουλίου. Ἐχει ὀργανωθῇ ἐπίσης καὶ λαχεῖο τὸ ὁποῖον θὰ κληρώσῃ τὴν ἡμέρα ἐκείνη. Πρῶτος λαχνός, ἓνα λυόμενον σπῆτι δύο δωματίων, χῶλ, κουζίνας, λουτροῦ καὶ βεράντας. Μπορεῖ νὰ στηθῇ ὅπουδήποτε. Σκεφθῆτε! Μὲ 70 δραχμὲς πού στοιχίζει τὸ λαχεῖο, μπορεῖτε ν' ἀποκτήσετε ἓνα σπίτι. Τὰ λαχεῖα πωλοῦνται στὶς πλατεῖες Κλαυθμώνος καὶ Κοτζιά καί, φυσικά, στὸ ξενοδοχεῖο «Σέσιλ» τῆς βραδυῆς τοῦ χοροῦ. Ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ἂν δὲν κερδίσετε, δὲ θὰ εἶναι γιὰ σὰς μιὰ ἱκανοποίηση ὅτι συνεισφέρατε στὴ συντήρησις ἐνὸς τόσο θαυμαστοῦ ἰδρύματος πού προσφέρει τόσες ὑπηρεσίες στὴ νέα γενιά; ■ ■ ■

ΤΑ ΠΑΙΔΑΚΙΑ παίζουν χαρούμενα κάθε ἡμέρα στὸ μεγάλο γήπεδο τοῦ «Μπενακείου». Τὰ διάφορα παιγνίδια τοῦ γηπέδου αὐτοῦ τὰ δώρισαν στὸ Παιδικὸ Ἀσύλο οἱ πρόσκοποι καὶ οἱ προσκοπίνες τῆς Κηφισιάς.

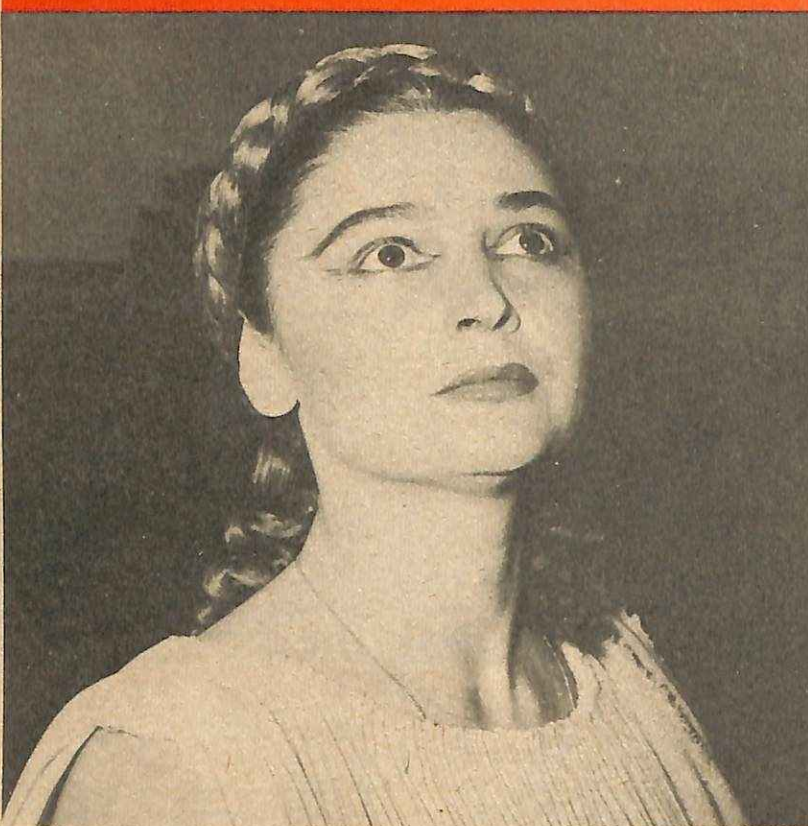
ΜΕΤΑ ΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙΑΤΙΚΟ φαγητό, τὰ παιδάκια πρέπει νὰ κοιμηθοῦν. Ὑπάρχει ἓνας μεγάλος κοιτώνας μὲ πτυσσόμενα κρεβάτια. Οἱ μικροὶ τρόφιμοι διδάσκονται νὰ τὰ στήνουν καὶ νὰ τὰ ἐτοιμάζουν μόνοι.

↑
ΑΡΚΕΤΕΣ ὥρες τῆς ἡμέρας τὰ παιδάκια μένουν στὴν τάξη, ὅπου ἀπασχολοῦνται μὲ διάφορα ἐργόχειρα καὶ παιγνίδια, προωρισμένα νὰ τοὺς καλλιεργήσουν τὶς ἐμφυτεῖς ἱκανότητες καὶ νὰ τοὺς ἀναπτύξουν τὴν προσωπικότητα. Τὸ σύστημα αὐτό, γνωστὸ ὡς σύστημα Μοντεσσόρι, θεωρεῖται ἡ τελευταία λέξη τῆς παιδαγωγικῆς καὶ ἐκτιμᾶται ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα τῆς Εὐρώπης. Στὸ «Μπενάκειο», ἓνα ἐπίλεκτο καὶ καλῶς κατρητισμένο προσωπικὸ φροντίζει γιὰ τὴν πιὸ ἀριστη ἐφαρμογὴ του.

(Φωτογραφίες Β. ΜΙΓΚΟΥ)

←
ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ σιτίζονται 2 φορές τὴν ἡμέρα —πρωῒ, μεσημέρι. Ἡ ἀμερικανικὴ ὀργάνωσις CARE χορηγεῖ τὰ ἀπαιτούμενα γιὰ τὴν παρασκευὴ τοῦ πρωῒου. Ἡ ἴδια ὀργάνωσις προσφέρει τακτικὰ καὶ στοὺς γονεῖς τῶν παιδιῶν δέματα τροφίμων. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς κατοχῆς, τὸ «Μπενάκειο», σταμάτησε προσωρινὰ νὰ λειτουργῇ ὡς παιδικὸς σταθμὸς καὶ ὀργάνωσε καθημερινὸ συσσίτιο γιὰ 1.500 παιδιὰ τῆς Κηφισιάς. Στὸ συμμοριτοπόλεμο φιλοξένησε ἐπὶ δύο χρόνια 35 συμμοριοπληκτα παιδιὰ. Ἀπὸ τὸ Σεπτέμβριον τοῦ 1953 ὡς τὸν Ἰούνιον τοῦ 1954 στεγάσθηκαν πενήντα σεισμόπληκτα παιδιὰ ἀπὸ τὰς Ἰονίους νήσους.

Η ANNA ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ, όπως έμφανισθη μ' επιτυχίαν εις την «Ιφιγένεια εν Αυλίδι», που με τὸν Θόδωρον Κωτσόπουλον, τὴν «Ελσα Βεργή», τὸν Νίκο Παρασκευά καὶ τοὺς ἄλλους ἐκτελέσθη, θὰ ἐπαναληφθῇ τὴν ἄλλην Κυριακὴν εἰς τὴν Ἐπίδωρον. Προηγούμενος ἡ νέα τραγωδία θὰ ἐπακολουθῇ τὴν «Ἀντιγόνη».

Παραθυρήνια...

ΕΝΑΣ ἀπὸ τοὺς ἐπιθεωρησιογράφους τῆς νεωτέρας συγκομιδῆς ἀντιμετωπίζει ἀδιότουν θέμα: Ἀπεκαλύφθη ὅτι εἶναι ἐφοριακὸς ὑπάλληλος, πράγμα πού δὲν ἦταν πολὺ γνωστὸν. Ὅλοι τὸν ἔβλεπον πλὴν ὡς ἐπαγγελματία συγγραφέα τοῦ μουσικοῦ θιάτρου καὶ συναρτισταί τοῦ κινηματογράφου. Τὸ θέμα, λοιπόν, πού δημουργήθηκε ἐμφανικά δι' αὐτόν, εἶναι ἴσως σατιρική δημοσία καὶ ἀπὸ σκηνῆς τοὺς προσηγορευμένους τοῦ ὑπογράφου ἢ ἀκόμα καὶ τοὺς ἀρχηγούς τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Καὶ ἐπικαλοῦνται βέβαια οἱ φίλοι του ὅτι παρ' ὅτι ἐφοριακὸς πάντοτε στίς ἐπιδηλώσεις στίς ὁποῖες συνεργάζεται ὑπάρχουν μύθοι ἐναντίον τὸν... φόρων καὶ αὐτοσάτιρα δὲ τίς ἐφορίες καὶ τοὺς ἐφοριακοὺς, ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲ μὴ ἀναμέτα ἦδη μ' ἐνδιαφέρον νὰ γνωσθῇ κατὰ ποῖον τρόπον θ' ἀντιμετωπίσῃ τὸ ζήτημα ὁ κ. Θηβαῖος. Θὰ λάβῃ, ἄραγε, κατὰ συγκατάβαση, ὁ ἐφοριακὸς ἄφραση ἐπαγγελματικὴν ἀμοιβήν ἢ θὰ ἐκπληρῇ τὴν σειράν του... ἀπρωτευοσύνητικες περιπέτειες;...

Η ΜΕΓΑΛΗ δημοσιότης γύρω ἀπὸ τὴν θεατρικὴν ζωὴν ἢ ὅποια ἔχει καθ' ἑαυτὴν ἀπὸ πολλὰς ἐφημερίδας ἔχει ἀπογίῃσει μοιραῖως σὲ ὀρισμένους ὑπερβολές. Ἀσχημὰ καὶ ἀδιόφορα πράγματα καταχω-

ροῦνται καὶ πρόσωπα πού τὸ κοινὸν τὰ ἀγνοεῖ ἐντελῶς ἀπασχολοῦν πολλὰς φορές τίς θεατρικὰς στήλες. Ἔτσι, ἕνας ἀπὸ τοὺς ρεπόρτερς πού ἀσχολοῦνται εἰδικὰ μετὰ τὴν ζωὴν τῶν παρασημοφόρων ἐδημοσίευσεν τὴν περαιομένη ἐξομολόγησιν φωτογραφίαν δύο χορευτρίων τοῦ «Ἀκροπόλ» —στελεχῶν πού οἱ θεαταὶ δὲν ξεχωρίζουν ἰδιαίτερα μέσα στὸ σύνολον καὶ δὲν τίς ἐξέρουν ὀνομαστικῶς— μετὰ τὴν ὑποσημείωσιν ὅτι ἡ μία εἶναι... τραυλὴ καὶ ἡ ἄλλη μουγγή! Ἡ ὀσφοχὸς δημοσία ὑπογράμμισεν τὴν φυσικὴν αὐτῶν ἐλαττωμάτων τῶν δύο χορευτρίων ἐτικῆς κερανοδόλου ἀπαντήσεως ἀπὸ τὴν ἰσχυρὴν καλλιτέχνη τὴν κατηγορηθεῖσαν ὅτι τραυλίζει. Ἐπεμψε πρὸς συνάντησιν τοῦ γράμματος. Τὸ εὐρῆκε, λοιπόν, ὅς ἔνα κέντρον τῆς δού Πα ἐπιστημίου καὶ λέγοντας ἕνα σωρὸν πράγματα ἐναντίον του —χωρὶς διόλου νὰ τραυλίσῃ...— ἐπέτελλε ἐναντίον του καὶ ἔρχισεν ἀπὸ τὸν δερν... Τὸ ἐπεισάδιον ἔλῃς παρεμβάσει, φυσικὰ, τὸν γύρω θαυμάτων, πού μετὰ κόπου δὲ μὴ ἀπέσπασαν τὸν ταλαίπωρον ρεπόρτερ ἀπὸ τὰ χέρια τῆς μαϊνομένης καλλιτέχνιδος. Βεβαίως, μάλιστα ὅτι ἀντὶ γιὰ κείνην κατὰ μετὰ κόπου... ἐτραυλίζεν ἐκείνος!

ΟΜΙΛΟΥΝ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ Η ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΛΑΣ - ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥ 1958

Μία παρένθεσις σήμερα στὴν ἀθηναϊκὴν εἰδησεογραφία καὶ στὰ σχόλια διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ζωὴν τῆς πρωτεύουσας. Θὰ ἀσχοληθοῦμε μ' ἔργα καὶ ἡμέρας διασημῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν στὸ ἐξωτερικόν. Ἐνα γρηγόρητο ταξίδι στὴν Ἰταλία ἦταν ἡ ἀφορμὴ νὰ ἰδῶ πάλι 2-3 ἀπ' αὐτοὺς, νὰ μάθω ἀκόμη περισσότερα καὶ νὰ θυμηθῶ καὶ ὀρισμένα ἄλλα πού μεταδίδονται κατὰ καιροὺς καὶ πού μὴ καὶ δίδεται σήμερα ἡ εὐκαιρία ἀξίζει νὰ ἔλθουν ὅλα μαζί εἰς τὴν δημοσιότητα.

Ὁ «Ἐρνάνης»

Κυρίως εἶχα τὴν εὐκαιρία ν' ἀποθυμῶ γιὰ μὴ ἀκόμη φορὰ τὴν διεθνῶς μεγάλῃ—τί λέω; τὴν διεθνῶς τεράστια— δημοτικότητα πού χαίρουν δύο ἑλληνικὲς δόξες: Ὁ Μητρόπουλος καὶ ἡ Κάλλας. Ἐξήσα κατὰ σύμπτωση δύο ἀπὸ τίς ἐξαιρετικὰς στιγμὰς τοῦς. Τὸν θρίαμβο τοῦ παγκοσμίου φήμης ἀρχιμουσικοῦ μας στὸν «Ἐρνάνη» καὶ τὴν παρασημοφορία τῆς πιδ σπουδαίας σοπράνο τοῦ αἰῶνος μας, Ὁ Μητρόπουλος—πού καθὼς θὰ διαβάσατε στίς καθημερινὰς ἐφημερίδες συνφώνησε γιὰ τὸ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν καὶ τοῦ χρόνου θὰ ἔλθῃ ἐξάπαντος ἐδῶ γιὰ νὰ διευθύνῃ στὸ Ὁδεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ— στίς ἐφετινὰς, λοιπόν, μουσικὰς ἐορτὰς τῆς Φλωρεντίας διηύθυνε ἕως καὶ τὴν περαιομένη Κυριακὴν ἕνα κύκλο παραστάσεων τοῦ «Ἐρνάνη». Τὸν εἶχε ἐξανδιδυνοῦν καὶ στίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες πρὶν λίγα χρόνια, ἀλλὰ εἶναι μὴ ὀσμὰ πού τὸν ἀρέσει αὐτὴ τὴν σκηνὴ καὶ στὸ τὴν ἐμφάνισεν αὐτὴ τὴν σκηνὴ καὶ στὸ τὸ «Μάτσο Φιορεντίνου». Τεράστια ἐπιτυχία. Ὅμως ὁ «Ἐρνήν» ἀρχιμουσικὸς ἔχει ἐπιβληθῇ τόσο καὶ θεωρεῖται πια εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ «Ἐρνάνη» ἦταν πολὺ... λίγος γι' αὐτόν. Ἐπὶ, δηλαδή, ὅτι τὸ ἔργο τοῦ Βέρντι ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ παιχνιδάκια γιὰ τὴν μπαγκέτα του. Ἔτσι, ἀφοῦ ἀρχισαν τὰ ἄρθρα τοῦς μετὰ τὴν διθυραμβικὰ ἐγκώμια γιὰ τὴν μεγάλῃ τέχνην του, συνέχισαν μετὰ τὴν κριτικὴ ἀνάλυσιν—ἀλλὰ οἱ περισσότεροι πάλι μετὰ εὐγενὴ σχόλια καὶ ἱκανοποιητικὰς διαπιστώσεις— γιὰ τὴν ἐργασία πού παρουσίαν οἱ συνεργάτες του. Ὁ ἕνας ἦταν κ' αὐτὸς Ἑλληνας: Ὁ γνώριμος σκηνογράφος καὶ ἐνδυματολόγος Ἀνδρέας Νομικός καὶ ὁ ἄλλος, ἕνας καινούργιος σκηνοθέτης, ὁ μασέτρος Ραφαὲλ Ντέ Μπάνφιλι. Συγκατέστη τὸ ὄνομα: Ντέ Μπάνφιλι. Καὶ διότι προοιωνίζει μὴ ἀσφαλὴ διασημότητα τοῦ ἀμέσου μέλλοντος καὶ ἀκόμη διότι μετὰ σύστασιν καὶ ὑπόδειξιν τοῦ Μητρόπουλου, ὁ νέος αὐτὸς σκηνοθέτης, συνθέτης καὶ μασέτρος θ' ἀνέβδῃ τὸν Σεπτέμβριον τὸν «Φιντέλιο» τοῦ Μπετόν ἐν τῷ κάτω ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολιν ἀρχαῖο θέατρο.

Ἡ μὴ δὲν τὴν ἡμέρα πού παρηκολούθησα στὸ τεράστιον Δημοτικὸν Θέατρον τῆς Φλωρεντίας τὸν «Ἐρνάνη» καὶ οἱ τέσσερις χιλιάδες θεαταὶ, πού τὸ πλημμυρίζον ἀσφυκτικὰ, χαλοῦσαν σὲ κάθε πρῆξιν τὸν κόσμον ζητώντας τὸν Μητρόπουλον. Στὴν ἀνθροπλημμυρισμένη σκηνὴ ὑπεκρίνοντο ὁ Ντέλ Μόνακο, ἡ Τσερκινέτι καὶ ἄλλες διασημότητες τοῦ Ἰταλικοῦ Μελοδράματος. Ἐν τούτοις τὸ κοινόν, ἀποθνήσκοντάς τοις, ζητοῦσε ἐπιμονὰ τὸν μασέτρον. Ἐπὶ τέλος, ὁ Μητρόπουλος μετὰ πολλὰ γέγηκε. Βγήκε ὅμως κρατώντας ἀπὸ τὸ χερί τὸν Μπάνφιλι, καὶ αὐτὸν ἐπέδειξε στὸ πλῆθος πού κυριολεκτικὰ παραληρούσε στὴ θέα τοῦ μεγάλου Ἑλληνοῦ ἀρχιμουσικοῦ. Καὶ ὅταν ἀπεσῆν, καὶ τὰ χερσὶν ἀποκροτήματα καὶ οἱ ἐπεφυγμένες δὲν ἐννοοῦσαν νὰ σταματήσουν, ὁ Μητρόπουλος σὲ λίγο ἐξανδιδυνοῦσε. Αὐτὴ τὴν φορὰ ἔσυρε εἰς τὸ προσκήνιον τὸν διευθυντὴν τῆς χορωδίας καὶ τὸν φίλον καὶ σὲ δύο μάγουλα. Φρενίτις ἀπερίγραπτη στὴν πλατεῖα καὶ σὲ θεωρεῖα καὶ οἱ διάδρομοι γεμάτοι ἀπὸ θεοὺς θεατὰς, πού εἶχαν ἀφήσει τίς θέσεις τοὺς καὶ ἔτρεχαν πρὸς τὴν ὀρχήστρα γιὰ νὰ τὸν ἰδοῦν ἀπὸ κοντὰ καὶ γιὰ νὰ ρίξουν λουλούδια στὴ σκηνή...

Ἐνα χρόνο πρὶν

Ἄλλ' ὅπως καταλαβαίνετε, ἔναν Μητρόπουλο δὲν τὸν ἀφήνουν νὰ ἡσυχάσῃ οἱ ξένες ὀρχήστρες καὶ ἰδιαίτερα ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Βιέννης, μετὰ τὴν ὁποία συνεργάζεται τακτικὰ, κάθε χρόνον, στὸ Φεστιβάλ τοῦ Σάλτσμπουργκ. Ἀπὸ τώρα, λοιπόν, τὸν ἔχουν πλημμυ-

ΗΛΙΟΛ
δχι
ἐγκαύματα
οὔτε
λεκέδες

ἀλλὰ μελαχροινὸ
χρῶμα, στρωτὸ καὶ
ὁμορφὸ δέρμα μετὰ
ΗΛΙΟΛ
Δ Α Μ Β Ε Ρ Γ Η

Θὰ ἔλθω ὅπωςδὴποτε...

Στὸ καμαρίνιον του, πού τὸν συνήνησαν μετὰ, ἦταν κατὰκοπος, καὶ παρ' ὅτι ἡ κέρβερος γραμματεὺς του δὲν ἀ-

ρίσει οἱ προτάσεις γιὰ τὸ χρόνο καὶ ἀπὸ τώρα ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Βιέννης ἐτοιμάζει τὰ σχέδια τῆς διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ἐργασίαν τοῦ καλοκαίριου τοῦ 1958. Ναι, ἕνα χρόνο πρὶν.

Στὸ μικρόφωνο...

Τὸ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν ἀπὸ ἐφέτος προσπαθεῖ νὰ κἀμῃ καὶ αὐτὸ τὰ ἴδια. Ἔτσι, ἔγινε συνενόησις μετὰ τὴν Φιλαρμονικὴν τῆς Βιέννης—γιὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ νὰ μὴν ἀπαγῇ πάλι σὲ ἕνα μέρη τὸν Μητρόπουλον καὶ σὲ 1958—καὶ ἀπὸ τώρα, ἕνα χρόνο πρὶν, ἔγινε ἐπίσημη πιά πρότασις στὸν ἴδιον. Ὅπως εἶπαμε, στὴ Φλωρεντία. Δέχθηκε—τὸ ἐξαναλέω, τὸ τοῦζω καὶ τὸ ὑπογραμμίζω—δέχθηκε μετὰ ἀφάνταστην προθυμία. Μετὰ κατὰπληξιν μάλιστα οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἐκεί Δημοτικοῦ Θεάτρου εἶδαν νὰ γίνεσιν δεκτὸ στὸ καμαρίνιον τοῦ διαπρεποῦς ἀρχιμουσικοῦ ἕνα ἀπὸ τὰ μαγνητόφωνα τῆς «Ράι», τῆς Ἰταλικῆς δηλαδὴ ραδιοφωνίας. Ὁ Μητρόπουλος δὲν συμπαθεῖ διόλου τὴν δημοσιογραφικὴν συνεντεύξειν καὶ ἀκόμη περισσότερο δὲν τὸν ἀρέσει νὰ μιλήσῃ ὁ ἴδιος στὸ μικρόφωνον. Ὅταν ὅμως μού ἔκανε τὴν δέωσιν ὅτι θὰ ἔλθῃ ἐξάπαντος διὰ διευθύνῃ, τὸν χρόνον, τουλάχιστον δύο συναυλίας—μὲνοντας τὸν λιγώτερον τρεῖς ἡμέρας καὶ τὸ περισσότερον 15—καὶ ὅτι ἐὰν μάλιστα ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Βιέννης δὲν θὰ ἔχῃ τυχόν, λόγω τοῦ Σάλτσμπουργκ, τὸν καιρὸ νὰ ἐτοιμάσῃ πρόγραμμα διὰ τὴν Ἀθήναν, τότε θὰ κλέψῃ ἐκείνος δύο ἑβδομάδες διὰ νὰ πεταχθῇ νὰ διευθύνῃ δύο συναυλίας μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κρατικὴν Ὀρχήστραν, τὸν εἶπα:

—Μασέτρο, ὁ λόγος σας, τὸ ξέρω, εἶναι συμβόλαιο...
—Μαί, σὰς δίνω τὸ λόγο μου καὶ τακτοποιήσατε μετὰ τὴν ὀρχήστραν γιὰ νὰ ὑπογραφῶν καὶ τὰ τυπικὰ χαρτιά...
—Ἀφού, λοιπόν, μασέτρο, τὸ πρᾶγμα εἶναι πιά ἀποφασισμένον καὶ τελεωμένον, δώσατε τὴν χαρὰ στοὺς Ἀθηναίους φιλομουσικοὺς νὰ τὸ ἀκούσιν ἀπὸ τὸ ἴδιον σας τὸ στόμα...
Καὶ τοῦ ἔδωσα τὸ μαγνητόφωνον. Χαμογέλασε καὶ ἔπηρε τὸ μικρόφωνον στὸ χερί. Πρὶν ἡχογραφῆσιν τὴν συνομιλίαν πού μετεδόθη ἦδη ἀπὸ τὸ σταθμὸν Ἀθηνῶν μού εἶπε:

—Δὲν θέλω νὰ ὑπάρξῃ καμμιὰ ἀμφιβολία. Κατανικά ἀκόμη καὶ τὴν φοβερὴν ἀντιπάθειαν πού ἔχω στίς ραδιοφωνικὰς συνεντεύξεις. Θέλω ὅλοι νὰ βεβαιωθῶν ὅτι προκειμένου γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ κοινὸν τῆς πατρίδος μου, δέχομαι τὰ πάντα... Ὅθ' ἔλθω ἐξάπαντος...
Καὶ ἡχογράφησε αὐτὴ τὴν ἐπίσημην δέωσιν καὶ τὴν φωνοταίναν.

Ὁμιλεῖ ἡ Κάλλας

Ἡ Μαρία Κάλλας ἦταν στὴ Ζυρίχῃ ὅταν ἐβόασα στὸ Μιλάνο. Ἔβινε ἕνα ρεσιτάλ πού ἐσημείωσε μοναδικὴ ἐπιτυχία. Τὴν εἶδα στὸ γυρισμὸν ἀπὸ τὴν Φλωρεντία, πνιγμένη μέσα, στίς ράφτες! Ὅρες δολοφονεῖς πρὸς σὲ δαρτύματα καὶ καταπληκτικὰς αισθητικὰς δημιουργίας τουαλέττες.
—Φεύγω γιὰ τὸ Λονδίνο καὶ τὸ Παρίσι, μού εἶπε ὅταν προσηγορευμένης μετὰ τὸν πλῆθος, καὶ εἶχα ἀνάγκη ἀπὸ μερικὰ καινούργια φορέματα. Ἐμῖα προσκεκλημένη στὸ χορὸ τοῦ Ἀλῆ Χάν καὶ ἔχω καὶ μερικὰ ἀκόμη ὑποχρεώσεις πρὸς τὸ Παρίσι... Πρὶν, πρέπει νὰ πεταχθῶ στὴν Ρώμην νὰ τραγουδήσῃ στὸν ραδιόφωνον καὶ νὰ γυρίσῃ ἀμέσως γιὰ τὴν τελετὴν τοῦ παρασημοῦ...
Ὅλα αὐτὰ, ἡ Μαρία Μενεγκίνι-Κάλλας, τὰ διηγείτα ἀπὸ μόνον γιὰ ν' ἀναφέρῃ τὸ πολυσχολόν της. Ὅταν τὸ ἴδιον δρᾶν μετέβηκε, ἐπὶ 2 ὥρας, στὸ πολυτελὲς διαμέρισμά της, τὸ δρᾶν περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλῃ φορὰ πλημμυρισμένον ἀπὸ λουλούδια. Σὲ κάθε γωνίᾳ τεράστια μπουκέτα ἀπὸ—κόκκινα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον—τριαντάφυλλα, καθὼς καὶ ἀπὸ γαρύφαλλα. Σωστὸς ἀνθόναος. Ὅλο τὸ καλλιτεχνικὸ Μιλάνο ἦταν προφανὲς ὅτι εἶχε σπεύσει νὰ ἐπιστημῇ καὶ νὰ ὑπογραμμίσει μετὰ τὸν μεγάλον γεγονός: Ἡ Κάλλας παρασημοφορήθηκε.

Τῆς ἔγινε ἀληθινὰ ἰδιαίτερη τιμητικὴ ἐκδήλωσις. Ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, κατόπιν ἐισηγήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, εἰς ἀναγνώρισιν τῶν μεγάλων δημιουργικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς πρὸς τὴν Τέχνην, τῆς ἀπένειμε τὸν τίτλον τῆς «Κομαντατόρης». Ἡ τιμὴ εἶναι μεγάλη, διότι τὰ δίσσημα τοῦ ταξιδάρχου αὐτοῦ δὲν ἀπονέμονται σὲ γυναῖκα, παρὰ σπουδαστά. Εἶναι ἀμφίβολον ἐὰν ὑπάρχουν 2 ἢ 3 ἄλλες μεγάλης γυναικῆς φυσιογνωμίας πού νὰ ἔπλησαν αὐτὸ τὸ παράσημον καὶ ἡ Ἑλληνίδα ὑψίφωνος εἶναι ἡ πρώτη καλλιτέχνης πού ἔτυχε αὐτῆς τῆς διακρίσεως. Καμμιὰ ποτὲ τραγουδίστρια, ἀπὸ τίς μεγάλας πού ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἡ ἱστορία τῆς Ἰταλικῆς Ὀπερας, καμμιὰ στὸ παρελθόν δὲν ἔγινε «Κομαντατόρης». Ὅταν τὴν συνεχάρην ἀπῆντησε χαμογελώντας:

—Ὅπως βλέπετε, στὴ δεύτερην πατρίδα μου δὲν συμμερίζονται τὴν γνώμην πού ἔχουν μερικοὶ... ἔχθροί μου στὴν Ἑλλάδα...
Αὐτὸ ἦταν καὶ ὁ πρόλογος τῆς συζητήσεως πού ἐπικολούθησε διὰ τὸν τρόπο πού θὰ ταξιδεύῃ ὑστερα ἀπὸ ἕνα μῆνα, ὅταν θὰ ἔλθῃ νὰ τραγουδήσῃ στὸ Ὁδεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Ὅθ' ἔλθῃ, λοιπόν, μετὰ τὸν ἀεροπλάνον. Πρὶν τὸ ἀποφασισθῇ ὀριστικὰ ἠρωτήθη καὶ ὁ ἄντρας τῆς, ὁ Μπατίστα Μενεγκίνι, πού ἔχει πάντοτε θαυνοῦσα γνώμην εἰς ὅ,τι τὴν ἀφορᾷ, καὶ στὸ κάθε τι πού κάνει...

—Ὅθ' ἔλθῃ πολὺ, εἶπε, νὰ κάνω ἕνα θαλάσσιον ταξίδι γιὰ ξεκούρασιν. Ἄλλ' ἂν ἔχω καιρὸ. Μετὰ τὸ Παρίσι καὶ τὸ Λονδίον, θὰ πρέπει νὰ πάω στὴν Κολωνίαν καὶ ἔπειτα νὰ γυρίσω στὸ Μιλάνο στίς 8 Ἰουλίου. Μετὰ ἔχω νὰ ἔγραψω δίσκους στίς «Σκάλας» καὶ ὑστερα Ἀθήνας καὶ ἐνθὺς ἀμέσως ἔδωκο. Ἔως μόνον νὰ μπερσοῦμε νὰ ἐπιστρέψωμε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα στίς 7 Αὐγούστου μετὰ πλοῖον...

Τί θὰ τραγουδήσῃ

Μιλήσαμε κατόπιν γιὰ τὸ πρόγραμμα πού θὰ τραγουδήσῃ ὑπὸ τὴν διευθύνσιν τοῦ διασημοῦ ἀρχιμουσικοῦ Ἀντονίνο Βόττο. Περιλαμβάνει Ντονιζέτι, Σποντίνι, Βέρντι, Τόμας καὶ Βάγνερ. Ὁ ἀπόδοσις συγκριμένως στὴν πρώτη τῆς ἐμφάνισιν—δηλαδὴ, τὴν 1ην Αὐγούστου πού θ' ἀνοίξῃ τὸ Φεστιβάλ—ἀρῖσε ἀπὸ τὸ «Τριστάνος καὶ Ἰζόλδη», ἀπὸ τὸ «Τροδατόρης», ἀπὸ τὸν «Ἀμλέτο» καὶ ἀπὸ τὴν «Λουκίας». Ἡ ὀρχήστρα, ὑπὸ τὴν μπαγκέτα τοῦ Ἰταλοῦ ἀρχιμουσικοῦ τῆς «Σκάλας», ὁ ὁποῖος θὰ τὴν συνοδεύῃ ἐν ἐκτελείσει προσηγορευτικὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ «Φόρτσον ντελ Ντεσπίνος» καὶ συναυλίας Μασκάνι καὶ Ντέ Ὀάλλα. Στὴ δεύτερην ἐμφάνισιν τῆς, πού θὰ γίνῃ στίς 5 Αὐγούστου, θ' ἀλλάξῃ δύο ἄριες καὶ θὰ τελεωθῇ μετὰ τὴν περιφημὴν σκηνὴν τῆς τρέλλας ἀπὸ τὴν «Λουκίας». Ἡ ὀπερα αὐτὴ τὸ Ντονιζέτι εἶναι, σημειωτέον, ἀπὸ τίς ἐντελὲς ἰδιαίτερες ἐπιτυχίες τῆς Κάλλας καὶ ἀκριβῶς αὐτὴ τὴν ἐδομάδα ἡ ἐπιθεώρησις τῆς Ἰταλικῆς ραδιοφωνίας, δημοσιεύοντας στὸ ἐξωφυλλο μὴ πολυχρῶμην εἰκόνα τῆς μεγάλης σοπράνο, ἀφιερώνει πάντοτε στήλες εἰδικῶς στὸν τρόπο πού ἐρμηνεύει τὴν «Λουκίας» (αὐτὴν θὰ τραγουδήσῃ, ἢ μάλλον θὰ ἔχῃ τραγουδήσῃ ἀπὸ τὸ σταθμὸν τῆς Ρώμης τὴν ὥρα πού θὰ διαβάσῃ αὐτὴς τίς γραμμάς). Τονίζει μάλιστα τὸν περιοδικὸν τῆς «Ράι» στὸν τίτλον, ὅτι ἡ Μαρία Μενεγκίνι-Κάλλας εἶναι, κατὰ ὁμόφωνον διαπίστασιν τῶν κριτικῶν, ἡ πλέον θαυμαστὴ ἐρμηνεύτρια τῆς δραματικῆς ἡρώιδος τοῦ Ντονιζέτι.

Τὸ δῶρον τῆς Μάγγουελ

Ὅσο μιλούσαμε μετὰ τὴν μεγάλῃ λυρικὴ καλλιτέχνην, πολλὰς φορές ἔπεσε τὸ μάτι μου σὲ μὴ ἰδιότυπην καρφίτσα πού ἔκλεινε τὸ ἀνοιγμα τοῦ ντεκολτέ τῆς. Μ' εἶχε προσελκύσει τὸ γεγονός ὅτι ἡ καρφίτσα αὐτὴ ἦταν ἕνα μικρὸν τασαρούκι. Ἐνα τασαρούκι πού ἡ φωνὴντα τοῦ ἦταν ἀδμαντοποικίλη. Ἡ

Κάλλας χαμογέλασε αἰνιγματικὰ, ὅταν συνέλαβε τὸ βλέμμα μου νὰ ἐντοπίζετο στὸ ὠραιότατον αὐτὸ καὶ πολύτιμον τασαρούκι καὶ, σὲ κάποια στιγμή πού δὲ μπόρεσα νὰ συγκρατήσω τὴν περιέργειάν μου, ἐπῆρα τὴν ἀπάντησιν ὅτι ἔβαν δῶρο. «Δῶρο πολὺ ἀγαπημένον», μού εἶπε προσθέτοντας ὅτι τρέφει ἰδιαίτερην ἀδυναμίαν σ' αὐτὸ τὸ τασαρούκι. Δὲ θέλω, ἐν τούτοις, νὰ μού δώσῃ καμμιὰ ἄλλη ἐξήγησιν. Ἐνας Ἰταλὸς συνάδελφος, ὅμως, στὸν ὁποῖον μίλησα διὰ τὸ τασαρούκι μετὰ τοὺς πολυτίμους λίθους, μού ἔδωσε τὸ ἀπόκομμεν μίαν ἀλλανδικὴν ἐφημερίδα, τοῦ Ἀμστερνταμ, πού περιείχε τὴν λύσιν τὴν μυστηρίου καὶ τῆς αἰνιγματικῆς σιωπῆς τῆς Κάλλας. Τὸ τασαρούκι, λοιπόν, αὐτὸ τὸ ἐχάρισε στὴν καταπληκτικὴν πριμαντόνα ἡ «Ελσα Μάγγουελ». Ὅπως ἀναφέρει τὸ δημοσίωμα τῆς ὀλλανδικῆς ἐφημερίδος, τὴν ἀδμαντοποικίλην αὐτὴν καρφίτσαν τὴν ἔδωκε εἰς τὴν πασίγνωστον κοσμικογράφον ἡ Βασιλισσα Φρειδερίκη, ἐπ' εὐκαιρίαν τῆς περσινῆς ἑλληνικῆς κρουαζιέρας τῶν ἐστεμμένων. Καὶ ἡ «Ελσα Μάγ-

γουελ», τὸ δρᾶν τῆς γενικῆς δοκιμῆς τῆς «Ιφιγένειας ἐν Ταυροῖς», πού τραγουδῇ ἡ Κάλλας τὸν περαιομένον μῆνα στίς «Σκάλας» τοῦ Μιλάνου, προσέφερε τὸ τασαρούκι στὴν Ἑλληνίδα πριμαντόνα, λέγοντας ὅτι ἕνα βασίλειον δῶρον μονάχα μὴ βασίλισσα τῆς Τέχνης ταίριαζει νὰ τὸ ἔχῃ.
Ὅταν, φεύγοντας ἀπὸ τὸ Μιλάνο, τὴν ἀποχαιρέτησα, τῆς ἀνέφερα διὰ τὸ τί εἶχα μάθει ἐν τῷ μεταξύ ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολυτίμητην καρφίτσαν τῆς. Ἡ Κάλλας ἀπόρησε στὴν ἀρχὴ πού τὸ μυστικὸν τῆς εἶχε διαρρεύσει, ἀλλὰ κατόπιν γέλασε, ἐπιβεβαιώνοντας ἔτσι τὴν ἱστορίαν τοῦ μικροῦ τασαρούκι.
—Ἦταν νὰ πάω, πρόσθεσε, στὸ τραπέζι πού δίνει ἡ «Ελσα στὸ Παρίσι», σ' ὀρισμένες προσωπικότητες. Ἀλλὰ ἔχω τὴν ἐκτέλεσιν τῆς «Λουκίας» στὸν ραδιόφωνον τῆς Ρώμης, κ' ἔτσι θὰ πάω μονάχα τὸν χορὸ τοῦ Ἀλῆ Χάν...
Μείνανε σύμφωνοι νὰ μού διηγηθῇ, διὰ λογαριασμόν σας, σχετικὰς λεπτομέρειες ὅταν, σὲ τὴν Ἰουλίαν, θὰ δρίσκειται στὴν Ἀθήναν.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ - ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Πλένεσθε κάθε μέρα... Ὅμως αὐτὸ δὲν ἀρκεῖ.
Ὁ ἰδρώς, τὸ καλοκαίρι ἰδίως, φέρνει δυσοσμία πού χρειάζεται εἰδικὴ φροντίδα.
Τὸ BAC-STICK, τὸ νέον Γερμανικόν, θαυματουργόν ἀποσμητικόν χάρις εἰς τὸ μοναδικόν Βακτηριοκτόνον BAC 43 καὶ ἄλλα συστατικά, ἐμποδίζει τὴν ἀποσύνθεσιν τοῦ ἰδρώτος καὶ ἀπαλλάσσει, τελειῶς, ἀπὸ τὴν ἐνυχλητικὴν δυσοσμίαν.
Δροσίζει καὶ ἀρωματίζει.

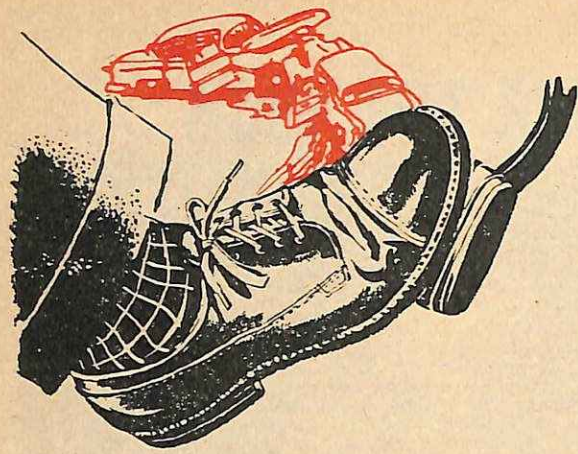
Bac-Stick
ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΟΝ

Μὲ μὴ ἐλαφρὰ ἐπάλειψιν
Φεύγει ἡ κακοσμία
Ἔχετε φρεσκάδα, χάρι
ἀρώμα, καὶ γοητεία.

Διὰ τοὺς Κυρίους:
Bac-fort πράσινο
μετὰ ἀνδρικό ἀρώμα.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Εἰς τὰ ΜΥΡΟΦΩΛΕΙΑ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
BAC - STICK ΚΟΚΚΙΝΟΝ ΔΡΧ. 22.—
BAC - FORT ΠΡΑΣΙΝΟΝ ΔΡΧ. 24.—

OLIVIN - WIESBADEN (GERMANIA)
ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

(Συνέχεια από σελ. 9)

κεφαλής της και επί τῷ φρικαλεωτέρῳ ἀκούσμαι τῆς ἀγρίας φωνῆς τοῦ ἀμαξηλάτου: «Βάρδα 'μυρόε»! Ὁ τροχός τῆς ἀμάξης μικροῦ δεῖν συνέτριβε τὴν κεφαλὴν τῆς ἀτυχοῦς κόρης. Εὐτυχῶς ἀνεχαϊσθήσαν οἱ ἱπποὶ ἐγκαίρως, ἐξαπλωθέντος σχεδόν τοῦ ἀμαξηλάτου ἐπὶ τοῦ καθίσματος καὶ σφύροντος μετ' ὧλης τῆς δυνάμεως τοὺς χαλινούς. Λοιπὸν, δὲν παρέρχεται ἡμέρα χωρὶς ν' ἀναφύωμεν ἐν τοιοῦτον συμβάν ἐν τῇ πόλει. Νομίζε τις, ὅταν μακρόθεν ἀκούῃ τροχὸν κρότον, ὅτι ἡ πόλις ὅλη, ὅλοι αὐτῆς αἱ ὁδοὶ εἶναι εἰς κατήφορος, ἐφ' οὗ ἀκράτατοι κυλίνουν οἱ ὄγκοι τῶν ἀμαξῶν καὶ ἀδύνατοι ἡ ἀναγκάσιαι αὐτῶν. Πῶς νὰ μὴ καταληφθῇ ὑπὸ τρόμου; Προσεχῶς θὰ δημοσιεύσωμεν καταστατικὴν τῶν ἐξ ἀμάξης ἡ κάρου προσδληθέντων, φορηθέντων, κυλισθέντων, πληρωθέντων, φονευθέντων» (Φύλλον 9 Νοεμβρίου 1873).

Καὶ λίγο ἀργότερα, ἀπὸ τὸ φύλλο τῆς 12 Δεκεμβρίου σταχυολογῶ αὐτὸ πού θυμίζει...δέσπα ἢ μοτοποδήλατο.

«Μεγάλως ἐταράχθησαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου αἱ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς περιπάτου δαίνονσαι κυρίαί, ἐκ παραδόξου τινὸς συμβάντος, ὅπερ ὅμως ἀπὸ τινος συνήθως ἐπαναλαμβάνεται κατὰ τὴν ὁδὸν ἐκείνην. Τί τοῦτο; Ὁ

Ποιὸς πρέπει νὰ παραμερίσῃ;

ἵππου τοῦ κ. Ο. ἐξέρχεται εἰς περιπάτου, μόνος, χαριέντως καλπάζων, περιστρεφόμενος, ἀναπηδῶν, ὑποχρεομετιζών, χορεύων, παίζων. Καὶ αἱ κυρίαί, μὴ ἐννοοῦσαι τούτοις χαριεντισμούς αὐτοὺς ποσῶς, φεύγουσι ἀπὸ θυῆος εἰς θυρίδα καὶ ἀπὸ θυρίδος εἰς θυρὰν περιτρώμοι, νομίζουσαι ὅτι πανταχοῦ ἐγγύς των κτυπὰ τὸ ἀπειλητικῶς ἀνηχοῦν τοῦ ἵππου ποδοβολήτόν. Ἡ διάβασις τῆς ὁδοῦ Σταδίου τρομερὰ κατέστη πολλοῖς».

Ἔτσι, λοιπὸν, τὰ ἴδια κυκλοφορικά προβλήματα ἀντιμετωπίζων καὶ οἱ παπποῦδες μας, ἀπὸ τὰ τροχοφόρα καὶ τοὺς... ἵππους των, στοὺς ἴδιους στενοὺς δρόμους τῆς πρωτεύουσας. Ἡ διαφορά εὐρίσκεται εἰς τὸν μικρὸ ἀριθμὸ τόσο τῶν μεταφορικῶν καὶ τῶν πεζῶν, ὅσο καὶ τῆς ταχύτητος.

Μολογότη θὰ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι ἡ ὥρα παίξει σημαντικὸν ρόλον στὴν αὐτομείωση τῆς κινήσεως τῶν πεζῶν, μιὰ στατιστικὴ πού ἐδημοσιεύθη πρὸ καιροῦ, ἀποδεικνύει ὅτι τέτιες διαφορὲς δὲν ὑπάρχουν τουλάχιστον σὲ 500 μέτρα ἀπέσταση ἀπὸ τὰ πολυάνθρωπα κτίρια. Δηλαδή, ὅταν ὡς δέκαδες, ἑκατοντάδες ἄτομα ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἑλλάσσονται, ἀλλὰ διασκορπίζονται ἀμέσως καὶ διαχετεύονται πρὸς διαφόρους κατευθύνσεις. Παράδειγμα ἡ κίνησις αὐτῆς τῆς Ὀμονοίας (πρὶν ἀποκλεισθῇ ἀπὸ τὰ ἔργα διαμορφώσεως).

Ἐμετρήθησαν (σὲ στρογγυλοὺς ἀριθμούς) τόσα ἄτομα, μεταξὺ τῶν κάτωθι ὥρῶν, νὰ εἰσέρχονται εἰς τὴν Ὀμονοία:

7.30'	ἕως	9	ἄτομα
9	»	11	20.500
11	»	13	26.000
13	»	15	27.500
15	»	17	22.000
17	»	19	32.000
19	»	21	26.000
21	»	22.30	10.000

Ἄρα «ἐμπήκαν» εἰς τὴν Ὀμονοία ἀπὸ τὰς ὁδοῦ Πανεπιστημίου, Σταδίου, Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Ἀγίου Κωνσταντίνου, Ἰωνος, Γ' Σεπτεμ-

βρίου καὶ Δώρου 182.000 ἄτομα καὶ «ἐβγήκαν» ἀπὸ τὴν Ὀμονοία —στὶς 15 κύριες ὥρες τοῦ 24ώρου— 147.000 μέσω αὐτῶν τῶν δρόμων πάλι. (Ἡ διαφορά τῶν 35.000 ἀτόμων οφείλεται στὸ ὅτι αὐτοὶ ἀπὸ τὸ κέντρον τῆς πλατείας κατέβηκαν εἰς τὸν ὑπόγειον ἡλεκτρικόν). Τριακόσιες τριάντα χιλιάδες ἄνθρωποι —660.000 πόδια— διέσχισαν τὴν πλατεία! Ἀλλὰ οἱ διαφορὲς εἰς τοὺς ἀριθμούς δὲν εἶναι σημαντικές, ἐκτός ἀπὸ αὐτῆς πού παρουσιάζεται μεταξὺ 15ης-17ης καὶ 17ης-19ης ὥρας.

Καὶ ἐρωτᾶται: Ποιὸς ἐκ τῶν ἀρμοδίων —Υπουργεῖον, Ἀστυνομία, Δήμος, ΚΤΕΛ, «Πάουερ»— διαθέτει στατιστικὴς ἱκανεὺς νὰ παρουσιάσουν τὴν κίνησις τῶν πεζῶν καὶ τῶν τροχοφόρων εἰς τὰ κεντρικὰ σημεῖα τῶν Ἀθηνῶν; Ἀπὸ τὴν στενὴ καὶ λοθὴ ἐξοδὸ τῆς ὁδοῦ Σταδίου πρὸς τὸ Σύνταγμα, πόσα αὐτοκίνητα καὶ ποίου τύπου διαβαίνουν ἡμερησίως; Ἀπὸ τὰ Χαυτεῖα πόσοι πεζοὶ διασχίζουν τὸ κατὰστρωμα; Πῶς λοιπὸν θὰ ρυθμισθῇ ἡ κυκλοφορία ὅταν δὲν τὴν γνωρίζωμε ἐπακριδῶς;

Πρώτη πράξις σωφροσύνης εἶναι νὰ μετρηθοῦν τὰ τροχοφόρα καὶ τὰ πεζὰ κύματα εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως. Δευτέρῃ πράξιν νὰ ἀποδοθοῦν τὰ πελοδρόμια εἰς τοὺς διαβάτας, ἀφαιρουμένων ὅλων τῶν κινητῶν ἐμποδίων πού παρακωλύουν τὴν κυκλοφορίαν. Τρίτῳ στάδιῳ ἡ τοποθέτησις φωτεινῶν σημάτων εἰς ἐμφανεῖς θέσεις πάντοτε ὁμοίας (πράγματα πού δὲν συμβαίνουν σήμερα), ἡ μείωσις τῶν διαβάσεων καὶ ἡ χάραξίς τους ἐκεῖ πού ἐξυπηρετοῦν τοὺς πεζοὺς (καὶ οἱ τοὺς... καταστηματοῦχες). Τέλος, ἡ δημοσίευσσις ἐνὸς αὐστηροῦ, ἀλλὰ δικαίου νόμου περὶ κυκλοφορίας, τὸν ὁποῖον ὅλοι θὰ ἐφαρμόζουν μὲ θρησκευτικὴ εὐλάβεια, διότι οἱ ποινὲς του θὰ εἶναι σκληρές. Παράδειγμα:

«Οὐδεμία εὐθύνη ἔχει ὁ ὁδηγὸς πού παρέσυρε πεζὸν εὐρισκόμενον ἐξω ἀπὸ τὴν ὑποχρεωτικὴν διάστασιν».

Καὶ ἓνα ἀκόμη: «Οἱ παραβάται ὁδηγοί, συλλαμβανόμενοι διὰ τρίτην φοράν, θὰ χάνουν τὴν ἀδείαν τοὺς γιὰ ἓνα ὥρισμένο χρονικὸ διάστημα».

Αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλά παρόμοια θὰ συνετίσουν τὸν κόσμο. Εἶναι ἡ μόνη λύσις. Διότι μὲ τὰ σημερινὰ ἡμίμετρα κανένα καλὸ δὲν πρόκειται νὰ παρουσιασθῇ. ■ ■ ■

—Δὲν εἶναι εὐχάριστο. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται νὰ ἐξετάσουν ἐσένα.

—Μὰ δὲν εἶχες κανένα κίνητρο, Ρίτσαρντ, δὲν...

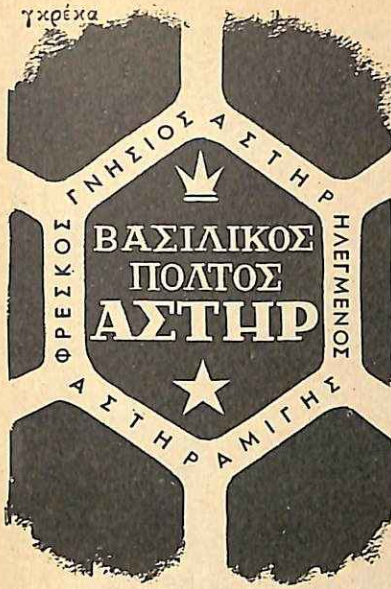
—Οὔτε καὶ ἡ Ἄλις εἶχε κανένα ἀποδεδειγμένον κίνητρο, ὅταν καταδικάστηκε. Ἀν ὑπῆρχε κάποιος δεσμός μεταξὺ τῆς Ἄλις καὶ τοῦ Τζάκ, σύμφωνα μὲ τὴν θεωρίαν τῆς ἀστυνομίας, θὰ εἶχε ν' ἐγὼ ἓνα κίνητρο... Ἀλλὰ, πιστέψτε με, Μόιρα, δὲν ἦταν τὸ ὑποθετικὸ αὐτὸ κίνητρο πού ἔστειλε τότε τὴν Ἄλις στὴ φυλακὴ. Ἦταν τὸ πνεῦμα τοῦ Οὐέμπ. Ἀπ' τὴ μαρτυρία του ἐκίνησαν ὅλα τ' ἄλλα ἐνοχοποιητικὰ στοιχεῖα ἐναντίον της. Ἀν δὲν ἦταν ἡ μαρτυρία τοῦ Οὐέμπ, οἱ ὑποψίες θὰ μισοῦσαν νὰ στραφοῦν σέ μένα. Σοῦ εἶπα... ἡ μαρτυρία τότε θὰ στηριζόταν στὴν ὑπόθεσις ὅτι εἶχα ἔρθε ἐδῶ, ἔβαλα μὲ τὸ νοῦ μου πράγματα φοδερὰ βλέποντας τὴν Ἄλις μὲ τὸν Τζάκ, τὸν πυροβόλησα πάνω στὸ θυμὸ μου ν' ἔφυγα. Νομίζω ὅμως πῶς δύσκολα θὰ μποροῦν ἕνας ἐλασγελεὺς ν' ἀποδείξῃ τέτοιον πρᾶγμα. (Τὴν κοίταξε σοβαρά): Καὶ ἀκόμη πὺ δὲν δύσκολα θὰ μπορέσῃ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὁ Τίμ ἦταν ἀνακατεμένος σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσις.

—Ὁ Τίμ!

—Δὲν εἶναι δυνατό νὰ τὸν σκότωσε ὁ Τίμ, Ρίτσαρντ. Δὲ μπορῶ νὰ καταλάβω γιατί τὸ ἔκανε αὐτό. Μοῖ φαίνεται τόσο ἀπίθανο νὰ ἔχασε κάτι τόσο σημαντικό, ὥστόσο...

—Ὅταν τὸν ρωτήσωμε, εἰπε ὁ Ρίτσαρντ. Δὲν ἀποκλείεται νὰ μὴν εἶχε σκεφτῇ τὴν σημασία τῆς κλειστής κουρτίνας. Μπορεῖ καὶ νὰ ἔχασε ἡ... Ὅταν τὸν ρωτήσωμε. Ἀλλὰ, ὅτι καὶ ἂν μᾶς πῇ, ἐμεῖς βέβαιος πῶς νομίζε ὅτι κάνει τὸ σωστὸ Κι αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ πιστέψης, Μόιρα. (Ἦλθε καὶ τὰ δυὸ τῆς χεῖρα στὰ χεῖρα του): Περιμένε ὥσπου νὰ τοῦ μιλήσης.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

- Τὸ ΝΕΚΤΑΡ τῆς μακροζωίας καὶ τῆς υγείας.
- Μία νέα ζωὴ ὅλο σφρίγος καὶ ὁμορφία.

ΠΡΟΣΟΧΗ! Ἡ μάρκα "ΑΣΤΗΡ", ἀποτελεῖ ἀπόλυτον ἐγγύησιν διὰ τὴν γνησιότητα.

Χ'Ο ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΠΟΛΤΟΣ Χ'ΕΙΝΑΙ ΦΡΕΣΚΟΣ

Ἐλεγχος-Συσκευασία-Πώλησις
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Ι. ΒΑΓΕΝΑ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 7

Ψηφιδωτὰ Ραβέννας

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 25)

ρίχου— γιὰ νὰ συμπληρωθῇ καὶ νὰ ολοκληρωθῇ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ καὶ τῶν διαδόχων του. Τότε μάλιστα, πρὶν ἀπὸ τὴν βυζαντινὴν κατάρτησι, κτίσθηκαν καὶ οἱ δύο μεγαλοπρεπεῖς ναοὶ πού μας ἐνδιαφέρουν περισσότερο ἀπὸ τὴν ἀποψη τῶν διασωθέντων ψηφιδωτῶν τους. Ἡ μεγάλη Βασιλικὴ τοῦ Ἀγίου Ἀπολλιναρίου in Classe καὶ ὁ περίφημος ὀκταγωνικὸς ναὸς τοῦ Ἀγίου Βιταλίου, πού διακοσμήθηκε μὲ ἐξαιρετικὴν τέχνης καὶ λαμπρότητα μωσαϊκᾶ, χάρις σὲ γενναίους χορηγίους τοῦ αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ καὶ τῆς Θεοδόρας.

Ἐὰ μωσαϊκὰ αὐτὰ —γράφει σχετικὰ ὁ Γκιουζέππε Μποδάνι— παρουσιάζουν τὴν συντομία τῶν καλλιτεχνικῶν κόσμων, πού ὅμως εἶναι σχεδὸν σύγχρονοι. Τὸ χτίσιμο τοῦ ναοῦ ἄρχισε ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπο Ἐκκλησίον, συνεχίστηκε ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπο Βίκτωρα καὶ τελειώσε μὲ τὸν ἀρχιεπίσκοπο Μαξιμιανόν, ὁ ὁποῖος καὶ τὸν ἐγκαίνιασε τὸ 548.

Στὶς δύο μεγάλες ἐκκλησιαστικὲς εἰκόνες, τὸν αὐτοκράτορος Ἰουστινιανὸν καὶ τῆς Θεοδόρας, ἀντιπαρατίθεται κανεὶς ἕνα ἀργὸ ρυθμὸ στὴν κίνηση, πού καθορίζεται ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴν ὀριζόντια κίνησις τῶν χειρῶν.

Στὸ ψηφιδωτὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ χρησιμοποιήθηκαν πολὺ τὸ λευκὸ καὶ τὸ κόκκινο χρώμα, ὅπως —ἐξ ἄλλου— καὶ στὸν πίνακα τῆς Θεοδόρας. Ἐδῶ ὅμως ἄλλα χρώματα, καθόλου νατουραλιστικά, πλουτίζουν μὲ τὴν λάμψιν τους καὶ τονίζουν τὸν γενικὸ χρωματισμό. Αὐτὴ ἡ πικιλία τῶν χρωμάτων ἐνώνεται, τελικὰ, σὲ μιὰ θαυμαστὴ συμφωνία.

Τὰ δύο αὐτὰ περίφημα ψηφιδωτὰ καλύπτουν τοὺς δύο πλευρικοὺς τοίχους τοῦ ἱεροῦ ἀντὶ ὀρθομαρμαρῶσεως. Ἀξιοσημείωτο εἶναι ὅτι, ἐπειδὴ ὁ καλλιτέχνης δὲν δεσμεύεται ἐδῶ ἀπὸ τὸ τυπικὸ τῶν ἀγιολογικῶν σκηνῶν, ἐφ' ὅσον παρουσιάζει ζωτανὰ πρόσωπα, ἔχει τὴν εὐχέρεια νὰ δράσῃ δημιουργικᾶ. Χαρακτηριστικῶς εἶναι ἀκόμη ἡ λεπτομέρεια στὸ ψηφιδωτὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ πού δισκονίζει τὴν δωρεὰ τοῦ αὐτοκράτορος γιὰ τὴν ἀποπεράτωσις τοῦ ναοῦ. Ὁ Ἰουστινιανὸς εἰκονίζεται κρατώντας ἓνα ἀποκόμβιον, δηλαδή ἓνα ἀγγεῖο («σκουτέλι») γεμάτο χρυσᾷ νομισμάτα.

Αὐτὰ τὰ θαυμαστὰ ἀποδόσεως μωσαϊκὰ τῶν Βυζαντινῶν καλλιτεχνῶν τοῦ 6ου αἰῶνος εἶναι, ὅπως μᾶς εἶπε ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Σωτηρίου, τὰ μόνα τὰ ὁποῖα διεσώθησαν ἐντελῶς. Παρέμεινε ἀνέπαφος ὁλόκληρος ὁ διάκοσμος τῶν ναῶν, ἐνῶ στὶς βυζαντινὲς ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολῆς τμήματα μόνον ὑπάρχουν.

—Τὰ δύο αὐτὰ μωσαϊκὰ, ὑπεγράμμισε ὁ κ. καθηγητῆς, ἔχουν ἰδιαίτεραν ἀξίαν διότι διακρίνομεν εἰς αὐτὰ κοσμητικὴν τέχνην καὶ διότι ἀποτελοῦν μοναδικὰ δείγματα τῆς διακοσμῆσεως τοῦ ἱεροῦ Παλατίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως πού δυστυχῶς γνωρίζομεν μόνον ἀπὸ χρονικογράφους καὶ συγγράμματα τῆς ἐποχῆς.

Σὰν ζωρὴ ἀντίθεσις πρὸς τὴν χρυσὴ λάμψιν τῶν μωσαϊκῶν τοῦ Ἀγίου Βιταλίου φαίνεται ὁ διάκοσμος τοῦ Ἀγίου Ἀπολλιναρίου. Ἡ χρωματικὴ κλίμακα περιορίζεται ἐδῶ σὲ μικρὸ ρυθμὸ ἀποχωρώσεων. Ὅλος ὁ διάκοσμος δὲν ἀνήκει στὴν ἴδια ἐποχὴ. Τὰ μωσαϊκὰ τῆς ἀψίδας ἀνήκουν στὰ μέσα τοῦ 6ου αἰῶνος, ἐνῶ τὸ κάτω μέρος χρονολογοῦνται στὸ τέλος τοῦ 7ου αἰῶνος. Μεταγενέστερα δὲ, τοῦ 7ου, καὶ καλύπτει τοῦ 9ου αἰῶνος, εἶναι τὰ μωσαϊκὰ πάνω στὸ μέτωπο τῆς ἀψίδας.

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 88

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ. 2. ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ — ΦΙ. 3. ΛΑΛΑ — ΜΙΜΙΚΗΣ. 4. ΥΠΑΤΙΑΝ — ΚΟΝΑ. 5. ΑΙΗΤΟΥ. 6. ΜΙ-ΑΝΣΙΝ — ΥΠΝΟ. 8. ΑΣ — Π.Κ. — ΑΔΑΗΣ. 8. ΥΠΤΡΙΟΝ — ΙΣΑ. 9. ΧΡΕΟΣ — Η «ΦΑΤΣΑ». 10. ΙΟΛΗ — ΛΥΣΗ. 11. Ο «ΣΩΝΤΙΕΡ» — ΣΥΝ. 12. Ο «ΣΑΑΡ» — ΩΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΚΑΛΥΜΜΑΧΙΟΝ. 2. ΠΑΝΑ — ΙΣΤΡΟΣ. 3. ΤΑ-ΛΑΝΑ — ΤΕΛΩΝ. 4. ΤΑΝΑ — ΡΟΗΝ. 5. ΡΕ — ΙΑΣΠΙΣ — ΤΟ. 6. ΡΩΜΑΪΚΟ — ΙΣ. 7. ΑΣΙΝΗΝ — ΝΗΛΕΑ. 8. ΚΙΜ — ΦΥΡΑ. 9. ΤΣΙΚΟΥΔΙΑΣ. 10. ΚΟΥΠΑΣΤΗΣ. 11. ΣΦΗΝ — ΝΗΑΣ — ΥΩ. 12. ΙΣΑΛΟΣ — ΑΝΝΑ.

ΖΙΓΚ - ΖΑΓΚ ΑΡ. 88

Ἡ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε μὲ τὸν συνδυασμὸ τῶν λέξεων: ΑΛΛΗΛΟΕΓΚΩΜΙΑΖΟΜΕΝΟΙ — ΣΑΤΕΝ — ΠΟΥ — ΟΝ, σύνολον 48 βαθμῶν.

Μερικὲς ἀπὸ τὶς πολλὰς λέξεις πού σχηματίζονται ἐδῶ: ΥΠΟΔΗΜΑ-ΤΟΠΟΙΟΣ — ΝΑΠΟΛΕΟΝΙ — ΠΟΥΛΑΔΕΣ — ΠΑΛΛΑΔΟΣ — Α-ΝΑΠΟΔΕ — ΣΕΜΕΛΗ — ΠΛΑΣΜΕΝΟΙ — ΜΕΛΑΤΟ — ΕΛΑΤΟΝ — ΑΠΟΝΟΙ κλπ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 88

1. Λευκὸ ἄνθος στὴ μέση τῆς κυρίας εὐρίσκεται στὸ κέντρον τοῦ φορέματος. 2. Μαλλιά κυρίας διαφέρουν. 3. Σκουλαρίκι κυρίας διαφέρει. 4. Κάτω καὶ πίσω πτυχὴ φορέματος κυρίας δὲν ὑπάρχει. 5. Δεξιὸ πόδι κυρίου μετεκινήθη πρὸς τὰ πίσω. 6. Ἄνθος στὴν μπουτονιέρα κυρίου δὲν ὑπάρχει. 7. Κουρτίνα παραθύρου στὴ δεξιὰ πλευρὰ πὸς κοιλίαν. 8. Κάθετο στήριγμα καθρέπτου στὴν ἐνώση του μὲ τὸ πλαίσιο εἶναι ἀντεστραμμένο. 9. Κορνίζα κάδρου στὸ ἐξωτερικὸ μέρος εἶναι εὐθεῖα.

- Μοντέρνοι σκελετοί
- Κρύσταλλα
- ZEISS - CALOBAR
- CRUXITE-RODESTOCK κλπ.
- Προσεκτικὴ ἐργασία

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Ι. Γ. ΒΑΓΕΝΑ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 7

●

Τὸ σπίτι μιᾶς ἄλλης

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 29)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8ο

Οἱ λέξεις αὐτὲς εἶχαν τὴν ἐπαύραση πού ἔχει τὸ παγωμένο νερὸ πάνω στὸ πρόσωπο ἐνὸς μανιακοῦ.

Ἡ Μόιρα συνήθε ἀμέσως. Ἐχάσε μονομιᾶς τὶς ἀντιστάσεις τοῦ μέλλοντος καὶ ξαναγύρισε στὴν ἄμεση, ἀπειλητικὴ πραγματικότητα.

—Βού.

—Μὰ ναι, Μόιρα. Ἀντιοῦμαι πού σὲ ξάρνιασα. Νομίζα πῶς τῶρεες.

—Δὲν εἶχα ἰδέα. Δὲν... Γι' αὐτὸ λοιπὸν ὁ κυβερνήτης σὲ κοίταξε τόσο... τόσο... (Σκληρὰ; Ἀ-μελίκτα;) καχόποτα! φώναξε ἡ Μόιρα.

—Νομίζα πῶς τῶρεες, εἶπε πάλι ὁ Ρίτσαρντ. —Ὁχι, ὄχι. Εἶχα τὴν ἐντύπωση πῶς μονάχα ὁ Τίμ... Ὁ, Ρίτσαρντ, δὲν εἶναι δυνατό νὰ ὑποπτεύωμαι ἐσένα!

—Ὅταν πορευτοῦσα νὰ μὴ σοῦ τὸ εἶχα πῇ. Ἀλλὰ θὰ τὸ μάθαινες ἔτσι καὶ ἄλλως αὐριο, ὅταν ὁ ἀνακριτὴς ἀρχίσῃ τὶς ἀνακρίσεις του. Ἡ θὰ τὸ σκεπτόσουναι καὶ μόνῃ σου, μολὶς θὰ σοῦ δινόνταν ἡ εὐκαιρία. Θέλω νὰ μὴ πιστέψης, δὲν ἔχουν κανένα ἐνοχοποιητικὸ στοιχεῖο εἰς ὄφρος μου. Ἀπλοῦστατα, τοὺς χρειάζονται μερικοὶ πιθανοὶ ἔνοχοι καί... —Μὰ δὲν σὲ εἶχαν ἐξετάσει στὴ δίκη; εἶπε ἡ Μόιρα.

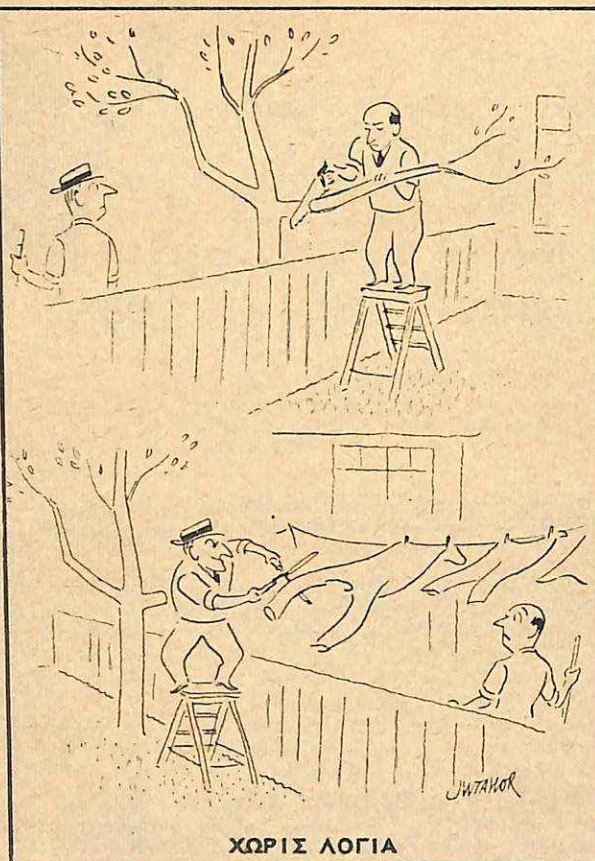
—Ὁ, ναι, μὲ εἶχαν ἐξετάσει.

—Γιὰ ποῖο λόγο σὲ εἶχαν ὑποψιασθῇ; Ἐπειδὴ νόμιζαν πῶς ὁ Τζάκ καὶ ἡ Ἄλις...

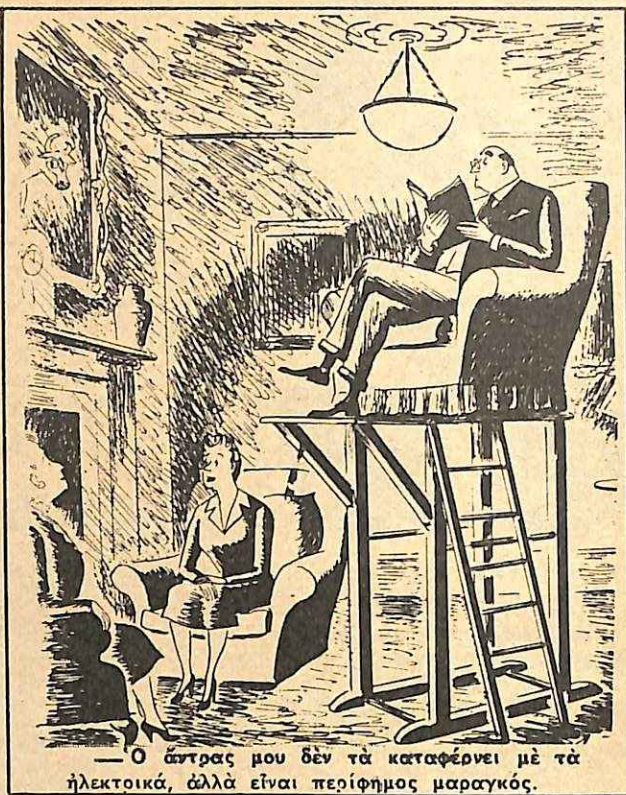
—Σ' αὐτὰ βέβαια εἶχαν στηρίξει τὴ θεωρία τους. Ἡ γυναῖκα μου, τὸ σπίτι μου... τὸ ὄπλο μου. Ἀλλὰ δὲν τὸν σκότωσα, Μόιρα. Οὔτε ὁ Τίμ τὸν σκότωσε. Καὶ σοῦ ὑπόσχομαι πῶς δὲ θ' ἀφήσω νὰ μᾶς παίξουν κανένα ἄσχημο παιχνίδι, οὔτε σὲ ἐκείνον, οὔτε σὲ ἐμένα...

—Μὰ δὲν ἦσαν ἐδῶ! ἐπέμενε ἡ Μόιρα. Ἐ-λειπες ἐκείνη τὴν ὥρα! Ἐφτασες στὸ σπίτι με-

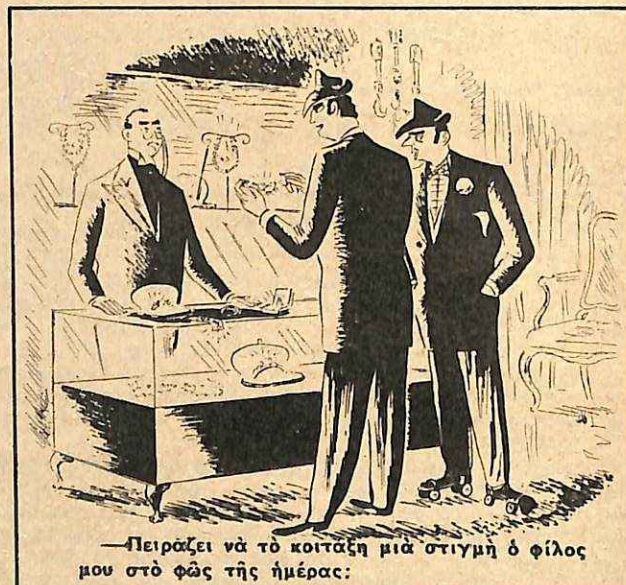
ΧΙΟΥΜΟΡ

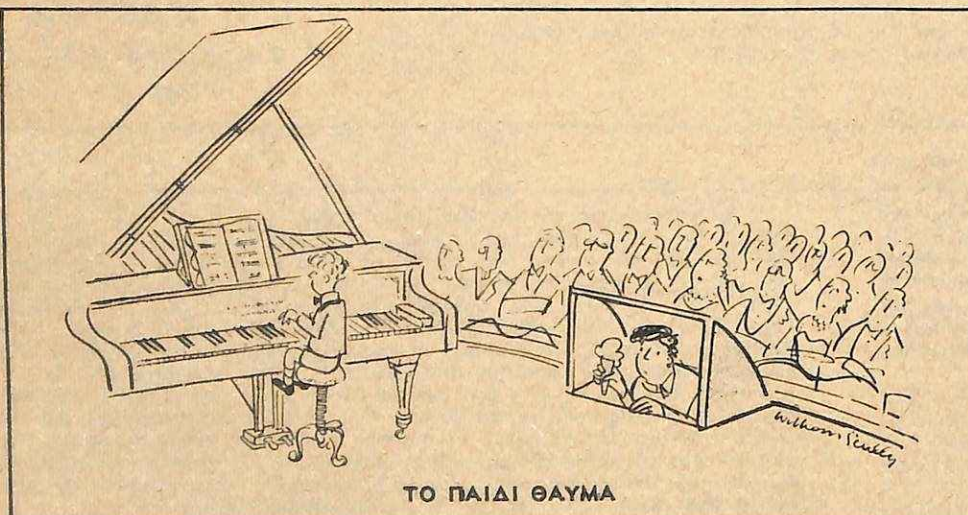
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

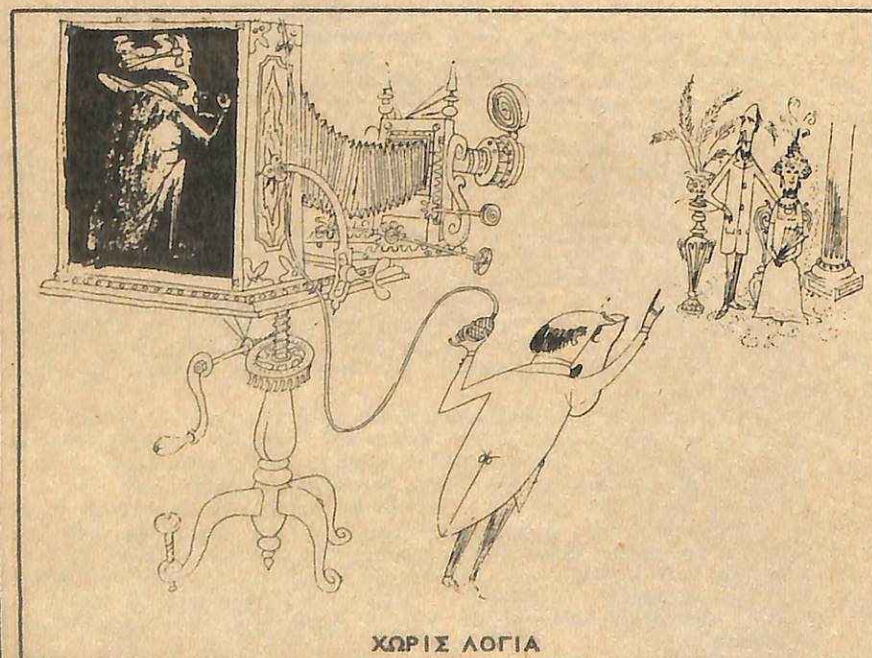
—Ο άντρας μου δεν τα καταφέρνει με τα ηλεκτρονικά, αλλά είναι περίφημος μαραγκός.

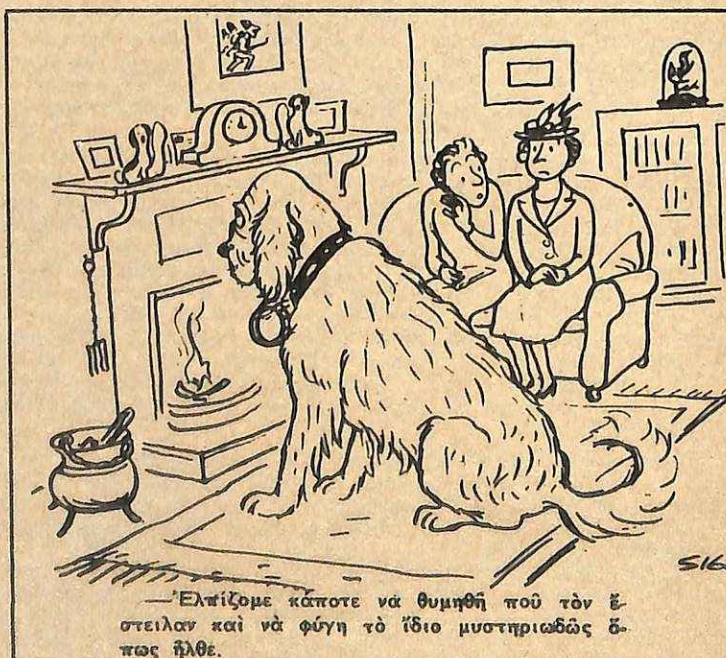
—Πειράζει να το κοιτάξη μία στιγμή ο φίλος μου στο φως της ημέρας:

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΘΑΥΜΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

—Ελπίζω κάποτε να θυμηθώ πού τόν έστειλαν και να φύγη το ίδιο μυστηριωδώς όπως ήλθε.

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΑ

ΑΚΡΙΑΟΚΤΟΝΟΝ: Για δολώματα κατά ακρίδων, σκουληκιών κ. λ. π.
ΑΡΙΣΤΕΡΙΚΟΙΣ ΜΟΛΥΒΔΟΣ: Για τα σκουλήκια φρούτων και τις κάμπιες.
ΔΑΥΛΙΤΙΝΗ: Κατά του δαυλίτου και της ψείρας.
ΔΕΝΔΡΟΣΑΛ (Θερινός πολτός): Για την καταπολέμηση εντόμων (ψώρες κ.λ.π.)
ΔΙΝΙΤΡΟ-ΔΕΝΔΡΟΣΑΛ: Για την καταπολέμηση της ψώρας και των καμπών, νυμφών και εντόμων.
ΕΝΤΟΜΟΣΑΛ: Για την καταπολέμηση πολλών ασθενειών δωροφόρων δένδρων και λαχανικών.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ - ΒΡΕΣΙΜΟΝ (Σκόνη υδατοαιωρούμενη): Για ραντισματα. Καταπολεμά όλα τα έντομα και σκουλήκια.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ ΣΚΟΝΗ ΛΟΣΙΜΟΝ: Για την καταπολέμηση της ψείρας των σιτηρών και των αποθηκευμένων σπόρων.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ-ΣΚΟΝΗ: Για την καταπολέμηση των εντόμων.
ΘΕΪΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ: Έναντιον της χλωρώσεως της άμπελου και ως αντιπαρασιτικών.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ Β: Για την καταπολέμηση της Βούλας, του Ψιδίου και του Τετρανύχου της μηλιάς και της άχλαδιάς, του Περονόσπορου, Ψιδίου, Τετρανύχου της ντομάτας, του πεπονιού.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ: Περιέχει θειάφι και χαλκό για την καταπολέμηση του Ψιδίου (λόβα) και του περονόσπορου.
ΚΟΛΛΟΙΔΕΙΣ ΘΕΙΟΝ: Για την καταπολέμηση των Ψιδίων, της άμπελου, των δένδρων.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 15: Καταπολεμά τα έντομα που προσβάλλουν τα δωροφόρα δένδρα, τα λαχανικά κ.λ.π.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 3: Για την καταπολέμηση των εντόμων του εδάφους.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 1: Για την καταπολέμηση της μελίγκρας των μπιστανικών, άγριουριών κ. α. εντόμων.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 2: Για την καταπολέμηση μελιγκρών, ψύλλων και μικρών καμπών.
ΝΗΜΑΤΟΣΑΛ ΕΔ Β: Για την καταπολέμηση των νηματοδών σκουληκιών.
ΝΙΚΟΤΙΝΑΛ: Σκοτώνει τις μελίγκρες, τις κάμπιες, τα διάφορα άκαρε κ.λ.π.
ΟΣΑΛ - D. D. T.: Χρησιμοποιείται έναντιον των εντόμων των σιτηρών.
ΟΣΥΧΛΩΡΙΟΥΧΟΣ ΧΑΛΚΟΣ 50: Για την καταπολέμηση του περονόσπορου των λαχανικών, της βούλας της μηλιάς, της άχλαδιάς και του περονόσπορου της άμπελου.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ Β: Για την καταπολέμηση του Περονόσπορου, της 'Ανθρακνώσεως κ.λ.π. της άμπελου, της ντομάτας και της πατάτας.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ: Για την καταπολέμηση του περονόσπορου όλων των φυτών.
ΠΡΑΣΑΓΓΟΥΡΙΝΗ: Για την καταπολέμηση του πρασάγγουρα και άλλων σκουληκιών του εδάφους.
ΣΤΕΡΕΟΝ ΚΟΛΛΟΙΔΕΙΣ ΘΕΙΟΝ 40: Για την καταπολέμηση όλων των ασθενειών που καταπολεμούνται με θειάφι π.χ. το Ψίδιο.

ΕΤΑΙΡΙΑ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΑ

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

- Δεν είναι "όνειρο"; Πλύθηκες με **DAL**

21

Αυτή η γυναίκα γνώρισε σήμερα τη μαγεία του **DAL**.
αυτό το καταλαβαίνει κανείς από το χαρούμενο και
γελαστό πρόσωπό της . . . Τό καταλαβαίνει ακόμη κανείς
από την έκτυφλωτική λευκότητα των άσπρорρούχων
πού όλοκάθαρα δέχονται τό χάδι του ήλιου.
. . . . Γνωρίσατέ την και σεις

